

Onsdag den 17. april 2013 (D)

1

82. møde

Onsdag den 17. april 2013 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

1) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Jacob Jensen (V):

Hvorfor glæder ministeren sig ikke over lavere selskabsskat som en del af regeringens vækstplan, jf. beretning fra SF's landsledelse? (Spm. nr. S 1623).

2) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Jacob Jensen (V):

Hvilke dele i regeringens vækststudspil mener ministeren er »slet ikke gode elementer«, jf. leder i SF's medlemsblad? (Spm. nr. S 1624).

3) Til finansministeren af:

Per Clausen (EL):

Mener ministeren, at det var en sandfærdig, korrekt og fyldestgørende forklaring på samrådet den 3. november 2012, da han sagde, at der var sket en helt almindelig – i lighed med tidligere overenskomstforhandlinger – forberedelse og koordinering af de offentlige overenskomstforhandlinger i 2013, set i lyset af artiklerne om dette i Morgenavisen Jyllands-Posten og Politiken den 7. april 2013? (Spm. nr. S 1610).

4) Til finansministeren af:

Per Clausen (EL):

Mener ministeren, at der kan findes 7 mia. kr. i såkaldte effektiviseringer i den offentlige sektor ved at forringe f.eks. arbejdstidsregler for offentligt ansatte? (Spm. nr. S 1628).

5) Til finansministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Hvis ministeren i dag havde flertal for at gennemføre »Fair Løsning«, ville ministeren så gøre det? (Spm. nr. S 1641).

6) Til finansministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Hvis regeringen havde gennemført »Fair Løsning«, da regeringen trådte til, mener ministeren så, at dansk økonomi i dag ville være bedre eller dårligere stillet end ellers? (Spm. nr. S 1643).

7) Til skatteministerens af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Er det efter ministerens opfattelse tilfredsstillende, at en borger, der skal have nedvejet en bil øst for Storebælt, ikke kan få tilsendt et indbetalingskort på beløbet, men i stedet er henvist til at køre helt til Skattecenter Høje-Taastrup fra store dele af Sjælland for dér at stå i lange køer for kontakt og dankortbetaling? (Spm. nr. S 1632).

8) Til transportministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Er det efter ministerens holdning tilfredsstillende, at 40 pct. af taxaufførerne har følt sig truet inden for det seneste år, og at 31 pct. af taxaufførerne har været udsat for vold eller overfald inden for det seneste år, og hvilke initiativer vil ministeren tage for at nedbringe det antal? (Spm. nr. S 1629).

9) Til beskæftigelsesministeren af:

Inger Støjberg (V):

Bakker ministeren op om Arbejdstilsynets beslutning om at politianmelde Herning Kommune i sagen om Snebjerg Skole, hvor kommunen forgæves har forsøgt at overbevise Arbejdstilsynet om den manglende logik i at igangsætte massive investeringer i en skole, der står foran nedrivning, og hvor en ny skole er ved at blive bygget? (Spm. nr. S 1634).

10) Til beskæftigelsesministeren af:

Inger Støjberg (V):

Mener ministeren, at det er udtryk for sund fornuft, når Arbejdstilsynet vil tvinge Herning Kommune til at foretage massive investeringer i en skole, der står foran nedrivning, og er det en praksis, ministeren ønsker, at Arbejdstilsynet viderefører i lignende sager? (Spm. nr. S 1635).

11) Til beskæftigelsesministeren af:

Louise Schack Elholm (V):

Mener ministeren, at regeringen har levet op til Socialdemokraternes løfte under valgkampen om at rulle forkortelsen af dagpengeperioden tilbage og statsministerens løfte om 12.500 akutjob til de dagpengemodtagere, der stod til at falde ud af dagpengesystemet? (Spm. nr. S 1636).

12) Til beskæftigelsesministeren af:

Louise Schack Elholm (V):

Mener ministeren, at det er troværdigt, at politiske partier lover noget på dagpengeområdet før et valg, men gør noget andet, når partierne kommer i regering?

(Spm. nr. S 1638).

13) Til fødevareministeren af:

Anni Matthiesen (V):

Forventer ministeren nu, at alle fejl er fjernet fra randzonekortene, efter at NaturErhvervstyrelsen nu har valgt at sløjfe mere end 15.000 randzoner fra kortene?

(Spm. nr. S 1639).

14) Til social- og integrationsministeren af:

Mette Hjermand Dencker (DF):

Er ministeren bekendt med de misforhold, der har præget familieplejen i Hjørring Kommune i forbindelse med kritik af døgncenteret Motellet og det private dagtilbud Drejepunktet, og som har fået massiv omtale i Nordjyske Stiftstidende, og hvilke tanker gør ministeren sig i den anledning?

(Spm. nr. S 1545).

15) Til social- og integrationsministeren af:

Mette Hjermand Dencker (DF):

Er ministeren indstillet på at ændre rammerne for kommunernes familiepleje, således at det ved hjælp af løbende og hyppige evalueringer udarbejdet i samarbejde med folkeskolerne sikres, at anbragte børn passer deres skolegang?

(Spm. nr. S 1549 (omtrykt)).

16) Til social- og integrationsministeren af:

Christian Langballe (DF):

Når det angiveligt er det iranske præstestyre, som finansierer moskébyggeriet på Vibevej, og man kan frygte, at det iranske præstestyre også kommer til at kontrollere den religiøse propaganda, der vil udgå fra moskeen, vil ministeren så tage initiativ til, at alle trossamfunds regnskaber gøres offentligt tilgængelige, så det fremgår, hvor pengene eventuelt til et moskébyggeri kommer fra?

(Spm. nr. S 1642).

17) Til social- og integrationsministeren af:

Karina Adsbøl (DF):

Hvordan vil ministeren sikre, at kommuner lever op til retssikkerhedslovens § 3, stk. 2, om at fastsætte tidsfrister på hvert enkelt sagsområde i forhold til, hvor lang tid der må gå fra modtagelsen af en ansøgning, til afgørelsen skal være truffet?

(Spm. nr. S 1645).

18) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Fatma Øktem (V):

Hvad er ministerens holdning til de ti anbefalinger i rapporten »Hvordan motarbejde antifeminisme og højreekstremisme« finansieret af Nordisk Ministerråd, og agter ministeren at arbejde for at implementere rapportens anbefalinger i Danmark?

(Spm. nr. S 1637).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Lovforslag nr. L 209 (Forslag til lov om vikarers retsstilling ved udsendelse af et vikarbureau m.v.)

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Lovforslag nr. L 210 (Forslag til lov om ændring af lov om en investeringsfond for Færøerne m.v. (Nedbringelse af fondens egenkapital til dækning af omkostninger til bortskaffelse af sprængstof ved Vágar Lufthavn)).

Finn Sørensen (EL) og Lars Dohn (EL):

Beslutningsforslag nr. B 123 (Forslag til folketingsbeslutning om at give kommunerne frihed til at bruge overskud fra parkeringsafgifter til at gøre den kollektive transport billigere).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Socialdemokratiets folketingsgruppe har meddelt mig, at den har udpeget medlem af Folketinget Henrik Sass Larsen (S) som statsrevisor for den resterende del af indeværende funktionsperiode i stedet for medlem af Folketinget Mogens Jensen (S).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:00

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget ministeren for by, bolig og landdistrikter og ministeren for sundhed og forebyggelse.

Til ministeren for by, bolig og landdistrikter er anmeldt følgende spillere – jeg får lige en korrigeret liste:

Louise Schack Elholm (V)

Erling Bonnesen (V)

Karina Adsbøl (DF)

Thomas Danielsen (V)

Til ministeren for sundhed og forebyggelse er anmeldt følgende spillere:

Sophie Løhde (V)

Liselott Blixt (DF)

Stine Brix (EL)

Gitte Lillelund Bech (V)

Er der flere, der ønsker at melde sig? Det vil ikke være særlig nyttigt, for der er formentlig ikke flere, der får ordet.

Det er der så ikke.

Vi vil søge at nå de anmeldte spillere, men jeg skal bede om, at man for at opnå det formål overholder taletiden strikt.

I første runde har spiller og minister som bekendt begge 2 minutters taletid. Derefter er der to runder, hvor begge har 1 minuts taletid.

Jeg giver ordet til fru Louise Schack Elholm til første spørgsmål til ministeren for by, bolig og landdistrikter, værsgo.

Kl. 13:02

Spm. nr. US 117

Louise Schack Elholm (V):

Tak. I Danmark har vi to lejelove. Det gør det meget forvirrende at finde rundt i lejelovsreguleringen. Derfor nedsatte den daværende

socialminister Henriette Kjær allerede under VK-regeringen for mange år siden et udvalg, der skulle se på at få rettet de her love til, så det blev mere gennemsigtigt.

Det arbejde er så foregået i mange, mange år. Og ministeren har sagt, at han vil gøre status på det. Derfor er jeg lidt nysgerrig efter at høre, om ministeren fortsat holder de her møder om lejelovsforhandlingerne, om ministeren stadig forsøger på at finde en forhandlingsløsning, eller hvad ministeren har i sinde at gøre nu.

Kl. 13:02

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:03

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Tak for spørgsmålet. Det er rigtigt, at vi har haft et lejelovsudvalg, som har siddet i næsten 10 år – det er jo længere end med de russiske 5-årsplaner i sin tid – og man var ikke nået ret langt, da jeg blev boligminister for 1½ år siden.

Jeg gjorde det, at jeg sagde, at angående den enighedsliste, som man ikke var særlig enig om, var der to faser her, hvorunder parterne skulle blive enige. Jeg lagde pres på og sagde, at de skulle være færdige den 1. januar 2013, og det er faktisk lykkedes parterne at blive enige om, hvad de er enige om, i forbindelse med de 56 forslag, der står på enighedslisten.

Nu er vi gået i gang med fase tre, hvor man spiller politisk ind med en række forhold, som så skal drøftes mellem parterne, og det er så udlejerne, og det er lejerorganisationerne. Det arbejde pågår for fuld kraft, og jeg regner med, at vi, når vi når hen senere på året, har et udkomme af det, der er fase tre. Og så bliver der en fase fire og en fase fem.

Kl. 13:03

Formanden:

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 13:03

Louise Schack Elholm (V):

Det lyder rigtig interessant, for der er nogle af parterne, der har taget fat i mig, fordi de ikke kan forstå, hvad der foregår. Så jeg håber, at ministeren vil forsøge at kommunikere lidt mere ud, præcis hvad det er, han har i sinde her og nu.

Hvad skal der præcis foregå? Hvad skal der spilles ind med? For jeg forstår, at indtil nu har de her parter allerede skullet forhandle om paragrafferne. Ligger paragrafferne helt klar nu? Eller er vi i gang med anden runde om paragrafferne?

Kl. 13:04

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:04

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Man kan sige, at vedrørende de 56 forslag, som er forenklinger, og som man var meget uenige om, er man nået til, at man er enig om fortolkningen af de forskellige forhold. Det, der er sagt både under den tidligere regering og under den nuværende regering, er, at hvis der er udgiftsdrivende forslag, skal der også være finansiering til dem. Der kan jeg forstå, at det kniber en lille smule med den del af det. Der bliver en politisk del, der skal håndteres her.

Det næste er så, at der er behov for nogle moderniseringer, som jeg på regeringens vegne spiller ind med i forhandlingerne. Det handler bl.a. om varslingsregler, og det handler om forenkling af nogle af lejelovens meget komplicerede bestemmelser om varslings-

regler og sådan nogle ting. Det vil jeg gerne have parterne til at forholde sig til.

Jeg har taget stilling til, hvad der skal spilles ind med, men det vil jeg ikke offentliggøre her, for det skal parterne jo se på papir, og så skal der arbejdes videre med det.

Kl. 13:05

Formanden:

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 13:05

Louise Schack Elholm (V):

Jamen det glæder mig. Når ministeren siger, at parterne er enige om, præcis hvad de er enige og uenige om i paragrafferne, vil det så sige, at paragrafferne sådan set ligger klar, og at det, der er problemet, er finansieringen af paragrafferne?

Kl. 13:05

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:05

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Nej, der er som sagt 56 forslag i enighedslisten. Og forudsætningen for, at man kunne ændre på en del af det, var bl.a. finansieringen. Men nu er man blevet enig om, hvad man er enig om. Det er jo en stor sag efter 10 år. Det, der så ligger, er, at der er nogle af forslagene, der kræver finansiering. Den finansiering har parterne ikke peget på. Det lå i oplægget både fra den tidligere regering og fra den nuværende.

Så kommer der et politisk indspil om nogle forenklinger af varslingsregler og en lang række andre ting; det spiller vi ind med nu i fase tre. Og så må vi jo tage en drøftelse om, om der er behov for ekstra finansiering af de 56 forslag.

Men lad mig sige, at de 56 forenklingsforslag i sig selv ikke kan bære en større ændring af lejeloven. Derfor skal nogle af de ting, som jeg tror de politiske partier er enige om, om forenklinger af varslingsregler og andre ting med ind i det her. Så det er fase tre.

Så kommer fase fire, hvor vi forsøger at udmønte det, og så bliver der en fase fem, hvor vi også skal snakke med de politiske partier.

Så der ligger ikke et fuldt færdigt forslag med paragraffer osv. Det er et temmelig stort stykke arbejde, som jeg har sat turbo på efter 10 år med en borgerlig regering, og som jeg håber vi kan få afsluttet ikke i løbet af i år, men i løbet af næste år.

Kl. 13:06

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til ministeren for by, bolig og landdistrikter er af hr. Erling Bonnesen, værsgo.

Kl. 13:06

Spm. nr. US 118

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Jeg vil godt ind på den betydning, som det får for landdistrikterne med de planovsstramninger, som regeringen har lavet i forbindelse med planovsrevisionen, i relation til udnyttelse af overflødig bygninger i landdistrikterne. Det er jo som udgangspunkt egentlig en god overskrift, at man kan udnytte overflødig bygninger. Det var også det, vi i VK-regeringens tid tog fat på i nogle områder.

Men så er der jo det underlige, som jeg godt vil have lidt mere fokus på, at det kun er i områder med såkaldt tilbagegang, at man kan få lov til det. Nu ved vi godt, at der er mange områder, som for

nærværende måske kan falde ind under det, men det er sådan lidt underligt, at man skal blive ved med at være i tilbagegang for at kunne få lov til at udnytte overflødiggjorte bygninger. Det vil jeg godt lige have at vi kunne få en runde eller to om. Hvorfor ikke bare sige generelt: Jamen overflødiggjorte bygninger står der, lad os få dem brugt, værsgo at gå i gang? Hvorfor er der de begrænsninger på det?

Kl. 13:07

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:07

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Se, i modsætning til den borgerlige regering, som fandt 29 kommuner med landdistrikter, som fik nogle særlige regler, mens de andre bare måtte se misundeligt til, har vi jo lavet en landdistriktsbestemmelse nu, som gælder hele landet. Det synes jeg er vigtigt at sige. Vi har mange kommuner ud over de 29 kommuner, hvor det er sådan, at der er landdistrikter, som har behov for et løft og en særlig håndsrækning.

Det, vi så har gjort, er, at vi har sagt: Er der tilbagegang i bosætning, er der tilbagegang i beskæftigelse – og det er der stort set i alle vore landdistrikter – så er der mulighed for at udnytte en undtagelse i forhold til landzoneloven, så liberale erhverv kan bruge de bygninger, der er. Man kan også bygge til de bygninger, der er, og som hr. Carsten Abild, der jo er regionsmedlem for Venstre i Region Syddanmark, sagde, er det for første gang i 43 år nu lykkedes at få nogle bestemmelser ind, som gør, at man kan begynde at lave liberalt erhverv andre steder. Han var rigtig glad for det, og der synes jeg at hr. Erling Bonnesen skulle dele sin partifælles glæde over, at her er der en regering, der tager landdistrikterne alvorligt.

Kl. 13:08

Formanden:
Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 13:08

Erling Bonnesen (V):

Det er fuldstændig rigtigt, at vi i VK-regeringens tid tog fat på det her og kom igennem med det i nogle områder. Så var hensigten jo at få rullet det yderligere ud, og det er også det, der sådan set er perspektivet for mig og for Venstre, nemlig: Lad os da få givet muligheden for, at man kan udnytte alle overflødiggjorte bygninger i alle landdistrikter.

Der er jo sådan lidt underligt, at man som f.eks. iværksætter, lokal ildsjæl, måske godt kan få lov til at gå i gang i et område nu, som alle er enige om er i tilbagegang. Dem er der nogle stykker af. Hvis man forestiller sig, at der går et par år, og at det lidt hen ad vejen kommer til at gå godt, så skal der måske en lille udvidelse til, og så går det jo fremad. Så er det ikke længere i tilbagegang. Det kan vi jo glæde os over, men så kan man ikke få lov til at fortsætte og udvikle sine aktiviteter. Det er det, der sådan set lidt er kritikpunktet, og derfor er det, at vi skal have en runde om det her og forhåbentlig kan få nogle ændringer i det.

Kl. 13:09

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:09

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Nu skal hr. Erling Bonnesen jo lægge mærke til, at det er et redskab, vi giver til kommunerne. Det er dem, der udpeger det område eller den landsby, det landdistrikt, som kan bruge den her landdistriktsbestemmelse. Der er de to forudsætninger, som jeg sagde: Der skal en-

ten være tilbagegang i bosætning eller tilbagegang i beskæftigelse, og det tror jeg ikke bliver nogen svær kunst for de kommuner, der har landdistrikter, at finde. Er der givet en tilladelse til det, indgår det i plangrundlaget, og så kan man altså bruge det som et aktivt redskab i sin erhvervspolitik og sin landdistriktspolitik. Der er faktisk vide grænser, som hr. Erling Bonnesen nok har lagt mærke til. Det gælder jo også for landdistrikter, der ligger med kystzone.

Så jeg synes virkelig, at vi har taget hånd om det. Vi giver nogle helt nye muligheder, og vi siger: Er der tilbagegang i bosætning eller i beskæftigelse, er det faktisk sådan, at man kan bruge den her landdistriktsbestemmelse og tiltrække nyt erhverv. Og det er jo kommunen, der ligesom opgør, hvornår det stopper igen.

Men jeg vil sige, at det her virkelig er en nyskabelse, og jeg glæder mig som sagt sammen med hr. Carsten Abild, der jo er partifælle til hr. Erling Bonnesen, over, at der for første gang i 43 år er noget, der dækker hele landet. Jeg synes ikke, jeg har registreret, at Venstre ud over de 29 kommuner havde planer om at dele det ud til hele landet. Det gjaldt jo også for nedrivningspuljen, der kun gjaldt for 41 kommuner, så vidt jeg husker.

Kl. 13:10

Formanden:

Hr. Erling Bonnesen i sidste runde.

Kl. 13:10

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Jamen som jeg også har markeret, flugter det jo meget fint med de tanker og, kan vi sige, initiativer, vi havde sat i værk, så jeg håber da bestemt, at der også kommer en masse gode, nye ildsjæle og iværksættere i gang på den her konto de steder, hvor det kan lade sig gøre. Der er da mange steder, hvor det bare er gået i gang, men når der sættes fokus på, at det forhåbentlig kommer til at gå godt, så er det jo, at man sådan har lidt inde i overvejelserne – det vil jeg da tro at mange iværksættere har: Jamen hvad nu hvis jeg om et par år skal videre med mine ting og det så er kommet til at gå godt? Det er det, der sådan er lidt anken i det. Så kunne det jo være, at det bliver lidt vanskeligere for nogle at gå i gang. De kan måske være sådan lidt bange for, at de nu ikke kan få lov til at fortsætte deres aktiviteter.

Det er jo ikke alle nystartere, der lige springer ud med en kæmpe virksomhed dag et. Der starter man jo mange gange sådan lidt i det små, og så udvikler man det stille og roligt hen ad vejen, og det er jo præcis det, der er tankegangen. Så jeg synes ikke, at de tanker, der er kørt igennem her fra regeringens side, rækker langt nok, kan man sige. Men det er et første lille skridt, og så markerer jeg jo sådan set, at vi skal prøve at få åbnet det op, så der kan blive en mere generel tilgang til det, så man også, når det går godt, kan udnytte overflødiggjorte bygninger.

Kl. 13:12

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:12

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Men det er da første gang, jeg hører hr. Erling Bonnesen ligesom kvittere for, at her er der en regering, der er gået, ja, hr. Erling Bonnesen sagde et lille skridt, men jeg betragter det som et meget stort skridt. Jeg betragter det som helt afgørende for, at vi kan få vækst og bosætning i hele landet, at der bliver de her nye muligheder. Jeg har det sidste års tid været på besøg mere end 60 steder i landdistrikterne, kørt mere end 50.000 km, og det, jeg lytter mig til, når jeg møder borgmestre, iværksættere, landsbyråd, LAG-kordinatorer og lokale LAG-folk, er, at de siger: Vi har brug for en sådan ordning.

Det giver som sagt mulighed for, at man kan bruge de her bygninger til iværksættere, it-iværksættere, og for, at man faktisk kan få erhverv meget, meget billigt i nogle ordentlige bygninger med tilhørende faciliteter. Det skal man glæde sig over og så huske på, at vi også har lavet et fast track i Natur- og Miljøklagenævnet, således at man inden for 2 måneder kan få behandlet sine klager, og vi har afstemt de her regler med Natur- og Miljøklagenævnet.

Så jeg synes da, at vi nu skal komme i gang med at bruge de nye muligheder, og jeg synes, det er oplagt her til kommunevalget, at borgmestre og landsbyer i fællesskab finder ud af, om de nu ikke også kan blive landdistrikter, som har brug for landdistriktsbestemmelser. Det har jeg opfordret til mange steder, og jeg vil godt sige, at med den urbanisering, der sker nu, tror jeg ikke, at der kommer fremgang i bosætningen så mange steder i hele landet, som jeg kunne ønske mig det, for urbaniseringen eskaleres med 4-5 pct. om året. Så jeg tror, de her regler kommer til at bestå i vores landdistrikter i mange år.

Kl. 13:13

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til ministeren for by, bolig og landdistrikter er fra fru Karina Adsbøl, værsgo.

Kl. 13:13

Spm. nr. US 119**Karina Adsbøl (DF):**

Mange tak. Jeg vil godt spørge ministeren, hvordan han forholder sig til, at en boligorganisation i Aarhus gerne vil smide en terrorødmødt ud af deres boligorganisation, og om ministeren vil sikre, at de får lov til det.

Kl. 13:14

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:14

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Nu er det sådan, vil jeg sige til fru Karina Adsbøl, at vi ikke sådan kan sagsbehandle enkeltsager her i Folketingssalen. Jeg kender ikke den aktuelle sag og har ingen mulighed for at gå ind i den, men jeg ved, at skal folk sættes ud af deres boliger, skal det være på grund af overtrædelse af husordenen. Og justitsministeren og jeg har lige nu her på en tryghedskonference i forrige uge jo sagt, at hvis man har begået handlinger, der gør, at man kan sættes ud af ét boligselskab, så kan man ikke bare, fordi der er flere boligforeninger i samme områder, som f.eks. i Vollsmose eller i Gellerup, flytte længere hen ad gaden. Det er den ene del af det.

Så har vi nu aftalt, at hvis folk er dømt for overtrædelser i det pågældende boligområde, kan politi og domstole udveksle oplysninger med boligorganisationerne, selv om der er flere boligforeninger, således at det kan indgå i den vurdering, der måtte ligge til grund for at sætte folk ud. Men det er i forhold til overtrædelser af husordenen det konkrete sted. Det kan være nogle lokale rødder eller bandemedlemmer osv., og det skal vi selvfølgelig slå hårdt ned på.

I forhold til det andet vil jeg sige, at jeg ikke kender sagen, og det er sådan, at der, så vidt jeg ved, kan være terror inden for boligorganisationen, men sådan terror andre steder indgår ikke i det at smide folk ud.

Kl. 13:15

Formanden:

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 13:15

Karina Adsbøl (DF):

Det vil sige, at ministeren heller ikke vil give nogen dispensation fra lejeloven, i forbindelse med at der bor en terrorødmødt i en boligorganisation. Jeg har stillet ministeren et spørgsmål, og ministeren svarer:

»Det forhold, at en lejer bliver fundet skyldig i et strafbart forhold, som intet har med lejeaftalen at gøre, og dermed ikke indebærer en misligholdelse af denne, kan på den baggrund ikke danne grundlag for en ophævelse af lejeaftalen.

Jeg har ikke planer om at ændre loven, som foreslået.«

Skal jeg så forstå det sådan, at ministeren mener, at det er rimeligt, at en terrorødmødt bor i en boligorganisation, og at vedkommende så måske gør de andre beboere rigtig utrygge og usikre? Terror er jo ikke et hvilket som helst strafbart forhold. Der er forskel på terror og på, at man har kørt for stærkt eller andet.

Påtænker ministeren ikke initiativer i forhold til terror?

Kl. 13:16

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:16

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg kan fuldt ud tilslutte mig det svar, jeg har givet fru Karina Adsbøl, nemlig at jeg ikke påtænker nogen ændringer af lejeloven eller almenboligloven i den her retning.

Jeg vil også godt sige, at det jo må være sådan, at der er retssikkerhed for alle, uanset at man har begået handlinger, man er dømt for. Det, vi har ændret på, ligger inden for almenboligloven. Det gælder i forhold til folk, der udøver nogle ting inden for boligforeningens område, altså folk, der ikke opfører sig ordentligt. Så jeg har ingen planer om at ændre på det, og jeg kan ikke bare give dispensation fra loven. Det er der ingen muligheder for.

Så det handler om, hvad man skal smides ud af sin bolig for, og vi kan i dag heller ikke smide folk ud, som har lavet ulovligheder i den anden ende af landet. Man skal altså have overtrådt husordenen for at blive sat ud af sin bolig i det pågældende almene boligområde. Jeg mener, at det er nogle rimelige og ordentlige regler, vi har.

Kl. 13:17

Formanden:

Fru Karina Adsbøl i sidste omgang.

Kl. 13:17

Karina Adsbøl (DF):

Jamen så har boligorganisationen i Aarhus sådan set fået svaret fra ministeren nu. De er nemlig selv gået i gang med at undersøge, om man kan smide den ene af de to dømte somaliere ud, efter at de har arrangeret den her terrortræning. Men ministeren har sådan set nu givet dem det svar, at det har de ingen muligheder for at gøre. Og så tænker jeg, at så kunne jeg jo rette henvendelse til dem, for så behøver de jo ikke undersøge det mere, selv om de har sat en masse resourcer på sagen for at få spørgsmålet taget op. Men nu har ministeren givet et klokkeklart svar: Selv om det er terror, agter ministeren ikke at gøre noget i den forbindelse.

Kl. 13:17

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:18

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Altså, jeg tager jo klart afstand fra terror, jeg tager også afstand fra terrortræning, og jeg synes, de her mennesker skal dømmes. Men et

andet spørgsmål er: Skal de så også smides ud af deres bolig? Og der giver den nuværende lovgivning ikke mulighed for at gøre det.

Jeg kender ikke den konkrete sag, og jeg har også sagt, at jeg ikke kan sagsbehandle her. Men almenboligloven giver altså ikke mulighed for at smide mennesker ud, som har begået ulovligheder andre steder. Jeg synes, man skal slå hårdt ned på det. Det er også det, der er sket i det her tilfælde. Men spørgsmålet er, om vi lige som Dansk Folkeparti mener, at man også skal kunne smide folk ud af deres bolig. Hvad det angår, har vi ingen planer om at lave om på almenboligloven.

Kl. 13:18

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste og sidste spørgsmål til ministeren for by, bolig og landdistrikter er af hr. Thomas Danielsen, værsgo.

Kl. 13:18

Spm. nr. US 120

Thomas Danielsen (V):

Tak for det, formand. Jeg har taget en pressemeddelelse fra ministeren for by, bolig og landdistrikter fra den 8. november 2011 med i dag. Og grunden til, at jeg har gjort det, er, at der skriver landdistriktsministeren:

»Vi må heller ikke glemme, at løsningen på landdistrikternes problemer ikke er at rive huse ned.«

Den del er underordnet i den her sammenhæng; regeringen er kommet frem til en anden holdning, så det er kun positivt. Men det, jeg gerne vil spørge ind til, er, at efterfølgende skriver ministeren i sin pressemeddelelse, at han nu vil formulere en ny, samlet strategi for landdistrikterne.

Jeg har jo nogle gange spurgt til, hvornår vi kan se frem til en ny, samlet strategi for landdistrikterne fra landdistriktsministeren. Og derfor vil jeg gerne spørge landdistriktsministeren: Hvornår er det, vi kan glæde os til, at den bliver lanceret?

Kl. 13:19

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:19

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Nu er det jo sådan, at hr. Thomas Danielsen godt ved, at Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti lavede en engangspulje på 250 mio. kr., der gjaldt i 2010 og gjaldt i 2011, men som ikke blev videreført på finansloven. Da vi overtog regeringsmagten, var der et hul i kassen på 70 mia. kr., så det skulle vi have tid til at gøre noget ved, men det første, vi gjorde, var faktisk at sætte 75 mio. kr. af til byfornyelse hvert eneste år – både til områdefornyelse og til bygningsfornyelse – således at der kommer penge i kassen hvert eneste år forbeholdt landdistrikterne.

Det næste sker så i forbindelse med vækstpakken, og der håber jeg da at Venstre vil være med, for man var jo ikke med på at lave udligningsordninger, man var ikke med på at give flere penge til transport i landdistrikterne – det var faktisk over 500 mio. kr. om året – men jeg håber, at Venstre er med på vækstpakken. Der sætter vi to gange 200 mio. kr. af til landdistrikterne, til at rive huse ned for, til områdefornyelse og til bygningsfornyelse. Der håber jeg Venstre er med.

Noget andet er, at jeg ganske mange gange har sagt til hr. Thomas Danielsen, at der er ét sted i den her regering, hvor man kan henvende sig om alle landdistrikternes udfordringer. Vi går i dialog, vi lytter til, hvad man vil, og vi svarer. Vi har gjort rigtig mange ting for landdistrikterne, og det er simpelt hen et spørgsmål om at lave

attraktive bosætningsvilkår og skabe vækst i hele landet. Og det har jeg forklaret hr. Thomas Danielsen, men jeg siger det da gerne igen.

Kl. 13:21

Formanden:

Hr. Thomas Danielsen.

Kl. 13:21

Thomas Danielsen (V):

Tak for det. Undskyld, jeg kom til at grine lidt, men jeg havde næsten regnet ud, hvad ministerens svar ville være. I den her sammenhæng sætter jeg ikke spørgsmålstegn ved nogen af de ting, ministeren har gjort eller gerne vil gøre, og det ønsker jeg heller svar på. Vi skal ikke bruge vores meget korte taletid lige nu og her på det.

Helt kort og uden udenomssnak vil jeg bare gerne have at vide: Har landdistriktsministeren nogen plan for, hvornår den samlede strategi for landdistrikterne kommer, altså den strategi, som han jo første gang lancerede den 8. november 2011 og ved flere lejligheder, også i Folketinget, efterfølgende har garanteret os at han vil præsentere?

Kl. 13:21

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:21

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Nu skal man altid passe på med at lægge andre folk ord i munden, vil jeg sige til hr. Thomas Danielsen. Men det er faktisk sådan, at vi tager initiativer løbende, som understøtter det, at der skal være lige muligheder for bosætning, attraktiv bosætning, og vækst i hele landet. Hr. Thomas Danielsen ved jo godt, at vi har afskaffet Venstres kørselsafgift på lastbiler, der var en direkte afgift på at drive erhverv ude i landdistrikterne. Hr. Thomas Danielsen ved også godt, at vi har haft fat i fedt- og sukerafgiften, hvor en del af det var fra den tidligere regering, og at vi nu også tager fat i emballageafgiften.

Vi har sat 400 mio. kr. af til at rive huse ned for og til at byforny for, hvilket også er en del af det. Vi har taget fat på det med de sociale nomader og Låsbysvendsen. Vi vil gerne bruge husene ude i landdistrikterne til fleksboliger, fordi der står tomme huse. Vi tager fat på at bruge husene til fleksboliger. Det vil sige, at hver gang der er opstået en dialog med en udfordring til os, har vi forsøgt at svare på det.

Vi har målrettet en lang, lang række initiativer mod landdistrikterne, på boligområdet, på vækstområdet, med hensyn til arbejdspladser, og det er en del af den strategi, der går på at skabe lige muligheder og vækst i hele landet. Jeg ved godt, det kan være svært at forstå, når man er Venstremand. Men i modsætning til den tidligere regering, som jo stort set ingen initiativer tog for at understøtte landdistrikterne, så gør vi det hver eneste dag.

Kl. 13:23

Formanden:

Hr. Thomas Danielsen, sidsterunde.

Kl. 13:23

Thomas Danielsen (V):

Jeg er meget ked af, at det er den sidsterunde. Jeg burde faktisk få lov til at få et par tillægsspørgsmål, når nu jeg endnu ikke har fået svar på et meget simpelt spørgsmål. Der sidder flere lockoutede elever her, og jeg tror faktisk, at alle kan forstå, hvad det er, jeg spørger til, undtagen landdistriktsministeren selv.

Jeg står med en pressemeddelelse fra den 8. november 2011, hvor landdistriktsministeren første gang garanterer over for Folketinget, at han vil komme med en samlet strategi for landdistrikterne. Jeg spør-

ger ikke til, hvad ministeren ellers har lavet, eller hvad Venstre ikke har lavet. Jeg spørger blot til, hvornår den samlede strategi kommer, som landdistriktsministeren første gang garanterede den 8. november 2011 og så ved flere lejligheder, samråd, forespørgsler m.m., har garanteret Folketinget der vil komme for landdistrikterne. Tak.

Kl. 13:24

Formanden:

Ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Kl. 13:24

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg glæder mig over, at Venstre har en spørger, der er så optaget af landdistrikterne. For når vi hører om Venstre og landdistrikterne, kan vi konstatere, at man har sagt nej til 550 mio. kr. til landdistrikterne, at man nægter at diskutere, at resultaterne ligger i forlængelse af vores strategi om vækst og bosætning, og at man vil have en nul-løsning for samfundet fremadrettet.

Vi har ikke hørt et eneste ord om, hvad det er, Venstre vil med landdistrikterne, ud over et enkelt beslutningsforslag, der siger, at man vil placere fremtidige statslige arbejdspladser i landdistrikterne, ikke nogle nye, men fremtidige, hvis der kommer nogen. I en periode, hvor Venstre vil skære ned på den statslige administration, er det jo den forkerte politik på det forkerte tidspunkt, og det svarer til en knyttnæve i et blått øje i forhold til landdistrikterne.

Så det undrer mig, at hr. Thomas Danielsen og andre fra Venstre overhovedet ikke vil forholde sig til vores strategi, som er vækst og attraktive bosætningsvilkår. Det har vi målrettet en lang række initiativer mod, som jeg har sagt. Men det vil hr. Thomas Danielsen ikke tale om. Han vil kun tale om, at han mener, at der mangler en strategi. Det mener jeg ikke der gør. Og vi har skabt en lang række resultater, som Venstre nægter at forholde sig til. Det er interessant.

Kl. 13:25

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet. Tak til ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Så skal vi til spørgsmål til ministeren for sundhed og forebyggelse. Det første er fra fru Sophie Løhde.

Kl. 13:25

Spm. nr. US 121

Sophie Løhde (V):

Tak. I morgen afholder Danske Regioner som bekendt deres årlige generalforsamling. Der er jo mange spændende temaer til debat derovre, og jeg vil bare høre, om ministeren sådan med i sin bagage har tænkt sig at medbringe den der såkaldte håndsrækning til regionerne, som S-SF lovede og stillede regionerne i udsigt inden folketingsvalget. For dengang skortede det jo ikke på løfter, og man sagde, at man ville give nogle flere penge til sundhedsområdet. Faktisk præsenterede man jo et udspil, hvor man helt konkret lovede at give mere end 4,2 mia. kr. ekstra, vel at mærke om året. De penge er der bare aldrig nogen der har set noget til. Man præsenterede det endda under den overskrift, at det var et klogt alternativ til det, som man dengang mente var udtryk for brutale nedskæringer i sundhedsvæsenet – vel at mærke selv om den her regering i dag bruger væsentlig mindre på sundhedsområdet end det, som VK-regeringen lagde for dagen.

Så jeg vil egentlig bare spørge ministeren, om det ikke måske er en anelse pudsigt, at i de år, hvor vi brugte allerfleste penge på sundhedsvæsenet og investerede i det, stod man fra Socialdemokraterne og SF's side og talte om en massakre i sundhedsvæsenet. Og i dag afsætter man så markant færre penge. Det er jo blevet nye tider. I dag står den på forhandlinger om nedsættelse af selskabsskatten, og

regeringen vil lave besparelser på kontanthjælpen og på de studerendes SU. Men hvad med de her løfter, man gav dengang til regionsrådspolitikerne, om de 4,2 mia. kr. ekstra om året? Er det et løfte, som ministeren i morgen har tænkt sig at indfri over for de mange forventningsfulde regionale politikere, der møder op til generalforsamlingen? Eller var det også et løfte, som ikke skulle blive til noget?

Kl. 13:27

Formanden:

(Nyser). Ministeren.

Kl. 13:27

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Prosit, hr. formand. Forårskølelserne kan få fat på selv de mest hårdføre, kan vi høre.

Vi havde også lidt af den her diskussion i går i et samråd om senge på gangene på de medicinske afdelinger – nemlig diskussionen om, hvad det var for en økonomisk virkelighed, den nuværende regering måtte forholde sig til, efter vi kom til magten. Derfor ved spørgeren jo også godt, at den nuværende regering lavede et kasseeftersyn og kunne konstatere, at der altså var et større underskud, end vi havde regnet med. Oven i det står vi midt i en økonomisk krise, det tror jeg at spørgeren vil give mig ret i, der gør, at vi bliver nødt til at sikre, at vi får sundhed for de sundhedskroner, vi bruger.

Det er rigtigt: Jeg tror, der var mere at rutte med, da spørgerens parti havde regeringsmagten, der blev lavet vigtige løft af sundhedsområdet, f.eks. hele kræftområdet, og der blev gjort noget ved ventelisterne. Alle de ting er gode. Men samtidig blev der også i den tid, hvor midlerne var mere rigelige end i dag, hvis man nu skal sige det på lidt forsigtigt jysk, foretaget nogle prioriteringer, som jeg ikke er enig i, og som den nuværende regering ikke er enig i. Man valgte f.eks. at bruge sundhedskroner på at overbetale privathospitaler for at skabe et privat marked for sundhed som et selvstændigt mål. Man valgte at bruge penge på skattefritagelse for private sundhedsforsikringer. Den slags prioriteringer var jeg ikke enig i dengang, og dem er jeg heller ikke enig i i dag.

Derfor står vi jo også i en situation, hvor regeringen – på trods af krise, på trods af kasseeftersyn, der altså viste en dansk økonomi, der havde det værre, end man havde antaget – prioriterer sundhed. Men det er klart, at en del af den øvelse handler om at sørge for, at vi faktisk også får sundhed for de kroner, vi bruger på sundhedsområdet. Det er jo noget af det, vi har været igennem, siden vi kom til magten – at gennemgå, om vi faktisk får sundhed for de penge, vi bruger, om vi er med til at øge omsætningen i et privat erhverv, eller om vi udbetaler ydelser, som faktisk ikke gavner nogen sundhed, som tilfældet var med tandrensninger, som jo var en del af diskussionen omkring efterårets finanslov. Det kan jeg sige meget klart: Sådan kommer vi til at blive ved med at gå til det her område.

Kl. 13:29

Formanden:

Fru Sophie Løhde.

Kl. 13:29

Sophie Løhde (V):

Tak. Det var et meget langt svar på et meget simpelt spørgsmål. Ministeren fremhæver, at vi nu står midt i en økonomisk krise. Jeg håber da, at ministeren er klar over, at lige inden folketingsvalget, hvor S og SF lovede de 4,2 mia. kr. ekstra om året, stod Danmark i den grad også i en økonomisk krise. Alligevel valgte man at udstede løfter, som der tilsyneladende aldrig nogensinde har været dækning for, hvilket også viser sig i dag. Det var ufinansierede løfter, som man brugte i kampen for at kunne komme ind og sidde på bagsædet af

ministerbilerne vel vidende, at de penge ikke findes, og at man ikke har tænkt sig at indfri dem. Det ved vi jo på en række områder.

Det var også derfor, vi havde en diskussion i går. Det skyldtes, at ministeren med sit eget parti sammen med Socialdemokraterne havde lovet at sænke belægningen på de medicinske afdelinger med et procentpoint pr. år. Vi fik så i går at vide, at det ikke bliver til noget, at det var udtryk for detailstyring.

Derfor spørger jeg bare helt simpelt: Har ministeren tænkt sig at indfri løftet om 4,2 mia. kr. ekstra til regionerne om året til sundhedsområdet, eller er det løfte bare lagt helt i graven?

Kl. 13:31

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:31

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg vil gerne prøve at sige det helt klart igen: Den nuværende regering prioriterer sundhed også i en tid, hvor midlerne er knappe, og også i en tid, hvor der er økonomisk krise. Det er noget helt grundlæggende i vores alle sammens liv, at vi kan være sikre på at få hjælp, hvis vi bliver syge og har brug for det.

Jeg vil bare sige, at den her tilgang, som Venstre har lagt for dagen, nemlig at man forud for et valg på baggrund af meningsmålinger skal begynde at forhandle et regeringsgrundlag på plads, så det er det, vælgerne kan tage stilling til, altså er meget pudsigt. Hvis det er den måde, man har tænkt sig at gå til det til næste valg, vil jeg da se frem til at se, hvad man forhandler på plads fra Venstres side.

Hvis vi tager gårdsdagens eksempel med diskussionen om patienter på gangene på sygehusene, må det bare siges, at der fra den tidligere regering i valgkampen i 2007 var et helt klart løfte, som man sågar skrev ind i sit eget regeringsgrundlag efterfølgende, om, at inden man nåede næste valg, skulle der ikke være patienter på gangene. Hvis jeg ikke husker meget forkert, skrev man decideret, at alle patienter skal have enestue. Det kræver jo bare en tur ud for at se det danske sundhedsvæsen for at se, at det ikke er lykkedes for den tidligere regering.

Mit budskab er det klare, at jeg tror, at vi må gå en anden vej rundt end den, der er forsøgt. Det kan godt være, at spørgeren mener, at det kunne have været nået ad den klassiske vej, hvis der ellers havde været vilje til det, og spørgeren kan så svare på, hvorfor man ikke ville det fra borgerlig side, da man havde magten. Jeg tror sådan set, at det vigtige er, at vi får skruet op for den nødvendige omstilling i vores sundhedsvæsen, der gør, at der ikke ligger patienter på gangene, så de op mod 20 pct. af patienterne, der i dag ligger i en seng på sygehuset og ikke burde være der, kan være hjemme hos sig selv eller få et kommunalt tilbud. Det er jo løsningen på det problem, vi også diskuterede i valgkampen.

Kl. 13:32

Formanden:
Fru Sophie Løhde.

Kl. 13:32

Sophie Løhde (V):

De mange enestuer kan jeg forsikre ministeren om er på vej qua det, at der i øjeblikket er igangsat supersygehusinvesteringer rundt om i hele det danske land, som gør, at vi forhåbentlig i de kommende år får et mere fremtidssikret og moderne sundhedsvæsen. Der er afsat over 40 mia. kr. til det. Det troede jeg egentlig også sundhedsministeren var blevet gjort bekendt med.

Men det er helt rigtigt, at der er en markant forskel på vores prioritering af sundhedsområdet. Hvis vi skal tage regeringens finanslov og sammenligne den med det udspil, som Venstre kom med, ser vi, at der er en klar prioritering der. Regeringen siger, at den simpelt

hen ikke prioriterer sundhedsområdet lige så højt, som den tidligere regering, VK-regeringen, gjorde. Den vil hellere noget andet. Det er jo fair nok, men så skal man udtrykke sine prioriteringer tydeligt.

Så spørger jeg bare her i dag for nu tredje gang for at få et fuldstændig simpelt svar på det helt simple spørgsmål, jeg stillede: Når det var, at man dengang stillede sig op til Danske Regioners årsmøde – som denne gang finder sted i morgen – og lovede alle og gik i pressen med, at nu skulle der afsættes 4,2 mia. kr. ekstra om året til sundhedsområdet, vel vidende, at vi stod midt i en økonomisk krise, vil jeg spørge: Hvornår kommer de penge så?

Kl. 13:33

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:33

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Når jeg taler om den borgerlige regerings løfter om at gøre op med patienter på gangene, taler jeg ikke om det i det perspektiv, der ligger i forlængelse af Erik Juhl-udvalget og supersygehusene. Så taler jeg om det i det perspektiv, at daværende sundhedsminister Jacob Axel Nielsen, der godt nok ikke var fra spørgerens parti, men fra Det Konservative Folkeparti, udtalte, at inden der blev trykket på valgknappen næste gang, og det blev der som bekendt i 2011, var man kommet i mål med det her løfte om, at der ikke er patienter på gangene. Det kan vi jo konstatere at man ikke gjorde, for ellers ville vi ikke have den diskussion igen i dag. Derfor må jeg bare sige, at jeg synes, at spørgeren har en dårlig sag der.

Vi har jo forgæves forsøgt at få at vide, hvordan man fra Venstre side vil finansiere de mange løfter på sundhedsområdet. Det er altid godt at have store ambitioner på vegne af vores fælles sundhedsvæsen. Det er jeg rigtig glad for at også den nuværende opposition har. Men man bliver også nødt til at kunne pege på, hvordan man vil finansiere det. Det bliver jo en meget spændende diskussion om, hvordan man vil få plads til Venstres mange løfter inden for den nulvækstramme, man samtidig har meldt ud og, går jeg ud fra, står på mål for.

Kl. 13:34

Formanden:
Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til ministeren for sundhed og forebyggelse er fra fru Liselott Blixt. Værsgo.

Kl. 13:35

Spm. nr. US 122

Liselott Blixt (DF):

Tak. Jeg ønsker at stille sundhedsministeren et spørgsmål om nogle udtalelser, nogle pressemeddelelser, der har været fra ministerens side, hvor jeg gerne vil have præciseret, hvad ministeren mener med, at det skal være slut med ligebehandling på hospitalerne. Jeg ved, at det er en del af regeringens sundhedsudspil, men jeg kunne godt tænke mig at vide, hvem det er, der skal have mere behandling end andre, og om der så er nogen, der skal have en ringere behandling.

Jeg troede jo altid, at vi behandlede folk individuelt – det gjorde vi, da jeg arbejdede på sygehusene. Det var sådan, at kom der en hjemløs, blev der tildelt flere fagpersoner; det kunne også være, at der kom en socialrådgiver ind over. Og vi gjorde andre ting. Havde man mange ressourcer, fik man hjælp efter det. Så jeg synes ikke, at jeg kan genkende det med, at alle ligesom har fået den samme behandling, uanset hvem de var.

Samtidig kan jeg så se, at statsministeren på sit pressemøde i går udtalte, at fri og lige adgang til sundhed er grundlæggende for vores samfund; alle skal have lige adgang til et godt sundhedssystem uan-

set pengepungens størrelse. Det synes jeg kommer lidt i karambolage med, at der er overskrifter i medierne, der siger, at fattige syge skal have mest hjælp.

Altså, hvordan sikrer man, at det er dem, der har brug for det, der får hjælpen? Jeg mener, at man i forhold til alle dem, der i dag kommer ind i sundhedsvæsenet, så ikke skal se på, hvor mange penge der er i pengepungen, eller hvilken uddannelse de har, men at man skal se på, hvilket behov og hvilke ressourcer den enkelte person har. Der kunne jeg godt tænke mig at spørge ministeren: Hvad *er* det, ministeren mener?

Kl. 13:36

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:37

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg vil meget gerne takke spørgeren for at rejse det her emne, som jo, hvis spørgeren spørger mig, er et af de vigtigste emner for vores sundhedsvæsen overhovedet. Jeg tror, det er noget af det helt fundamentale, vi er nødt til at slå fast. For vi kan se, at uligheden i sundhed er mere end fordoblet i de seneste 25 år, sådan at forskellen i levetid mellem den fjerdedel af danskerne, der har henholdsvis de længste og de korteste uddannelser, nu er 10 år for mænd og 6 år for kvinder. Det er uacceptabelt, og det bliver vi nødt til at gøre noget ved.

En grunderkendelse i det er, at når vi snakker om fri og lige adgang, så er det altså ikke det samme som at behandle alle ens. Spørgeren siger, at det synes hun sådan set allerede i dag er grundlæggende i sundhedsvæsenet. Men jeg kan konstatere, at det ikke kun er en dagsorden, jeg rejser som sundhedsminister; det er også en dagsorden, som Lægeforeningen rejser. De mener, at vi kan gøre det bedre i forhold til det at møde den enkelte patient og det at have en forståelse for, hvilke ressourcer den enkelte patient har med ind i et behandlingsforløb. Hvad har man med sig i bagagen? Har man et stærkt netværk osv.? Det er også noget, Danske Regioner ønsker at vi bliver bedre til.

Så der er altså en bred opbakning til den her dagsorden. Vi ved, at uligheden i sundhed selvfølgelig hænger sammen med livsstilen, altså hvordan vi lever, hvilket arbejdsliv vi har, hvilke madvaner vi har, og hvordan vi har mulighed for at røre os i hverdagen. Men vi ved også, at der også er ulighed i behandlingen.

Der kan vi i forhold til din sandsynlighed for at komme godt igennem et kræftforløb, ikke kun med livet i behold, men også med hensyn til det at komme ud på den anden side og det at kunne vende tilbage til det liv, du havde, før den alvorlige sygdom ramte, se en sammenhæng med, hvor lang uddannelse du har. Det mener jeg er en falliterklæring i et ellers virkelig godt fungerende sundhedsvæsen, hvor et dedikeret personale knokler hver eneste dag. Derfor er jeg jo rigtig glad for at se, at både Lægeforeningen og Danske Regioner går med ind i den her diskussion af, hvad det så er, der skal til, for at vi i højere grad kan tilpasse behandlingen til den enkelte.

Det handler ikke om, at der så er nogen, der skal have dårligere behandling, eller at folk med lange uddannelser skal bag i køen eller skal have mindre behandling, men det handler om, at vi skal blive stadig bedre til at forstå den enkeltes forudsætninger for at gå igennem et behandlingsforløb på den måde, der giver størst udbytte for den enkelte.

Kl. 13:39

Formanden:
Fru Liselott Blixt.

Kl. 13:39

Liselott Blixt (DF):

Jeg er glad for, at man vil se på forudsætningerne, for vi er jo ikke uenige i, at der er nogle, der skal have en anden behandling. Altså, vi er individuelle alle sammen og skal have behandling ud fra de forudsætninger, vi har. For det kan jo lige så godt være en med en lang uddannelse som atomfysiker eller noget andet, som bare ikke forstår, hvor vigtigt det er at leve sundt. Og der håber jeg da, at man tager det med i betragtning og siger, at det ikke handler om pengepung eller uddannelse. Men det kan være, at det ender sådan, når man ser, hvem der får mere behandling end andre, at det er dem, der har en kortere uddannelse eller måske slet ikke nogen uddannelse.

Men når man kommer med de her udmeldinger, synes jeg, det nogle gange virker, som om det er staten, der skal bestemme, hvordan det gode liv skal være for den enkelte. Og man mangler at svare på, hvordan vi forebygger, at nogle kommer i den situation, at de ikke har en uddannelse og ikke kan tage vare på sig selv, og hvorfor man ikke sætter ind, når vi taler om småbørnsfamilier, dem, der har brug for hjælp, fra starten af, når børnene er små.

Kl. 13:40

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:40

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg tror, at hvis vi skal nå i mål med ambitionen om større lighed både i sundhed bredt og i behandling, skal vi sætte ind alle steder. Så handler det om, at vi alle sammen – jeg som sundhedsminister, regionspolitikkerne, hospitalsledelserne, de kommunale politikere, embedsmændene og det sundhedspersonale, der er kommunalt – tager det på os, at tingene må gøres anderledes. For hvis tingene bare bliver ved med at blive gjort, som de er blevet gjort indtil i dag, vil vi jo se den udvikling, der har betydet en fordobling i uligheden i antal år, vi har her på kloden, før vi skal herfra. Og det vil jeg ikke være med til; det mener jeg ikke vi kan leve med.

Derfor skal vi kigge hele vejen rundt. Det handler om at kigge på det bredt. Det handler om at kigge på: Hvad er det for en svangreomsorg, vi har? Hvordan sørger vi for at møde den enkelte nybagte familie, hvor den er? Og det er ikke for i udgangspunktet at sige, at hvis du er SOSU-hjælper, er du en dårligere mor, end hvis du er atomfysiker, som spørgeren brugte som eksempel – overhovedet ikke, på ingen måde. Men statistikkerne viser os bare, at vi har fået indrettet vores fællesskab, vores velfærdssamfund, vores sundhedsvæsen på en måde, som er lettest at manøvrere i og komme igennem og få hjælp i, kan man sige, hvis du har en lang uddannelse.

Det handler om mange ting. Det handler om helt konkrete ting, som f.eks. hvordan kommunikationen er i vores sundhedsvæsen, hvad det er for nogle ord, lægerne bruger, og hvor gode de faktisk er til at lytte til de mennesker, der har et andet sprog end dem selv. Og det handler om, at vi som politikere også er forpligtet i forhold til det, hver gang vi lægger en ny politik frem.

Kl. 13:42

Formanden:
Fru Liselott Blixt, sidsterunde.

Kl. 13:42

Liselott Blixt (DF):

Men så undrer jeg mig over, at man måske ikke ser lidt mere på, hvilken region der har flest usunde borgere med færrest leveår. Og det er Region Sjælland, hvor jeg selv kommer fra og er vokset op. Vi ved også godt hvorfor, men det er der jo ikke nogen der gør noget ved. Man ser jo ikke på: Hvad er det for en kultur, der findes ude i

provinsen? Hvorfor lukker man skoler, så små børn skal tage en skolebus for at komme 15-20 km i skole – børn, der måske har forældre, der er på overførsel, og som måske ikke lige står op til tiden? Hvorfor gør man ikke mere ved de skoler og sikrer, at de børn kommer i skole, får deres morgenmad, får deres undervisning, så de kan fortsætte folkeskolen ud og få sig en uddannelse? Det er jo der, man skal sætte ind, altså mens de er små. Det er jo ikke først, når de er 20-30 år og har fået en sygdom, fordi de har haft en usund livsstil, fordi vilkårene har været, som de var.

Taler ministeren med de andre ministre på de områder, hvor man kan løfte det, eller er det kun symptombehandling i stedet for at forebygge?

KL. 13:43

Formanden:
Ministeren.

KL. 13:43

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg er meget enig med spørgeren i, at vi bliver nødt til at have det her dobbeltblik, hvor vi kigger på – for det mener jeg skal være ambitionen – at der er reel lighed i behandlingen i vores sundhedsvæsen, men når vi snakker forebyggelse, handler det i høj grad om uddannelse. Og det handler også om ting, der foregår under trafikministerens ressort, for der skal være sikre cykelstier til skolerne. Det handler om ting, der foregår på børne- og undervisningsministerens område, for børn skal bevæge sig i skolen, og det skal man få med ind som en del af deres grundvæsen, deres grundværen, altså motion og bevægelse.

Det skal tænkes bredt, det er jeg meget enig i, og derfor er jeg også gået meget aktivt ind i forebyggelsesarbejdet. Og det er jo kommunerne, der løfter det, der hedder den primære forebyggelse, altså det, der handler om, at der skal være legepladser, at der skal være bevægelse i skolen, og her skal der være en ordentlig indsats. Noget af det seneste, vi har gjort, er jo at give 13 mio. kr. til at oprette et center for forebyggelse i praksis ude i KL, som skal bistå kommunerne med at tage de forebyggelsespakker, Sundhedsstyrelsen har lavet, og føre lige præcis den brede forebyggelsespolitik ud i livet. Og kommunerne har heldigvis taget rigtig godt imod det.

KL. 13:44

Formanden:
Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til ministeren for sundhed og forebyggelse er af fru Stine Brix, værsgo.

KL. 13:44

Spm. nr. US 123

Stine Brix (EL):

Først vil jeg sige, at jeg synes, det var en spændende diskussion om ulighed og sundhed, som jeg er enig med ministeren i er en af de vigtigste diskussioner, vi har, når det gælder vores sundhedsvæsen. Alligevel vil jeg tillade mig at skifte scene eller emne om ikke andet.

På forsiden af Politiken i går er jeg sikker på at ministeren også så en historie om, at der i Sundhedsstyrelsens vaccinationsudvalg er flere læger, som også samtidig arbejder for virksomheder, som producerer og sælger vacciner. Det er jo en noget problematisk dobbeltrolle, mener jeg. Altså den ene dag rådgiver man myndighederne om, hvilke vacciner de skal indkøbe og tilbyde, den anden dag arbejder man for virksomhederne, som lever af at producere og sælge vacciner. Jeg mener, at vi har brug for uafhængig rådgivning for at kunne være sikre på, at de beslutninger, vi træffer som sundhedsmyndigheder og som politikere, er de bedste for patienterne og ikke de bedste for virksomhederne.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om ministeren deler den opfattelse, at Sundhedsstyrelsen og andre myndigheder i sundhedsvæsenet skal benytte sig af uafhængig rådgivning, og i så fald, om ministeren vil gøre noget for at stramme op på de regler, vi har i dag, for, hvornår man som læge kan rådgive.

KL. 13:45

Formanden:
Ministeren for sundhed og forebyggelse.

KL. 13:45

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Det er jo også en af de generelle og vigtige diskussioner, vi har for tiden, nemlig samarbejdet mellem læger og industri. Det er jo lige på trapperne, at det udvalg, jeg nedsatte, der skulle kigge på det her og diskutere det, og som har repræsentanter hele vejen rundt, altså både fra industriside, fra lægeside, fra myndighedsside, fra patient- og forbrugerside, kommer med sine anbefalinger. Det ved spørgeren også godt. Udvalgets rapport med en lang række forslag har været i høring. Nu har de fået høringssvarene, og så er de i gang med at diskutere dem og komme med en samlet anbefaling til mig om, hvad vi gør.

Jeg er grundlæggende fuldstændig enig i, at vi har brug for, at der er åbenhed om, hvad det er for et samarbejde, der er mellem læger og industri, og at vi også har brug for helt grundlæggende at kunne være sikre på lægers uvildighed.

Hvad man ender med at anbefale fra det her udvalg, vil jeg faktisk lytte rigtig meget til, med hensyn til hvordan reglerne fremadrettet skal være. Det er overordnet for mig, at der skal være gennemsigtighed, åbenhed, og at vi skal have en garanti for uvildighed. Samtidig vil jeg så sige, at vi har brug for, også for patienternes skyld, at der kan være et vigtigt samarbejde om forskning f.eks., for det er jo med til at sikre, at vi kan få medicin med færre bivirkninger, at vi kan få nye behandlingsformer, som ikke er mulige i dag, og at flere kan blive helbredt mere skånsomt.

I et lille land som Danmark tror jeg det er umuligt både at kunne få rådgivning fra de skarpeste hoveder, der har den største ekspertise inden for deres felt, og så være fuldstændig fri for, at der er samarbejde. Det, der så i hvert fald bare skal være fuldstændig klart, er, at der er åbenhed omkring det samarbejde, at der er gennemsigtighed, og også, at der påhviler den enkelte et ansvar i forhold til habilitet eller problemer med habiliteten.

Men hvordan de nye habilitetsregler rent konkret kommer til at se ud, vil jeg simpelt hen lade være med at komme med en konklusion om, før udvalget har haft mulighed for selv at tage en runde om det oven på den høringsrunde, der har været.

KL. 13:47

Formanden:
Fru Stine Brix.

KL. 13:47

Stine Brix (EL):

Tak for det. Jeg synes, at det er lidt svært at forstå ministeren, for på den ene side anerkender ministeren, at der er et problem med uafhængighed, når der er læger, som den ene dag rådgiver sundhedsmyndighederne og den anden dag arbejder for virksomhederne, der sælger de samme produkter; og på den anden side siger ministeren, at vi ikke rigtig kan undgå det. Så hvad er ministerens synspunkt? Skal vi forsøge at gøre, som de f.eks. har gjort i Storbritannien, og opstille nogle meget klarere regler for, hvornår man kan rådgive? Eller skal vi sige, som f.eks. SF's sundhedsordfører har sagt, at man ikke kan rådgive sundhedsmyndighederne, når man også arbejder for en virksomhed? Hvor står regeringen egentlig i det her spørgsmål? Det synes jeg kunne være interessant at vide.

Så har jeg også, som ministeren siger, bemærket arbejdsgruppen, og foreløbig – nu ved jeg ikke, om arbejdsgruppen ændrer indstilling på baggrund af høringssvarene – er indstillingen sådan set ikke, at man ændrer reglerne på det her område. Det synes jeg er en lille smule ærgerligt, for jeg synes, at vi får nogle ret kraftige indicier på, at der er nogle problemer, når det gælder om at få uafhængig rådgivning på det her område.

Kl. 13:48

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:48

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg tror, at det er vigtigt at sige her, at vi har brug for en større åbenhed og vi har brug for en større gennemsigtighed, end der er i dag.

Så tror jeg også, at det er helt nødvendigt at slå fast, at vi sådan set alle sammen vinder ved, at der er samarbejde mellem læger og industri, f.eks. omkring forskning, udvikling af ny medicin, nye behandlingsmetoder. Og det, vi oplever i dag, og det, der er hele baggrunden for, at arbejdsgruppen overhovedet har kastet sig over det her emne, er problemer hos industrien, der oplever, at læger trækker sig, fordi de ikke kan leve med mistænkeliggørelsen; hos læger, der synes, det er svært at finde ud af, hvor grænserne går, hvor fødderne skal sættes; og så det allerstørste problem, nemlig patienters tillid, der viger.

Jeg vil altså ikke konkludere, og regeringen har i øvrigt heller ikke konkluderet. Vi afventer, at arbejdsgruppen tager en runde mere og tager høringssvarene med, men i hvert fald vil jeg sige, at jeg jo synes, at det er vigtigt at kigge på, hvor der er mindst risiko for industripåvirkninger, og det tror jeg faktisk er noget af det, arbejdsgruppen er rigtig godt rustet til at diskutere, fordi der sidder repræsentanter hele vejen rundt fra industriside, fra lægeside og også fra patient- og forbrugerside.

Kl. 13:49

Formanden:

Fru Stine Brix.

Kl. 13:49

Stine Brix (EL):

Jeg synes, at det er en lille smule mærkeligt, at ministeren siger, at alle vinder på det her samarbejde, for i andre sammenhænge, når ministeren f.eks. har været ude at udtale sig om, at læger ikke må investere i medicinalbranchen, har ministeren været anderledes klar og meget positiv, synes jeg, og sagt, at der bør være fuldstændig rene linjer, så man som patient er sikker på, at når man går ned til sin læge, er det lægens faglighed og ikke en virksomhed, der taler.

På samme måde bør vi vel som politikere og som myndigheder kunne stole på, at den rådgivning, vi får, har samme faglige vægt bag sig og ikke er påvirket af industriinteresser. Så hvordan kan det være, at regeringen ikke har en principiel holdning til det her spørgsmål endnu, altså spørgsmålet om, hvorvidt man som læge kan rådgive, hvis man samtidig arbejder for en industri, der har interesser inden for området?

Kl. 13:50

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:50

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Det er vel også noget af det, der bliver afdækket i arbejdsgruppens rapport, altså at der er forskellige typer tilknytning til industri, at der er forskellige grader. Man kan sidde i et advisory board, man kan de-

cideret være lønnet, man kan tage del i forskningsprojekter, man kan undervise. Der er mange forskellige typer tilknytning mellem læger og industri, og det er jo også noget af det, arbejdsgruppen adresserer, nemlig at det må vi blive skarpere på: hvad det betyder i forhold til risikoen for påvirkning, hvad det betyder i forhold til habilitet.

Jeg vil bare sige, så der ikke er nogen, der er i tvivl om det: Det har sådan set hele vejen igennem den her debat været mit udgangspunkt, at alle taber ved, at der er en oplevelse af, at habilitetsreglerne ikke er fulgt med tiden, at de er uklare, at vi har hele medicoområdet, der slet ikke er reguleret.

Alle har en interesse i, at vi får moderniseret de her regler, og det er sådan set både industri og læger og patienter, der vinder ved det. Det har jeg sagt hele vejen igennem, og det er jo også baggrunden for den diskussion om aktier. Hvis vi fortsat skal kunne have det samarbejde til gavn i sidste ende for patienterne, skal der være rene linjer, klare regler, og jeg er faktisk ret fortrøstningsfuld med, at vi får det, når nu arbejdsgruppen afslutter deres arbejde og kommer med anbefalingerne.

Kl. 13:51

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Den næste og sidste spørgsmål til ministeren for sundhed og forebyggelse er af fru Gitte Lillelund Bech. Værsgo.

Kl. 13:51

Spm. nr. US 124

Gitte Lillelund Bech (V):

Tak. Jeg glæder mig jo gevaldigt til at se ministeren i morgen i Herning, hvor Danske Regioner har årsmøde. Og derfor vil jeg faktisk gå tilbage til det spørgsmål, som min kollega fru Sophie Løhde stillede lidt tidligere i dag, for det fik vi jo ikke svar på.

Ministeren blev spurgt om, om det ikke er korrekt, at ministerens parti og Socialdemokraterne før valget lovede 4,2 mia. kr. ekstra om året til Danske Regioner. Og hvor de penge sådan ligesom er blevet af, fik vi ikke noget svar på. I sit svar – for jeg har jo hørt det hele – sagde ministeren: Der er jo en økonomisk krise, så derfor har vi ikke pengene til det; sådan er det.

Men jeg vil bare stille ministeren to spørgsmål til start: 1) Kan ministeren ikke bekræfte, at der, dengang dette løfte blev fremsat – det var lige før valget – også var økonomisk krise i Danmark? 2) Kommer de penge til Danske Regioner, som ministeren har været med til at love, altså 4,2 mia. kr. ekstra om året?

Kl. 13:52

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:52

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Det er jo så en fortsættelse – ikke bare af det tidligere spørgsmål, men også af et samråd, vi havde i går. Og svarene er sådan set de samme. Det er rigtigt, at den økonomiske krise var der både før og efter valgkampen i 2011, men det, der jo samtidig også er en del af fortællingen, er, at da regeringen lavede et kasseeftersyn efter valget, viste det sig, at underskuddet var større, end vi havde regnet med. Og det må man jo så tage bestik af, det må man orientere sig efter.

Jeg vil bare sige, at ambitionen om at sikre et sundhedsvæsen i verdensklasse med fri og lige adgang, ambitionen om at sikre, at der bliver taget ordentligt hånd om vores ældre medicinske patienter, som jo f.eks. var det, vi diskuterede i går, altså at der ikke ligger patienter på gangene, er en ambition, som er fuldstændig intakt. Den her regering har høje ambitioner på sundhedsområdet. Det er faktisk

sundhedsområdet, der åbner vores regeringsgrundlag, og vi arbejder benhårdt for, selv i en krisetid, at prioritere sundhed som område.

Vi har diskuteret det her tidligere, og jeg har diskuteret med den tidligere spørger, hvad det er for nogle prioriteringer, man har haft, hvad de er udtryk for, og hvad man vil fremadrettet. Jeg står fuldstændig på mål for, at en del af prioriteringen på sundhedsområdet handler om at sørge for at få sundhed for de penge, som vi i dag ikke får sundhed for. Det kan f.eks. være, når prisen på høreapparater falder. Hvis man så ikke sørger for, at det offentlige tilskud falder med, bruger man jo sundhedskroner på noget, der ikke giver danskerne mere sundhed, men på noget, der giver omsætning i en privat branche. Noget tilsvarende gælder tandrensning, som der ikke er nogen dokumenteret sundhedseffekt af. Bruger vi pengene på det, er det rigtigt, at det er med til at give omsætning hos tandlægerne, men det er ikke med til at give nogen danskere øget sundhed.

Det synes jeg sådan set er en – ja, undskyld udtrykket – rigtig sund økonomisk tilgang at have. Og det er jo med til at sikre, at vi på trods af krise, på trods af økonomisk smalhals, kan prioritere nye indsatser. Det gælder f.eks. i forlængelse af diskussionen om den ældre medicinske patient, hvor vi har givet et løft på 300 mio. kr. i sidste års økonomiaftale med kommunerne, lige præcis for at løfte indsatsen for den her målgruppe, så kommunerne bliver bedre til at tage hånd om vores ældre borgere.

Kl. 13:55

Formanden:

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 13:55

Gitte Lillelund Bech (V):

Det var jo nogle fine svar. Det var nogle fine svar, bare ikke på de to spørgsmål, jeg stillede. For det ene spørgsmål, jeg stillede, hed: Var der ikke økonomisk krise, dengang S og SF lovede 4,2 mia. kr. ekstra om året til sundhedsvæsenet? Det kan besvares med et ja eller et nej. Det andet spørgsmål, jeg stillede, var: Hvornår kommer de 4,2 mia. kr. ekstra om året, som sundhedsministerens parti og et af de andre regeringspartier lovede lige før valget? Hvornår kommer de?

Det ene er et spørgsmål, som kan besvares med ja eller nej; det andet spørgsmål kan besvares ved at nævne et årstal eller ved at sige »aldrig« eller »måske«. Men jeg synes sådan set bare, det ville være sundt for ministeren, at ministeren svarede på spørgsmålene i Folketingssalen. Så kan jeg ikke bare få svar på de to spørgsmål, jeg stillede?

Måske kan jeg også nå en enkelt kommentar, for jeg har stadig væk 22 sekunder tilbage. Det kasseeftersyn, der blev lavet, viste, at det var på grund af ændrede konjunkturer i forhold til 2020-planen – og jeg håber, at ministeren er klar over, at der ligesom var ændrede konjunkturer i forhold til 2020-planen – at der var et større underskud end det, man havde forventet. Det skyldtes sådan set ikke forkerte prioriteringer fra VK. Men det er jeg helt sikker på at ministeren er klar over, for hun sad jo i Folketinget på det tidspunkt.

Kl. 13:56

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:56

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jamen jeg må jo prøve at tale lidt højere eller bruge min pondus, så lyden kan komme helt frem til spørgeren. For det, jeg i hvert fald hørte mig selv svare på spørgerens spørgsmål, da jeg havde ordet sidst, var: Ja, det er ganske rigtigt, at der både før og efter valgkampen i 2011 var en økonomisk krise, der var med til at sætte nogle meget snævre rammer for vores gebærden her i landet.

Når det kommer til sundhedsområdet og alle de vigtige løft, regeringen vil give vores ældre borgere, som er syge og i højere grad skal kunne blive i deres nærmiljø, hjemme hos sig selv eller på kommunale tilbud i stedet for skulle ind på hospitalet; når vi vil prioritere bedre kræftbehandling af nogle af de mennesker, der ikke har fået gavn af løftet i kræftbehandlingen, nogle af de mennesker, der har flere sygdomme end kræft, så betyder det også, at vi bliver nødt til at kigge kritisk på, om vi får nok sundhed for de kroner, vi bruger på sundhed.

Der var krise både før og efter, men på trods af krisen prioriterer den nuværende regering sundhedsområdet højt, og det vil vi også gøre fremover.

Kl. 13:57

Formanden:

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 13:57

Gitte Lillelund Bech (V):

Altså, jeg glæder mig virkelig til at se ministeren i Herning i morgen. Jeg håber sådan set også, at der er en hel del af regionsmedlemmerne, der har fulgt debatten i dag. Nu fik jeg i hvert fald bekræftet, sådan må jeg forstå det, at ja, der var også økonomisk krise, da S og SF lovede 4,2 mia. kr. ekstra til Danske Regioner lige før valget. Der var økonomisk krise der, men alligevel skønnede S og SF, at man kunne bruge 4,2 mia. kr. ekstra om året. Så det var et ja, det er jeg glad for.

Så var der et andet spørgsmål, som jeg ikke fik svar på: Hvornår kommer de penge så til regionerne? Hvis jeg skal forstå ministerens lange svar, som så ikke var et årstal, så må det være, at regeringen har prioriteret anderledes: De kommer aldrig. For regeringen har valgt at sige: I får ikke flere penge til sygehusvæsenet, til gengæld bruger vi nogle flere penge ude i kommunerne til de ældre medborgere. Så synes jeg sådan set bare, man helt ærligt skulle sige, hvis man var sundhedsminister: Kære regioner. De 4,2 mia. kr., vi lovede før valget, får I aldrig.

Kl. 13:58

Formanden:

Minister for sundhed og forebyggelse.

Kl. 13:58

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Først vil jeg sige, at jeg ikke håber, at det, spørgeren her gav udtryk for, var, at den sundhedsindsats, der er ude i kommunerne, ikke sådan rigtig har noget med sundhed at gøre, og at pengene skal ind på sygehusene, for at det gavner patienter, der er syge, for i så tilfælde er jeg grundlæggende meget uenig. Jeg tror nu også, at spørgeren er helt med på, at noget af det, vi skal løfte i de kommende år, i høj grad er det nære sundhedsvæsen. Det kan være i kommunalt regi, det vil det være for en stor del af opgaverne, men jeg tror også, at vi skal prioritere, og at vi kommer til at se stadig flere udgående funktioner fra sygehusene. Alene i forlængelse af regeringens telemedicinske handleplan vil man jo kunne løfte langt flere ting i borgerens eget hjem, mens man trækker på specialisterne, der nok fysisk er på sygehusene, men borgeren er altså hjemme hos sig selv.

Jeg vil bare sige – jeg tror nu, det er fjerde gang, jeg siger det til spørgeren – at det er rigtigt, at der var krise før valget i 2011 og også efter, men spørgeren glemmer jo lige den del af ræsonnementet, der handler om, at vi også havde et kasseeftersyn, der viste, at tingene så værre ud, end vi havde regnet med. Det kan man jo ærgre sig rigtig meget over, men jeg er glad for, vi har en regering, der fortsat løfter sundhedsindsatsen og vil blive ved med det og vil blive ved med også at udvikle, så vi får mere for pengene, både ved at bruge de penge, vi allerede bruger, smartere, og ved at investere i de ting, der gør,

at vi kan få langt mere for den samme kapacitet. Og det er jo f.eks. det, hele den telemedicinske handleplan fra i sommer handler om.

Kl. 13:59

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet, og det er meget, meget præcist, for klokken er 14.00. Tak til ministeren for sundhed og forebyggelse.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 14:00

Formanden:

Det første spørgsmål er til erhvervs- og vækstministeren af hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:00

Spm. nr. S 1623

1) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Jacob Jensen (V):

Hvorfor glæder ministeren sig ikke over lavere selskabsskat som en del af regeringens vækstplan, jf. beretning fra SF's landsledelse?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 14:00

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Tusind tak for det. Jeg vil indledningsvis henvise til den betænkning, der er afgivet af Udvalget for Forretningsordenen den 16. maj 2007, hvor det bl.a. anføres, at:

»[...] der kun kan stilles spørgsmål om forhold, ministeren er ansvarlig for som minister, og derfor ikke om private forhold eller forhold, ministeren er ansvarlig for som eksempelvis partileder.«

Men jeg vil selvfølgelig meget gerne som minister fortælle om regeringens politik, og det er jo det, jeg får lejlighed til, når spørgsmålet bliver stillet her. Med »Vækstplan DK« har regeringen fremlagt en samlet pakke, som vil gøre det mere attraktivt at investere og producere i Danmark, og på den måde skaber vi jo varige job og vækst i Danmark nu og frem mod 2020. Vækst og varige job er en forudsætning for, at vi kan fastholde og udvikle vores velfærd, sikre en social balance og skabe et grønt og bæredygtigt samfund.

En reformorienteret aktiv og offensiv vækstpolitik er den bedste vej til at sikre det. Det er bedre end passivt at lade stå til og bare basere sig på f.eks. ren løntilbageholdenhed. Med »Vækstplan DK« sætter vi således aktivt ind på en række områder for at skabe varig vækst og nye arbejdspladser. Jeg vil nævne tre områder:

Vi lemper en række skatter og afgifter, så vi styrker virksomhedernes konkurrenceevne som det ene. Som det andet øger vi de planlagte offentlige investeringer frem mod 2020, og som det tredje investerer vi i erhvervsudvikling og uddannelse. Meget af det, som regeringens vækstteam har peget på, er allerede med i vækstplanen. Vi vil i løbet af 2013 arbejde på at følge yderligere op på anbefalingerne fra regeringens otte vækstteam.

Endelig lægger vi i forbindelse med et serviceeftersyn af Nordsoaftalen op til at etablere Togfonden DK, som skal anvende 27,5 mia. kr. fra Nordsøen til en stærk modernisering af jernbanenettet.

Kl. 14:02

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Jacob Jensen (V):

Tak for besvarelsen og referencen til forretningsordenen. Jeg kunne så stille spørgsmålet på en lidt anderledes måde, for spørgsmålet refererer jo til en beretning fra SF's landsledelse – og det er nok også derfor, ministeren henviser til forretningsordenen – hvoraf det fremgår, at man ikke glæder sig over den del af vækstudspillet, som handler om lavere selskabsskat. Så kunne jeg uagtet SF's landsledelse spørge, om ministeren som minister for vækst i det her land ville glæde sig over et udspil fra regeringen, som indeholdt elementer af lavere selskabsskat.

Kl. 14:02

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:02

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Jeg vil igen takke for, at vi har mulighed for at drøfte regeringens udkast til vækstplan, og det er jo også den, jeg får lejlighed til nu at kommentere. Det, jeg gerne vil besvare det med, er, at jeg lægger vægt på den generelle linje, som der er. Vi skal føre en reformorienteret politik, det skal vi også inden for erhvervs- og vækstpolitikken, og det er det, vi gør. »Vækstplan DK« er jo, som jeg også nævnte før, en samlet pakke, og den skulle meget gerne gøre det attraktivt at investere og producere i Danmark.

Hvad angår selskabsskatten, skal man selvfølgelig ikke være blind for, at Danmark rent faktisk er en meget lille økonomi. Vi kan ikke se bort fra, at vores nabolande sænker deres selskabsskat, og som jeg nævnte før, er »Vækstplan DK« meget bredere end selskabsskattelettelse, og det har jeg jo lejlighed til at gøre rede for nu. I 2020-initiativerne er der i planen ca. 15 mia. kr., hvoraf 4 mia. kr. går til selskabsskattelettelse. Så ja, det er vigtigt, at vi samtidig forbedrer de specifikke vækstvilkår og styrker udviklingsmulighederne, så vores konkurrenceudsatte erhverv også får en chance her.

Kl. 14:04

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:04

Jacob Jensen (V):

Men ville det betyde, at ministeren som minister for vækst faktisk ville vurdere, at vækstplanen ville have været bedre, hvis elementet med en lavere selskabsskat ikke havde været en del af udspillet? Altså, hvis det element, som ligger i vækstplanen fra regeringen side, var blevet taget ud, ville det så have været ministerens vurdering, at det havde været en bedre vækstplan i forhold til at skabe jobs og konkurrenceevneforbedringer? Er det sådan, jeg skal høre svaret?

Kl. 14:04

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:04

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Hr. Jacob Jensen skal høre svaret, fuldstændig som jeg siger her. Jeg står som minister for erhverv og vækst, og vi har fremlagt en meget offensiv reformpolitik også, kan man sige, for hele erhvervsområdet. Vi har fremlagt »Vækstplan DK«, den står jeg fuldt og helt bag.

Noget af det, som også er kommet frem i vækstplanen, er jo, at vi faktisk inden for mit ministerområde har nedsat otte vækstteam, som sådan set også giver et meget tydeligt aftryk i forhold til »Vækstplan DK«. Flere af vækstteamene har allerede været inde og komme med helt konkrete forslag til, hvordan vækstvilkårene kan styrkes, og det

er noget af det, som vi lytter til. Vækstteamarbejdet viser, at der faktisk er gode muligheder i Danmark for at skabe nye job og ny vækst på en række erhvervsområder, og jeg går ud fra, at vi sådan set har en fælles interesse i, at vi udnytter de muligheder bedst muligt.

Som ansvarlig minister også for den finansielle sektor er jeg også optaget af, at virksomheder har adgang til den nødvendige kapital, så de kan vokse og skabe arbejdspladser. På den front har vi jo allerede gjort meget for at afhjælpe de akutte finansieringsudfordringer for virksomhederne, og vi vil gøre, hvad vi kan for at bidrage yderligere til at styrke finansieringsmulighederne for vores virksomheder. Det er også det, som vi gør rede for i »Vækstplan DK«, som skal ses i et samlet hele.

Kl. 14:06

Formanden:

Hr. Jacob Jensen, sidste runde.

Kl. 14:06

Jacob Jensen (V):

Ministeren er trods alt også partiformand. Jeg noterer mig, at man fra SF's side har udtalt, at man er ked af, at der kommer lavere selskabsskat med det udspil. Jeg er med på, at ministeren så ikke i den her sammenhæng vil agere SF-formand, men agere minister, og sådan skal det også være. Men når jeg så spørger helt specifikt, om ministeren mener, at det ville have været et bedre udspil, hvis der ikke havde indgået et element af lavere selskabsskat, altså som vækstminister, så synes jeg, at jeg får noget af et udenomssvar.

Altså, man hører mange fine ting, og vi er også på lange strækninger enige, i hvert fald i Venstre, i det udspil, der ligger fra regeringens side. Det synes vi ser positivt ud, og vi kan også fornemme, at det er nogle gode forhandlinger, vi har i øjeblikket. Men det underer mig alligevel at få en så lang udenomsbesvarelse, hvor en SF-vækstminister ikke vil forholde sig specifikt til, om hun faktisk glæder sig over eller er ked af, at der er et element af lavere selskabsskat i det udspil, som regeringen har fremlagt. Ministeren nævner tre elementer. Et af de tre elementer er skatte- og afgiftslettelser. Det noterede jeg mig i det første svar, så derfor vil jeg bare spørge, om ministeren mener, at det ville have været et bedre udspil, hvis det element ikke var med.

Kl. 14:07

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:07

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at jeg er minister i regeringen, og at det er på baggrund af det, at jeg udtaler mig her, og at der er mange faktorer, som spiller ind, i forhold til om virksomheder investerer og producerer i Danmark, og selskabsskatten er kun en af disse faktorer.

Danmark er blevet kåret i The Economist, bl.a. fordi de skandinaviske lande har en meget stærk velfærdsmodel, og det er også noget af det, som er et væsentligt vilkår. Så ja, der er mange rammevilkår, som er vigtige, og det er også vigtigt, at vi er meget dygtige herhjemme – det er jo noget af det, som skal styrke vores vækst.

Så for regeringen er det et selvstændigt mål, altså et mål i sig selv, at vi sikrer, at flest mulige danskere gennemfører en uddannelse. Det sker også ved at have faglærte uddannelser og videregående uddannelser, og i det hele taget er vækstplanen at opfatte som et samlet hele. Der er i forhold til lettelse bl.a. også det, at virksomhederne har mulighed for at ansætte forsknings- og vidensmedarbejdere. Vi har også noget i forhold til de massive offentlige investeringer og så på uddannelsesområdet. Vækstplanen er et samlet hele, og det står jeg selvfølgelig bag som minister.

Kl. 14:08

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Men det næste spørgsmål er også til erhvervs- og vækstministeren af hr. Jacob Jensen, i forlængelse af det første.

Kl. 14:08

Spm. nr. S 1624

2) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Jacob Jensen (V):

Hvilke dele i regeringens vækstudspil mener ministeren er »slet ikke gode elementer«, jf. leder i SF's medlemsblad?

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:08

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Her vil jeg også indledningsvis svare, som hr. Jacob Jensen nok også godt vidste, at jeg igen henviser til betænkningen afgivet af Udvalget for Forretningsordenen den 16. maj 2007. Og der står bl.a.:

»[...] der kun kan stilles spørgsmål om forhold, ministeren er ansvarlig for som minister, og derfor ikke om private forhold eller forhold, ministeren er ansvarlig for som eksempelvis partileder.«

Så med »Vækstplan DK« har regeringen fremlagt en samlet pakke. I pakken indgår en række forskellige elementer, der samlet set vil gøre det mere attraktivt at investere og producere i Danmark.

Overordnet set er det afgørende for mig, at regeringen fører en reformorienteret erhvervs- og vækstpolitik, og vi satser massivt på uddannelse. I »Vækstplan DK« sætter vi, som det fremgår, 1 mia. kr. af til mere og bedre voksen- og efteruddannelse, og vi kommer også med et udspil til en reform af erhvervsuddannelserne i løbet af 2013. Det er vigtigt, at vi får forbedret vækstvilkårene for virksomhederne. Bedre vækstvilkår for virksomhederne skal sætte mere gang i investeringerne, og så skal resultatet være det, vi alle ønsker, og det er, at vi skal have skabt flere job. Det er nu, vi skal ruste virksomhederne til, når konjunkturerne vender igen.

Når vi sænker selskabsskatten, gør vi det for at sikre, at det skal være mere attraktivt at skabe danske arbejdspladser. Man skal jo sådan set huske, at mulighederne for de danske virksomheder også har nær sammenhæng med, hvad der sker i udlandet. Vi kan ikke se bort fra, at vores nabolande også sænker deres selskabsskat.

Så samlet set sikrer »Vækstplan DK«, at det bliver mere attraktivt at skabe nye produktionsarbejdspladser i Danmark til gavn for de mange faglærte og ufaglærte arbejdere, som sådan set står og venter på, at vi får sat gang i at få skabt arbejdspladser.

Kl. 14:10

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:10

Jacob Jensen (V):

Også her vil jeg takke for svaret, og også her vil jeg selvfølgelig notere mig, at ministeren ikke vil udtale sig som partiformand, men som minister. Sådan skal hun også gøre det. Derfor vil jeg stille spørgsmålet på denne måde: Hvis ministeren, når ministeren i en leder, som er blevet offentliggjort, kan læse, at den her skribent i lederen vurderer, at i det udspil, som regeringen er kommet med, er der gode elementer, der er nogle mindre gode elementer, og der er nogle elementer, som slet ikke er gode, er ministeren så enig i det udsagn?

Kl. 14:11

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:11

Kl. 14:13

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Jeg vil igen henvise til betænkningen og gøre opmærksom på, at det er et spørgsmål, som ligger uden for, hvad jeg kan svare på her og vil svare på her, og jeg finder derfor ikke anledning til at svare på spørgsmålet her.

Kl. 14:11

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:11

Jacob Jensen (V):

I mit spørgsmål refererer jeg i givet fald overhovedet ikke til en SF-leder. Jeg spørger bare til det forhold, at der er nogen, der har givet udtryk for, at der i det udspil – nu kommer finansministeren også til stede, og det er jo meget passende, kan man sige – som også finansministeren står bag, og som regeringen står bag, er gode elementer, der er mindre gode elementer, og der er elementer, der slet ikke er gode. Jeg spørger ikke til ministeren som partiformand eller som noget andet. Jeg spørger blot til, om ministeren er enig i den analyse, som er blevet udtrykt i den sammenhæng.

Kl. 14:12

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:12

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Jeg vil igen henvise til, at der henvises til en leder, som står i et internt SF-blad. Men i min besvarelse vil jeg så igen bruge anledningen og tiden her til at minde om, at vi som regering har fremlagt en meget ambitiøs vækstplan for Danmark, og det vigtige er, at »Vækstplan DK« rent faktisk skaber grundlag for, at vi får fornyet vækst og beskæftigelse herhjemme. Det er simpelt hen noget, som alle i regeringen lægger vægt på, og det tror jeg også at hr. Jacob Jensens bagland ville gøre, hvis det var, at vi kunne samles om det. Så faktisk har vi kun ved at gøre det mere attraktivt at investere og producere i Danmark i fremtiden råd til at prioritere det, som vi lægger vægt på, og det er en stærk velfærd, vores velfærd, og sikring af en social og grøn balance.

Kl. 14:13

Formanden:

Hr. Jacob Jensen, sidsterunde.

Kl. 14:13

Jacob Jensen (V):

Jeg kvitterer for det, og jeg er et eller andet sted også tilfreds med de svar, som er kommet. Jeg var lidt bekymret for, da jeg læste det, som jeg ikke må referere til, at ministeren skulle ryste på hånden. Men jeg er glad for, at vi nu kan få slået fast, at ministeren står fuldt og helt bag det udspil, der er kommet, og jeg kan også konstatere, at der selvfølgelig er blevet indgået nogle kompromiser regeringspartierne imellem. Sådan må det være.

Men jeg vil bare spørge uden reference til noget medlemsblad eller andet, om ministeren mener, at de elementer, der ligger i regeringens vækstudspil, er de rigtige elementer, eller om der kunne have været andre elementer og i givet fald hvilke, hvis der stod til ministeren.

Kl. 14:13

Formanden:

Ministeren.

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Der bliver spurgt til de elementer, der ligger i vækstplanen. Som jeg har gjort rede for i både mit første svar og mit andet svar, består den af tre elementer. Det ene er uddannelse. Vi skal sikre, at der bliver afsat midler, og det bliver der, til at uddanne fra ufaglært til faglært og videre. Det er den ene del. Den anden er en investering i det offentlige, altså store offentlige investeringer. Og det tredje er, at vi går ind og ser på virksomhedernes vilkår, herunder bl.a. selskabsskattelettelser. Det står jeg fuldstændig på mål for som minister for erhverv og vækst.

Jeg håber, at danskerne snart vil kunne glæde sig over, at der bliver en fælles opbakning til vækstplanen, så vi kan få skabt de produktionsjob, som der er så stor brug for herhjemme.

Kl. 14:14

Formanden:

Spørgsmålet er afsluttet. Tak til erhvervs- og vækstministeren.

Det næste spørgsmål er til finansministeren af hr. Per Clausen.

Kl. 14:14

Spm. nr. S 1610

3) Til finansministeren af:

Per Clausen (EL):

Mener ministeren, at det var en sandfærdig, korrekt og fyldestgørende forklaring på samrådet den 3. november 2012, da han sagde, at der var sket en helt almindelig – i lighed med tidligere overenskomstforhandlinger – forberedelse og koordinering af de offentlige overenskomstforhandlinger i 2013, set i lyset af artiklerne om dette i Morgenavisen Jyllands-Posten og Politiken den 7. april 2013?

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:14

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Tak til spørgeren for, at jeg igen med det her spørgsmål får mulighed for at afdramatisere de konspirationsteorier, der har været fremme om de overenskomstforhandlinger, som i øjeblikket er endt i en lockout.

Som jeg redegjorde udførligt for i det samråd i Finansudvalget, der spørges ind til, taler de offentlige arbejdsgivere – det vil altså sige KL, Danske Regioner og Finansministeriet – naturligvis sammen og koordinerer tæt både før, under og efter overenskomstforhandlingerne. Sådan har det altid været, og sådan gør arbejdstagersiden selvfølgelig også.

Den danske model går nemlig ikke ud på, at det kun er arbejdstagersiden af forhandlingsbordet, der må stå sammen. Arbejdsgiversiden har samme legitime interesse i at koordinere tæt, så selvfølgelig samarbejder jeg tæt med andre offentlige arbejdsgivere. Det har min forgænger også gjort, og hvis jeg ikke gjorde det, ville man med rette kunne kritisere mig for ikke at gøre mit arbejde ordentligt. De interesser, vi varetager som offentlige arbejdsgivere, er jo ikke vores egne personlige interesser, men i sidste ende skatteborgernes interesser, nemlig at vi som samfund får mest mulig velfærd ud af lønkronerne i den offentlige sektor. Det er over 300 mia. kr. om året.

Som jeg også understregede i samrådet, er der hverken noget nyt eller mærkeligt i, at begge sider af forhandlingsbordet koordinerer tæt på tværs i hvert deres fortrolige rum. Derfor beror det også på en grundlæggende misforståelse, når det fremhæves som noget odiøst, at KL og Finansministeriet har koordineret meget tæt også i forbindelse med dette års overenskomstforhandlinger.

De offentlige arbejdsgivere har i årevis ønsket at gøre op med lærernes rigide arbejdstidsregler, og i realiteten er den eneste forskel

ved overenskomstforhandlingerne i år, at arbejdsgiversiden denne gang har stået fast på det krav, som KL og Finansministeriet forgæves har forsøgt at komme igennem med i årevis. Når vi har valgt det alvorlige skridt at varsle den konflikt, vi står i nu, er det jo, fordi det er forudsætningen for at kunne tilbyde vores børn og unge den bedst mulige uddannelse og dermed ruste Danmark til fremtidens udfordringer.

KL 14:16

Formanden:

Hr. Per Clausen.

KL 14:16

Per Clausen (EL):

Det er rigtigt, som ministeren siger, at der ikke er noget usædvanligt i, at der koordineres. Det, der måske alligevel er en lille smule usædvanligt, i hvert fald ifølge arbejdsmarkedsforskere og forskere i forvaltning, er, at Finansministeriet allerede den 18. oktober – 2 måneder før første forhandlingsmøde mellem KL og Danmarks Lærerforening – fastslår, at pengene til den kommende reform af folkeskolen skal komme fra afskaffelse af lærernes arbejdstidsaftale. Det vil sige, at regeringen fremlægger et forslag til en reform og siger til dem, der måtte ønske at indgå en aftale om det: Tag det roligt, en stor del af finansieringen klarer vi ved de kommende overenskomstforhandlinger. Det er det, som eksperter siger er helt usædvanligt. Og hvis det er helt sædvanligt, vil jeg bare bede finansministeren om at nævne to eller tre eksempler på, at man tidligere har handlet på tilsvarende måde.

KL 14:17

Formanden:

Finansministeren.

KL 14:17

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg har også fulgt den offentlige debat om det her spørgsmål, og den er jo ganske intens. Sådan vil det formentlig være under en arbejds-konflikt. Jeg hører mange forskellige meninger om det henholdsvis sædvanlige og usædvanlige i det her og vurderingen af det, herunder fra et antal faglige ledere for den private del af arbejdsmarkedet, som har markeret meget tydeligt, at efter deres opfattelse er det her inden for rammerne af den danske model. Jeg tror endda, at en af dem har brugt udtrykket, at det er slavisk inden for rammerne af den danske model.

Når det gælder folkeskolereformen, er det korrekt, og det er der ikke noget som helst hemmeligt i, at vi har en ambition om at kunne gennemføre en reform af folkeskolen, som blandt mange andre ting indebærer, at lærerne er mere sammen med eleverne, med henblik på at de får et bedre afsæt for deres videre tilværelse, altså evner til at tage en uddannelse og få et arbejde bagefter. Det er lagt tydeligt og åbent frem.

KL 14:18

Formanden:

Per Clausen.

KL 14:18

Per Clausen (EL):

Jeg vil bare gentage mit spørgsmål, som var, om det ikke er usædvanligt, at man 2 måneder før det første forhandlingsmøde fremlægger en reform, som man siger skal finansieres af overenskomstresultatet. Og hvis det ikke er usædvanligt, kan finansministeren så ikke nævne et par eksempler fra tidligere tider, hvor det er sket?

KL 14:18

Formanden:

Finansministeren.

KL 14:18

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Igen: Det er mit fuldstændig klare synspunkt, at hvorvidt man anser det her for at være usædvanligt eller ej, er en del af debatten om selve konflikten – en del af debatten, hvor man forsøger at vinde sympati frem og tilbage mellem parterne. Jeg har hørt synspunkter, der matcher hr. Per Clausens synspunkt; jeg har hørt de modsatte synspunkter. Det er sådan, at vi som regering har et stort, omfattende projekt, der gælder uddannelse og særlig folkeskolen, og det har vi stået fuldstændig åbent ved hele vejen igennem. Der er ikke stukket noget under stolen på det punkt.

Vi ønsker en markant reform af folkeskolen til fordel for børn og unge. Det er muligvis nyt at være så ambitiøs på det punkt, men vi anser det for at være afgørende.

KL 14:19

Formanden:

Hr. Per Clausen, sidste runde.

KL 14:19

Per Clausen (EL):

Men på trods af at finansministeren ikke kan nævne noget eksempel på, at man tidligere har fremlagt et forslag til en reform 2 måneder før en offentlig overenskomstforhandling og klart dér sagt, at det var ved overenskomstforhandlingerne, man skulle finde finansieringen – på trods af at ministeren ikke kan nævne nogen konkrete eksempler på det fra tidligere – så vil han fastholde, at det ikke er usædvanligt: Ting, der ikke er sket før, er ikke usædvanlige.

Jeg synes måske nok, at det er en lidt ny udlægning af, hvad det betyder at være sædvanlig og usædvanlig.

KL 14:20

Formanden:

Finansministeren.

KL 14:20

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg kan bare hæfte mig ved, at andre trænede aktører på det danske arbejdsmarked har gjort den opfattelse klart gældende i offentligheden, at de finder, at det, der her foregår, er inden for rammerne af den danske model, og at det jo i øvrigt er sådan, når det gælder folkeskolepolitikken, at den er lagt fuldstændig åbent og klart frem i forhold til de ønsker, vi har, de visioner, vi har, og også det formål, vi ønsker at opnå. Så jeg synes ikke, at der er noget grundlag for at spekulere videre i en konspiratorisk retning på det her punkt.

KL 14:20

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er imidlertid også til finansministeren af hr. Per Clausen.

KL 14:20

Spm. nr. S 1628

4) Til finansministeren af:

Per Clausen (EL):

Mener ministeren, at der kan findes 7 mia. kr. i såkaldte effektiviseringer i den offentlige sektor ved at forringe f.eks. arbejdstidsregler for offentligt ansatte?

Formanden:

Værsgo til finansministeren.

Kl. 14:21

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Mange tak. Det drejer sig om fremtidige effektiviseringer i den offentlige sektor, og der er det jo sådan, at regeringen som en del af »Vækstplan DK« har fremlagt en målsætning om, at der frem mod 2020 skal frigøres 12 mia. kr. via en fortsat modernisering af den offentlige sektor. Det er midler, som skal anvendes til at styrke kernevelfærden på eksempelvis sundhedsområdet, og det vil sige, at der ikke er tale om nogen spareøvelse, hvor der skal bruges færre penge i den offentlige sektor på baggrund af det her sigtepunkt. Derimod handler det om at få mere ud af de penge, vi allerede bruger i dag.

Det er klart, at det ligger den her regering meget på sinde, at vi gør, hvad vi kan, for, at vi får så meget velfærd som muligt for pengene. Det finder jeg afgørende for, at vi bevarer og udvikler den velfærdsstat, vi har opbygget gennem et helt århundrede.

Jeg synes, det er vigtigt, at man sætter de 12 mia. kr., der her diskuteres, lidt i perspektiv. Det svarer til, at den offentlige sektor bliver ca. 0,3 pct. mere effektiv om året de næste 7 år. Til sammenligning forventes den private produktivitetsvækst i samme periode at udgøre 1,25 pct. årligt. Det vil sige, at der ikke tale om nogen urimelig eller urealistisk målsætning. Jeg vil sige, at det snarere ville være underligt, hvis vi ikke havde en ambition om, at vi også i den offentlige sektor skal have mere for pengene.

Ud over at de frigjorte midler løbende skal geninvesteres i den offentlige sektor, muliggør regeringens økonomiske politik jo også en vækst, en realvækst, i det offentlige forbrug frem mod 2020, og det vil ligeledes medvirke til at forbedre kernevelfærden. Det vil sige, at vi har taget væsentlige initiativer for at modernisere og effektivisere den offentlige sektor, og dem skal vi bygge videre på.

Kl. 14:22

Formanden:

Per Clausen.

Kl. 14:22

Per Clausen (EL):

Nu skal jeg ikke fortælle mig i, at den vækst i den offentlige sektor frem til 2020, som finansministeren taler om, er på cirka halvdelen af det, han mente var helt nødvendigt før valget. Det vil jeg ikke fortælle mig i.

Jeg vil bare spørge finansministeren, om han ikke kan løfte bare en lille smule af sløret for, hvad det er, der gør, at man kan gå fra at sige 5 mia. kr. til at sige 12 mia. kr. på præcis de samme områder, ud fra teksten, uden at fremlægge nogen som helst beregning og i en situation, hvor der ikke er sket andet, end at finansministeren er i færd med at afprøve muligheden for ved overenskomststerne at lave markante forringelser af de offentligt ansattes arbejdsforhold. Derfor er spørgsmålet vel relevant, om det ikke er det, som sker her, altså at man siger, at man kan gå fra 5 til 12 mia. kr., fordi man vurderer, at der er større potentiale i forringelser af arbejdstidsaftaler, end man oprindeligt havde troet eller måske oprindeligt havde haft vilje til at gennemføre.

Kl. 14:23

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:23

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen til det er svaret nej. Baggrunden for at have det sigtepunkt er den virkelighed, vi står i; altså at vi har et velfærdssamfund i Danmark, hvor den offentlige del af økonomien fylder meget – heldig-

vis, det er en god måde at opbygge et samfund på – og hvor vi som en af de få regeringer overhovedet i Europa lægger op til at prioritere flere ressourcer til velfærd i de kommende år, men samtidig anerkender, at situationen er så stram og krisepreget, at der selvfølgelig skal være et særligt fokus på at bruge de penge, vi i forvejen har afsat, så effektivt som muligt.

Her er så sat en målepind op, der hedder 0,3 pct.s effektivisering om året, altså en femtedel af, hvad man ser i den private sektor. Det er vel at mærke et sigtepunkt for, at de penge ikke hives ud til andre formål, men bruges til velfærd og dermed også til lønkroner i den offentlige sektor. Det kan jeg ikke se noget meget kontroversielt ved.

Kl. 14:24

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 14:24

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå, at finansministeren mener, at den oprindelige forventning om 5 mia. kr. var uambitiøs, nærmest udtryk for dårlig ledelsesstil fra finansministerens side, hvorimod de 12 mia. kr. så er det rigtige tal. Men en ting er jo at have et tal, der er rigtigt, fordi man har brug for 12 mia. kr. for at få en plan til at hænge sammen; noget andet er, hvilke overvejelser der ligger bag, hvordan man skaffer de 12 mia. kr.

Det er det, som jeg måske synes finansministeren godt kunne komme lidt tættere på. Er der nogen overvejelser om, hvad der er sket, siden man kunne gå fra 5 til 12 mia. kr., andet end at man skulle fremlægge en vækstplan, hvor man havde brug for 12 mia. kr.?

Kl. 14:25

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:25

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nej, jeg bliver nødt til at rette den misforståelse, at der skulle være tale om penge, som dækker over noget som helst hul i den økonomiske politik, der er lagt frem. Den økonomiske plan, der er lagt frem, er fuldt finansieret på alle leder og kanter uden det her initiativ, og det kan enhver forsikre sig om ved at læse den igennem.

Her er tale om et sigtepunkt, som handler om at frigøre midler til bedre velfærd ud over det, der i øvrigt er finansieret. Det er ikke sådan, at andre klart beskrevne initiativer falder væk, hvis ikke den her ambition skulle kunne indfries. Det tror jeg bare er vigtigt. Det er jo fint at debattere de her spørgsmål – det synes jeg er helt på sin plads – det skulle bare gerne være på det fuldstændig korrekte grundlag. Så det håber jeg vi er enige om.

Ellers må jeg bare sige for mit vedkommende, at jeg såmænd ikke synes, at der var noget forkert i at have en ambition på 5 mia. kr., men jeg kan heller ikke se noget urimeligt i at have en på 12 mia. kr., når man ved, at den svarer til 0,3 pct., og når man ved, at vi står i en økonomisk situation, der vil gøre det meget svært i de kommende år at styre velfærdssamfundet uden også at se på effektivisering.

Kl. 14:26

Formanden:

Hr. Per Clausen, sidsterunde.

Kl. 14:26

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo, at det kunne være spændende, hvis finansministeren kunne løfte sløret bare en anelse for, hvad det er for beregninger og analyser, der ligger bag, at man gik fra 5 til 12 mia. kr. Det er jo alligevel for os, der ikke er vant til altid at operere med så store tal, et

beløb af en vis størrelse. Og hvorfor er det blevet 12 og ikke 24 mia. kr.? Altså, hvad er i grunden baggrunden for, at man opererer med de her tal? Findes der noget belæg for at gøre det, eller er det bare de tal, der er nødvendige for f.eks. at beskrive en situation, hvor man med færre penge kan få mere velfærd?

Kl. 14:26

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:26

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Ah, nu synes jeg ikke, at hr. Per Clausen skal sætte sit lys under en skæppe. Der opereres da med fint store tal også fra Enhedslistens side i rigtig mange sammenhænge. Men nej, der ligger ikke et egentligt grundlag i form af færdige forslag, som realiserer det her sigtepunkt. Det er et politisk valg, at man sætter sig det mål at række ud efter det beløb hen over de næste 7 år. Det relevante tal, den relevante beregning i den sammenhæng er, at det svarer til en effektivisering på 0,3 pct. om året.

Jeg synes personligt, at det er svært at mobilisere nogen voldsom politisk modstand mod at have en målsætning om at blive 0,3 pct. dygtigere hvert år i en sektor, der fylder en ganske stor del af økonomien, og som i øvrigt i en krisetid er afgørende for vores fælles fremtid.

Kl. 14:27

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er også til finansministeren, og det er af hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 14:27

Spm. nr. S 1641

5) Til finansministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Hvis ministeren i dag havde flertal for at gennemføre »Fair Løsning«, ville ministeren så gøre det?

Formanden:

Værsgo til finansministeren.

Kl. 14:27

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Tak. Det er et spørgsmål til det forslag, der hed »Fair Løsning«, og som var valggrundlag for Socialdemokraterne og SF, og der er det mit synspunkt – og det er ikke bare et synspunkt, det er et faktum – at S og SF ikke opnåede flertal i Folketinget ved folketingsvalget, og at jeg som minister tillader mig at forholde mig til de aktuelle parlamentariske forhold for regeringen og ikke til hypotetiske overvejelser om, hvad der ville eller ikke ville være sket, hvis vi havde fået et andet Folketing end det, vi har.

Det er regeringsgrundlaget, der er grundlaget for, at vi nu har dannet en trepartiregering, det er dér, regeringens politiske arbejde tager sit udgangspunkt, og det er der ikke noget nyt eller overraskende i i forhold til den diskussion, vi har om den økonomiske politik i Danmark i øjeblikket.

Kl. 14:28

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 14:28

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for et ikkesvar. Finansministerens forklaring flugter jo med, hvad næstformanden i Socialdemokratiet, hr. Mogens Jensen, sagde

til Berlingskes debatredaktør, Jesper Beinov, forleden, nemlig at det simpelt hen var valgresultatets skyld, at man ikke havde gennemført det. Og forleden i Deadline blev erhvervsministeren spurgt, om man, hvis der var et rødt flertal, ville have gennemført det. Og der må jeg sige at svaret var noget vævende, idet det nærmest var useriøst at skulle forholde sig til det. Jeg kan så forstå, at finansministeren også mener, at der er tale om hypotetiske situationer.

Spørgsmålet er foranlediget af de her spørgsmål, men jo også foranlediget af de svar, som finansministeren tidligere har givet mig, for jeg har tilbage i 2011 spurgt finansministeren, om han ville vurdere Socialdemokratiet og SF's udspil »Fair Løsning 2020«, og der henviser finansministeren til sin forgængers svar på samme spørgsmål. Finansministerens forgænger regnede ud, at »Fair Løsning« var underfinansieret med et sted mellem 22 mia. kr. og 39 mia. kr., og det er finansministeren – i hvert fald den 12. oktober 2011 – blevet spurgt om, og den 26. oktober 2011 har han bekræftet, at »Fair Løsning« var underfinansieret med et sted mellem 22 mia. kr. og 39 mia. kr.

Så jeg ville jo gerne, om finansministeren ville være ærlig og sige: Det er ikke et spørgsmål om valgresultatet og sammensætningen af Folketinget, der er afgørende for, at Socialdemokratiet ikke længere mener, at »Fair Løsning« er svaret, men simpelt hen fordi det ikke hang sammen, som finansministeren tidligere har bekræftet i et svar til mig.

Kl. 14:30

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:30

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det ændrer nu ikke på, at min opfattelse er, at den politik, der føres, afhænger af Folketingets sammensætning. Det kan godt være, at Venstre ikke opererer på den måde, men det gør i hvert fald Socialdemokratiet. Når det gælder debatten om den økonomiske politik, forholder det sig heldigvis sådan, at den føres på baggrund af bidrag fra alle de tre partier, der sidder i regering, herunder nogle elementer, som vi hele vejen igennem har lagt fuldstændig afgørende vægt på, nemlig at vi investerer i mere vækst og beskæftigelse.

Vi har hævet det offentlige investeringsniveau i Danmark til det højeste niveau i 30 år. Det var en stående diskussion før folketingsvalget, om man skulle skubbe videre i den retning, og det gør vi. Vi har sat os langt højere ambitioner på energiområdet, hvilket også giver en vækst i vores investeringer og skubber til en udvikling af vores erhvervsliv. Det er også blevet til en realitet, og en lang række andre ting er blevet til realiteter – heldigvis for dansk økonomi. Men det afhænger naturligvis af, hvordan Folketinget sammensættes.

Kl. 14:31

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 14:31

Torsten Schack Pedersen (V):

Og derfor ville det jo have været befriende, hvis finansministeren så havde svaret på spørgsmålet, som helt konkret lyder: Hvis ministeren havde et flertal, ville han så have gjort det? Men det vil ministeren så ikke svare på, og det kan jeg sådan set godt forstå, for svaret er jo, at det ikke kunne lade sig gøre. Det kunne ikke lade sig gøre at gennemføre »Fair Løsning«, selv om vi alle 179 herinde sagde: Lad os prøve det. For så ville Finansministeriets maskiner jo blinke med katastrofeblink, fordi det ville være så økonomisk uansvarligt som ingen sinde før. Og det er jo det, der er den reelle forklaring på, at Socialdemokratiet er bakket ud af det; man gik til valg på noget, der ikke hang sammen, og det har finansministeren jo selv bekræftet.

Grunden til, at det politisk er relevant at få at vide, er jo, at det da, når finansministeren den ene dag skriver en kronik om, at selskabsskattelettelser ikke duer, det er en dårlig idé, for så at fremlægge en vækstplan, hvor selskabsskattelettelser er en god idé, er væsentligt at vide, hvad det egentlig er for en politik, man kan forvente af regeringen. Og der er det da bare væsentligt at vide, om finansministeren har fortrudt det skriv, han lavede med »Fair Løsning 2020«, eller om han stadig væk mener, at det er en god idé.

Kl. 14:32

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:32

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det er jo sådan med regeringens økonomiske politik, at den er fuldstændig velbeskrevet og velkendt på alle leder og kanter. Et af dens helt centrale elementer kommer netop fra »Fair Løsning«, nemlig et forsigtighedsprincip om, at uanset hvad man diskuterer og foreslår, kan man ikke bruge penge, man ikke også er klar til at finde finansiering for – siden fulgt op af en budgetlov, hvor det simpelt hen gøres til lov, at det er sådan, det forholder sig i Danmark.

Det har jo ført til, som spørgeren nok er bekendt med, at man fra mange forskellige sider har vurderet, at den økonomiske politik, der føres nu under den her regering, opfattes som betydelig mere ansvarlig, og i øvrigt også erhvervsvenlig, end det, der var tilfældet under den tidligere regering, hvor spørgerens parti havde hovedansvaret og i øvrigt ikke var klar til at dele det med andre end deres parlamentariske grundlag. Det er vel det, der er situationen.

Kl. 14:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:33

Torsten Schack Pedersen (V):

Det centrale er jo det politiske, og det centrale er, at finansministeren var hovedforfatter til et udspil, som finansministerens parti gik til valg på, som indebar en stigning i selskabsskatten, og som indebar stigninger i skatter og afgifter – jeg tror, at det var på 17 mia. kr. Og nu vil finansministeren så ikke politisk forholde sig til det, fordi nu ser parlamentet ud, som det nu engang gør.

Politisk er det da uhyre relevant at vide, om finansministeren politisk synes, at de tiltag, der lå i »Fair Løsning«, ville være gode at gennemføre, hvis finansministeren havde flertal for det. Men det vil finansministeren ikke svare på, og det forstår jeg godt, for svaret er, at det jo ikke er et spørgsmål om den parlamentariske sammensætning. Det er jo et spørgsmål, der vil afsløre hulheden i den plan, som Socialdemokratiet gik til valg på, som finansministeren var pennefører for, og som ville understrege og udstille, at det var hamrende økonomisk uansvarligt, at det ville have bombet dansk økonomi tilbage, og at det ville have efterladt et hul i statskassen på et sted mellem 22 og 39 mia. kr. Er det ikke sandheden, vil jeg spørge finansministeren?

Kl. 14:34

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Finansministeren.

Kl. 14:34

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Mange tak for det. Nej, sandheden er, at det er godt have en politisk diskussion om den økonomiske politik. Sandheden er, at spørgerens parti gjorde gældende før valget, at nu var der to streger under facit, og at vi havde lagt krisen bag os. Det var ikke korrekt.

Heldigvis – fordi vi stadig væk står i en dyb krise – har vi så ikke mindst på foranledning af mit parti og det forslag, der omtales, investeret massivt i vores fremtid og i at holde arbejdsløsheden under kontrol. Og vi har gennemført en konkret økonomisk politik, der fra mange sider vurderes at være mere erhvervsvenlig og mere ansvarlig end det, der gjorde sig gældende i den periode, hvor spørgerens parti havde ansvaret. Det er måske det, der nager, og det, der gør, at stemmen hæves, når vi tager de her diskussioner.

Kl. 14:35

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det.

Så er der et nyt spørgsmål til finansministeren fra hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 14:35

Spm. nr. S 1643

6) Til finansministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Hvis regeringen havde gennemført »Fair Løsning«, da regeringen trådte til, mener ministeren så, at dansk økonomi i dag ville være bedre eller dårligere stillet end ellers?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Finansministeren, værsgo.

Kl. 14:35

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Som jeg læser det spørgsmål, minder det til forveksling om det forrige. Derfor bliver svaret også det samme – alt andet ville jo være inkonsistent – nemlig at folketingsvalget ikke fik det udfald, at S og SF fik flertal. Vi fik mulighed for at danne en mindretalsregering sammen med Det Radikale Venstre.

Vi fører en, synes jeg, bundfornuftig økonomisk politik på baggrund af det regeringsgrundlag, vi har indgået. Og det er det, der er relevant at diskutere i den øjeblikkelige situation.

Kl. 14:35

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 14:36

Torsten Schack Pedersen (V):

Det ville også være relevant, om ministeren igen ville forholde sig til det, som finansministeren gik til valg på. For dengang var meldingen fra finansministeren og finansministerens parti, at man allerede i år to ville begynde at afdrage på statens gæld, hvis man gennemførte den politik.

Så kan jeg da ikke forstå, at finansministeren, som bryster sig af at være økonomisk ansvarlig og af, at tingene skal hænge sammen, har lagt et forslag til side, som ville have betydet, at vi skulle have haft overskud på statens budgetter i år, og i stedet vælger en anden politik, som betyder, at der er store underskud. Altså, det er da besynderligt, og det er jo det, der er humlen i det hele. Finansministeren vil ikke vedstå, at det her ikke drejer sig om, hvordan Folketinget er sat sammen, men om, at det valggrundlag, som finansministeren var pennefører for, var underfinansieret med et sted mellem 22 og 39 mia. kr. Det er jo sandheden om, hvorfor regeringen også i sit regeringsgrundlag ikke kunne bruge det udspil.

Men så ville det da være på sin plads, at finansministeren indrømmede, at tingene ikke hang sammen, og at man var nødt til at skrive et regeringsgrundlag, der lå langt væk fra det, man gik til valg på. Det ville da være helt legitimt, at finansministeren sagde det og samtidig understregede, at det jo ikke bare skyldtes den parlamentariske situation, men at det, man gik til valg på, ikke hang sammen, at

det var underfinansieret, som finansministeren selv har bekræftet, med et sted mellem 22 og 39 mio. kr.

Vil finansministeren stå ved det svar, han har givet i Finansudvalget den 26. oktober 2011 om, at »Fair Løsning« var underfinansieret med mellem 22 og 39 mia. kr., eller fortryder finansministeren det svar?

Kl. 14:37

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Finansministeren.

Kl. 14:37

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Mange tak. Det, der er sagen, er, at der er en dyb optagethed af det her spørgsmål fra partiet Venstres side, fordi man ikke rigtig har nogen stor lyst til at gå ind i diskussionen om det reelle og det aktuelle. Det reelle og det aktuelle er, at man førte en økonomisk politik gennem 10 år, hvor man suverænt bestemte, hvad der skulle foregå, sammen med sit parlamentariske grundlag i ti finanslove i træk. Man meddelte før valget, at det havde løst landets problemer; der var to streger under facit: krisen havde man lagt bag sig.

Det viste sig ikke at være en korrekt beskrivelse af tingene. Vi er fortsat i krise, og det er oven i købet en ganske dyb krise, som handler om nogle ret fundamentale ting i vores økonomi. Det får vi heldigvis gjort noget ved. En af de ting, vi gør ved det, er at investere massivt i vores fremtid, præcis som foreslået af mit parti før valget. Og det fører så til, at ganske mange mennesker bedømmer sagen sådan, at det er mere ansvarligt end det, der foregik før valget.

Kl. 14:38

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgeren.

Kl. 14:38

Torsten Schack Pedersen (V):

Hvis vi skal tage den historiske gennemgang, så lad os da endelig gøre det. Så tror jeg, at finansministeren kan bryste sig af at have lavet reformer for noget, der giver et arbejdsudbud på omkring 20.000. Alle de aftaler, som regeringen har lavet, der har givet positive arbejdsudbud, har Venstre været med i. Dem, der har trukket den forkerte vej, har regeringen lavet sammen med Enhedslisten. Det er omkring 20.000, når vi gør tallet op. Jeg tror, at de sidste 3 år VK-regeringen havde ansvaret for Danmark, var tallet lige knap 100.000. Så hvis vi skal tale om, hvem der tog initiativ til at gennemføre reformer, der skulle fremtidssikre det her samfund, skal vi vist lige have historikken med.

Men spørgsmålet er bare, for at vende tilbage til det, jeg spurgte om: Mener finansministeren, at dansk økonomi ville have været i en bedre situation, hvis man havde gennemført »Fair Løsning« til punkt og prikke, da regeringen trådte til – ville man så have været i en bedre situation i landets økonomi i dag end der, hvor vi står nu?

Kl. 14:39

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:39

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg kan høre, at det her med det historiske nager, og det forstår jeg godt. Den økonomiske politik handler jo om reformer og arbejdsudbud. Den handler også om ganske mange andre ting. Den handler om vilkårene for vores erhvervsliv. Den handler om vores uddannelsesniveau, vores produktivitet, vores investeringsniveau og vores konkurrenceevne.

Det må da vække en eller anden form for opsigt og vække til eftertanke hos spørgeren, når man spørger et repræsentativt udsnit af danske erhvervsledere, og de så siger utvetydigt, at det, der er foregået efter regeringsskiftet, anser de for at være bedre for landets økonomi og for dansk erhvervsliv end det, der foregik før regeringsskiftet, hvor VK-regeringen fuldstændig suverænt havde ansvaret og løftede det på sin egen måde uden at inddrage andre partier end sit parlamentariske grundlag.

Jeg forstår godt, at det nager. Men det er ikke desto mindre sådan, det forholder sig, og det er også vigtigt. For vi er i en situation, hvor den slags beslutninger skal træffes, og hvor det, der skal rettes op på, er ganske omfattende.

Kl. 14:40

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgeren.

Kl. 14:40

Torsten Schack Pedersen (V):

Så vil jeg bare gerne bede finansministeren fremhæve de elementer fra »Fair Løsning«, som regeringen har gennemført, og som har fået ros fra erhvervslivet. Det er jo lidt det, der er det springende punkt. Det, som finansministeren gik til valg på, det program, som finansministeren var pennefører på, vurderede finansministeren selv ville være dårligt for landets økonomi.

Når finansministeren nu fremhæver reformer og tiltag, skal jeg bare prøve at spørge: Hvor mange af de tiltag og reformer kunne danskerne læse om i »Fair Løsning« før valget? Altså, hvad er det for nogle ting, som finansministeren har fået ros for, og som er en del af det valggrundlag, som han selv vurderer er underfinansieret med et sted mellem 22 og 39 mia. kr.?

Det synes jeg ville være rart at få belyst. For jeg tror, at der er mange, der mener, at der er temmelig langt fra den politik, som regeringen gennemfører, og så til den, man gik til valg på. Så det ville være rart, hvis finansministeren kunne belyse, hvilke elementer fra »Fair Løsning« det er, der er gennemført, og som finansministeren har fået ros for.

Kl. 14:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Finansministeren for den sidste besvarelse.

Kl. 14:41

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Igen synes jeg altså, at man får lidt på fornemmelsen, at der er et eller andet i Venstres univers, de ikke rigtig kan få til at hænge sammen. Altså, de synes, at det er enormt ærgerligt, at der skal være en debat i Danmark om, at der faktisk ikke var særlig godt styr på den økonomiske politik, da de selv havde ansvaret, men at det er der kommet. Og jeg forstår det ganske udmærket.

Der er som sagt mange elementer i den økonomiske politik. Der er reformer, ja, der er spørgsmålet om arbejdsudbud, ja. Så er der også spørgsmålet om investeringer og om at satse på fremtiden. Og det er i meget høj grad det, vi hele vejen igennem har slået på som en nødvendighed. Det er det, vi har gjort.

Investeringsniveauet er historisk højt i Danmark. Det holder hånden under beskæftigelsen. Vi har indgået en meget, meget stor energiaftale. Den har fået opbakning fra dansk erhvervsliv. Venstre var med i den og synes nu at være på vej til at trække sig baglæns, hvis de kunne få lov til det – jeg synes, at det er lidt svært at finde ud af. Sådan gælder det jo hele vejen rundt. Vi har foreslået massive investeringer i hele jernbanenettet i Danmark. Det fik vi stor ros for fra erhvervslivet, og der var stor frustration fra Venstres side.

Det samlede billede er der ikke nogen tvivl om. Det, der sker nu, anses for at være mere ansvarligt end det, der skete før.

Kl. 14:43

Kl. 14:45

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.

Der er et nyt spørgsmål, og det er til skatteministeren, og det er af hr. Flemming Damgaard Larsen, Venstre.

Kl. 14:43

Spm. nr. S 1632

7) Til skatteministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Er det efter ministerens opfattelse tilfredsstillende, at en borger, der skal have nedvejet en bil øst for Storebælt, ikke kan få tilsendt et indbetalingskort på beløbet, men i stedet er henvist til at køre helt til Skattecenter Høje-Taastrup fra store dele af Sjælland for dér at stå i lange køer for kontakt og dankortbetaling?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til skatteministeren.

Kl. 14:43

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Tak for det, og tak for spørgsmålet. Jeg kan godt sige helt klart, at det naturligvis ikke er tilfredsstillende, at borgere og virksomheder endnu ikke kan betale registreringsafgiften på et indbetalingskort, når de har fået nedvejet deres bil.

Så jeg er glad for at kunne fortælle, at SKAT arbejder på en løsning, der gør det muligt at betale registreringsafgiften via netbank eller lignende, hvorefter køretøjet efter nedvejning også kan indregistreres ved en hvilken som helst privat pladeoperatør. SKAT forventer at have løsningen klar inden sommerferien.

Hvad gør man så indtil da? Der har SKAT oplyst, at borgere, der ikke ønsker at betale registreringsafgiften ved et af SKATs fire motorcentre, i stedet kan vælge at indbetale registreringsafgiften på en check, der sendes til SKAT. Altså, indtil netbankløsningen åbner, kan man betale registreringsafgiften ved at sende en check til SKAT.

Det er således ikke en nødvendighed, at borgeren ved nedvejningssager kører til et af SKATs fire motorcentre. På SKATs hjemmeside, som jeg kan anbefale alle at slå op på, er der redegjort for de forskellige betalingsmuligheder.

Kl. 14:44

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Flemming Damgaard Larsen, værsgo.

Kl. 14:44

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for svaret. Det er meget tilfredsstillende, at både ministeren og SKAT kan se, at den er helt gal, hvis man skal køre fra f.eks. Nakskov, som en konkret person gjorde, til Taastrup for at få lov til at betale det, som man er blevet opkrævet, altså hvis man ikke kan betale over netbank eller på anden måde, så man ikke skal køre så langt. Jeg har også hørt om en situation, hvor en skulle køre fra Midtsjælland til Høje Taastrup, og det er jo helt vanvittigt.

Jeg er glad for, at ministeren er enig i det, og at SKAT arbejder på en løsning, og at den løsning så også kommer inden sommerferien. Så langt, så godt.

Men er der andre steder inden for SKATs område, hvor ministeren er bekendt med at man har tilsvarende u hensigtsmæssigheder, der bør tages fat i? Jeg ved godt, at det måske ligger lidt uden for spørgsmålet, men hvis der er, vil ministeren så tage initiativ til, at de betalinger, der skal ske til SKAT, kan foregå elektronisk?

Kl. 14:45

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Altså, vi gør, hvad vi kan i SKAT, for, at det bliver nemt for borgerne, og det er det jo også i øjeblikket for danske skatteydere. Vi arbejder med og produktudvikler hele tiden vores system, så det bliver så nemt som muligt for borgerne at få deres skat afregnet og at få indbetalt til SKAT.

Jeg ved ikke, om der er parallelle problemer andre steder i vores system. Det med nedvejning af varebiler er sådan et meget specielt problem, som betyder, at man har måttet finde en løsning, som har taget noget tid. Men i det omfang der er problemer, vil jeg selvfølgelig tage fat på dem, for jeg er helt enig med spørgeren i, at man skal kunne betale til SKAT, uden at man skal køre flere hundrede kilometer til et sted, hvor man skal betale ved kassen. Det er selvfølgelig helt uacceptabelt, og det arbejder vi på at få løsninger på.

Kl. 14:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgeren.

Kl. 14:46

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jeg er glad for, at ministeren vil gå hjem og gennemgå tingene, for det ville jo være lidt tåbeligt, hvis ministeren og jeg skulle mødes her hver eneste onsdag, altså hver gang vi finder en situation, hvor det ikke er i orden. Så det er bedre, at ministeren tager fat i det på forhånd og får det bragt i orden – ikke så meget af hensyn til os to, men af hensyn til borgerne, som det jo er u hensigtsmæssigt for, hvis man ikke på en nem måde kan betale, f.eks. elektronisk over netbank, hvad det offentlige jo også kræver på så mange andre felter, hvor det direkte er et krav. Så er det lidt mærkeligt, at det ikke også er et krav på det her område, og at det kun er til besvær for borgeren.

Så jeg er meget tilfreds med, at ministeren nu vil gennemgå de forskellige procedurer, så vi sikrer, at den monopolstilling, som det offentlige jo har i den her situation, ikke er til skade for borgerne.

Kl. 14:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:47

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg går ud fra, at vi er enige om, at når det gælder SKAT, så skal der være et monopol. Det giver selvfølgelig nogle specielle udfordringer, men det er rigtigt, at det er af hensyn til borgerne. Men bortset fra det synes jeg da, det er meget hyggeligt at møde hr. Flemming Damgaard Larsen her i spørgetiden om onsdagen, så bliv bare ved med det.

Kl. 14:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Er der flere spørgsmål?

Kl. 14:47

Flemming Damgaard Larsen (V):

Der er en lille ting. Det er meget vigtigt, at det offentlige, herunder SKAT, når man besidder en monopolstilling – og det er jo i sagens natur klart, at SKAT besidder en monopolstilling – så i særlig grad er serviceminded og sørger for at se situationen fra borgernes side, også i forbindelse med sådan en lillebitte ting som det at skulle betale et beløb til SKAT. Det er meget, meget vigtigt, at alle systemer inden for det offentlige er serviceminded, når man sidder på et monopolområde.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Kl. 14:48

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):
Jeg er fuldstændig enig med spørgeren.

Kl. 14:48

Kl. 14:48

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Så er der et spørgsmål til transportministeren, og det er også fra hr. Flemming Damgaard Larsen, Venstre.

Kl. 14:48

Spm. nr. S 1629

8) Til transportministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Er det efter ministerens holdning tilfredsstillende, at 40 pct. af taxichaufførerne har følt sig truet inden for det seneste år, og at 31 pct. af taxichaufførerne har været udsat for vold eller overfald inden for det seneste år, og hvilke initiativer vil ministeren tage for at nedbringe det antal?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, minister.

Kl. 14:48

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Først må jeg sige, at jeg ikke kender de tal, der danner grundlag for spørgsmålet. Jeg har ikke kunnet finde ud af, hvilken undersøgelse der ligger bag, og derfor er det selvfølgelig svært at gå ind i en konkret diskussion. Mere generelt kan jeg sige, at det selvfølgelig ikke er tilfredsstillende, hvis taxachauffører eller for den sags skyld en hvilken som helst anden faggruppe ikke kan udføre deres arbejde i fred og ro. Vold og trusler om vold hører ingen steder hjemme, det er ikke ordentligt og rimeligt.

Jeg kan også rent faktisk oplyse, at taxachauffører allerede i dag skal gennemføre sådan et obligatorisk kursusforløb, hvor man bl.a. undervises i, hvordan man undgår og forebygger konflikter, ligesom en taxa skal have indvendig tv-overvågning med tydelig skiltning om, at her er der altså tv-overvågning. Det er forhåbentlig også med til at neddæmpe risikoen for vold. Jeg har også på fornemmelsen, at vognmænd og bestillingskontorer yder en stor indsats for at sikre chaufførerne med kommunikationsudstyr, som gør det muligt at hjælpe chaufføren meget hurtigt, hvis situationen skulle opstå.

Taxalovgivningen omfatter således bestemmelser, som bidrager til at sikre chaufføren tryk i arbejdet, og så er jeg selvfølgelig også overbevist om, at politiet yder et særdeles væsentligt bidrag.

Kl. 14:49

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren, værsgo.

Kl. 14:49

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for svaret. Det er en undersøgelse, der er foretaget af Dansk Taxi Råd, hvor man har spurgt 154 taxachauffører, og det er jo store tal, det handler om. Altså, 40 pct. af de adspurgte har følt sig truet inden for det sidste år, og 31 pct. svarer, at de direkte har været udsat for vold eller overfald. Og selv om der skulle være en usikkerhed i disse tal, er det så markante procentsatser, vi her har med at gøre, på taxachauffører, der enten har følt sig truet eller direkte har været udsat for vold, at det er noget, som vi og også ministeren bør interessere sig alvorligt for.

Ministeren har jo tidligere udtalt følgende: Det ligger mig og regeringen meget på sinde, at vi fra statens side er særlig opmærksomme på arbejdsmiljøreglerne og sørger for, at de overholdes på de arbejdspladser, som vi er ansvarlige for. Det må jeg forstå således, at transportministeren bekymrer sig om arbejdsforholdene på statslige arbejdspladser, og der må transportministeren også efter min opfattelse bekymre sig, når det gælder private arbejdspladser inden for ministerens ressortområde. Er det noget, ministeren kan bekræfte?

Kl. 14:50

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:50

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Ja, det skal ikke tage lang tid at bekræfte.

Siden jeg fik det her spørgsmål, har jeg så tænkt på, om det var en forkert minister, det var stillet til. Det kunne også være justitsministeren i forhold til politiets indsats, men som sagt tror jeg, at politiet gør en god indsats, når situationen opstår. Derfor spørger jeg sådan – jeg ved godt, det er spørgetid til ministeren – lidt ud i lokalet. Jeg nævnede en række tiltag, som ligger i lovgivningen i dag, jeg nævnede dem indledningsvis, og jeg har svært ved at se, hvad der kan gøres mere end tv-overvågning og de andre ting. Derfor kan jeg sige: Er der nogen, der kan komme med gode forslag til, hvordan vi kan bekæmpe vold imod nogen, der udfører deres erhverv, som i det her tilfælde taxachauffører, så lytter jeg da gerne til det.

Men det er jo ikke sådan, at der ikke er sket noget. Tv-overvågning er jo et forholdsvis nyt fænomen, som bl.a. er taget i brug i forbindelse med vold mod taxachauffører. Men er der nogen, der har gode ideer til andre ting, så er jeg meget lydhør over for det. Jeg kan ikke lige på stående fod selv komme i tanker om noget, så jeg tager den undersøgelse, som jeg så ikke kendte i forvejen, alvorligt. Jeg tager enhver situation, hvor taxachauffører bliver truet, i forbindelse med at de udfører deres erhverv, alvorligt. Det er jo ikke ordentligt og rimeligt.

Kl. 14:52

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 14:52

Flemming Damgaard Larsen (V):

Det er klart, at dem, der har det mest inde på livet, er taxachaufførerne og taxavognmændene. Og jeg kan da ikke forestille mig andet, end at man der har gjort sig nogle overvejelser om, hvordan man kan gøre noget ved det her. Men det fritager jo ikke en minister. En minister er jo den udøvende kraft i alle henseender inden for sit ressortområde, så en minister, og i det her tilfælde transportministeren, må jo også ligesom prøve at sige til sit system: Hvad kan vi gøre på området her, så arbejdsmiljøet for danske taxachauffører og danske taxavognmænd bliver kraftigt forbedret? For det er jo så store tal, at det ikke er noget, ministeren eller vi andre bare kan sidde overhørig. Vi må interessere os for det, ud over at branchen selvfølgelig også gør det.

Så jeg vil spørge ministeren meget konkret, om ministeren vil gå tilbage til sit ministerium og de folk, der arbejder med det i ministeriet, og foreslå dem, at man kommer med et forslag til, hvad man kan gøre.

Kl. 14:53

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Kl. 14:53

Kl. 14:55

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg bemærker selvfølgelig meget, at hr. Flemming Damgaard Larsen har interesseret sig for det her, tror jeg, og jo heller ikke her kommer med et eneste forslag til, hvad man i givet fald kunne gøre ud over det, der allerede er gjort. Det er rent faktisk sådan, at vi har et udvalg siddende, som kigger på hele branchen her, og skulle der være nogen i forbindelse med det udvalgsarbejde – det er selvfølgelig ikke det, udvalget er nedsat for – der har gode ideer, så hører jeg meget gerne om det. Og hvis hr. Flemming Damgaard Larsen kommer i tanker om nogle ting, hører jeg også meget gerne om det.

Kl. 14:53

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 14:53

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jamen som jeg sagde, tror jeg, at både branchen og også vi andre er meget interesseret i, at der kommer synspunkter og ideer omkring det. Men ministeren er jo stadig væk den udøvende magt og udførende kraft i forhold til at tage initiativer, og det er derfor, jeg gerne vil have, at ministeren siger: Jeg går tilbage til mit system – for ministeren har et kæmpestort system bag sig, det har vi andre jo ikke – og spørger, hvad vi gør ved det her. Det er bare det, jeg gerne vil bede ministeren om, nemlig at ministeren vil påtage sig det ansvar at gå tilbage til sit system og sige: Hvad kan vi gøre på det område her? Vil ministeren det?

Kl. 14:54

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Kl. 14:54

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg vil altid være opmærksom, i forhold til hvis der er et problem, og når branchen har fået lavet en sådan undersøgelse, var det måske klogt også lige at henvende sig til mig, så vi kan få en dialog.

Jeg har så ikke sagt det før, men det eneste, man næsten kan forestille sig der kan gøres mere, er at indrette taxaer, som vi kender det fra andre lande, hvor der er en klar adskillelse, men det vil måske også gå imod nogle af de traditioner og den kultur, som vi har i Danmark. Og det har jeg måske ikke på fornemmelsen at erhvervet sådan med kyshånd vil tage imod. Men er der nogen, der har gode ideer, så hører jeg gerne på det, og udvalget sidder som sagt og arbejder lige i øjeblikket.

Kl. 14:54

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak, og så er spørgsmålet afsluttet.

Det næste spørgsmål er til beskæftigelsesministeren, og det er af fru Inger Støjberg.

Kl. 14:55

Spm. nr. S 1634

9) Til beskæftigelsesministeren af:

Inger Støjberg (V):

Bakker ministeren op om Arbejdstilsynets beslutning om at politianmelde Herning Kommune i sagen om Snejberg Skole, hvor kommunen forgæves har forsøgt at overbevise Arbejdstilsynet om den manglende logik i at igangsætte massive investeringer i en skole, der står foran nedrivning, og hvor en ny skole er ved at blive bygget?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg kan som minister ikke udtale mig om en konkret politianmeldelse, som Arbejdstilsynet har indgivet. Med hensyn til sagen i øvrigt vil jeg i virkeligheden nøjes med at henvise til mit svar på næste spørgsmål.

Kl. 14:55

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgeren.

Kl. 14:55

Inger Støjberg (V):

Det er jo næsten svært at sige tak for svaret, i og med at der ikke var et svar. Men jeg vil dog alligevel godt have lov til at uddybe, hvad det egentlig er, jeg har spurgt til.

Sagen er den, at vi har en folkeskole ovre i Vestjylland, der er blevet politianmeldt, på grund af at der er et dårligt indeklima. Nu er det sådan, at de forbedringer, der så skal ske, koster 2½ mio. kr. I sig selv kunne det selvfølgelig være både ret og rimeligt at udbedre de ting, som der skulle udbedres, på en sådan skole, når der nu er problemer med indeklimaet, hvis det ikke lige var sådan, at Snejberg Skole, som det handler om, står til at skulle rives ned, og at man allerede er i gang med at bygge en ny skole.

Så i 2015 vil der stå en ny skole til 175 mio. kr. klar, og derfor kunne det jo godt synes urimeligt, at man nu skal bruge 2½ mio. kr. på at lave et ventilationssystem, som jo faktisk aldrig rigtig kommer i brug, fordi skolen er revet ned til den tid. Det synes jeg er en meget uhensigtsmæssig måde at bruge offentlige midler på, og det er selvfølgelig det, jeg gerne vil diskutere med ministeren i dag og høre om ministeren er enig med mig i.

Vi er i en reformtid, hvor vi lige nu er rundt for at spare penge, for at lave reformer, der gør, at flere mennesker kommer ud på arbejdsmarkedet, og for at bruge de offentlige midler mere fornuftigt, og derfor kan man jo godt spørge sig selv, om det så lige er nu, der skal hældes 2½ mio. kr. ud til, ja, så at sige ingenting.

Kl. 14:57

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:57

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg tror ikke, man må undervurdere betydningen og effekten af at have et sundt arbejdsmiljø. Vi ved, at problemer med indeklima kan have store konsekvenser. Det kan det for de voksne, der befinder sig i en skolebygning, og det kan også have meget store konsekvenser for børn. De sidder jo ikke på skolebænken lige nu, men ellers kan det at sidde mange timer i et dårligt indeklima have betydning for indlæring, evnen til at koncentrere sig, og det kan også have større konsekvenser end som så. Så jeg vil gerne appellere til, at man ikke undervurderer de problemer, som et dårligt arbejdsmiljø, herunder et dårligt indeklima, kan give.

Når det er sagt, er det klart, at vi i Danmark altid skal gøre tingene på en fornuftig måde, også hvad angår økonomien. Jeg forstår, at den konkrete sag er opstået for efterhånden rigtig lang tid siden, og at der har været rig mulighed for at rette op på nogle af de problemer, der er konstateret på den pågældende skole, og jeg forstår yderligere, at det forholder sig sådan, at der ikke er noget krav om, at der skal installeres et særligt system for at komme problemerne til livs, men at det, man er blevet bedt om på den pågældende skole, er at sørge for, at der er et ordentligt arbejdsmiljø, og ikke at indføre et bestemt system for at sikre, at det kommer til at ske.

Kl. 14:58

Kl. 15:01

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgeren.

Kl. 14:58

Inger Støjberg (V):

Jeg er meget glad for, at ministeren nu fik munden på gled – lidt hjulpet – men når det er sagt, så synes jeg jo faktisk, at det er en underlig tilgang. Det er fuldstændig rigtigt, at der fra myndighedernes side ikke er blevet påduttet skolen en eller anden bestemt metode til at ændre på udluftningen, men det ændrer bare ikke noget ved, at hvis man skal udbedre de ting, der ligger i den tilsynsrapport, der er, vil det koste 2½ mio. kr.

Så er mit spørgsmål bare til ministeren: Er det fornuftig brug af offentlige midler, når det nu er sådan, at skolen skal rives ned lige om lidt? Man er gået i gang med at bygge en ny skole. Lærerne synes, det her er en dårlig idé, skolelederen synes, det er en dårlig idé, eleverne synes, det er en dårlig idé, og forældrene synes, det er en dårlig idé. Jeg kender kun til, at det er ministeren, der synes, at det her er fornuftig brug af offentlige midler.

Ja, jeg er da helt enig med ministeren i, at indeklimaet skal være i orden og arbejdsmiljøet skal være i orden, det er der jo ikke to meninger om, men det er jo altså også bare et spørgsmål om, om det er det helt rette tidspunkt, og om det er den helt rigtige måde at gøre det på. Man skal til at bygge en ny skole til 175 mio. kr. Er det så fornuftig brug af offentlige midler at hælde 2½ mio. kr. i et ventilationsssystem, der aldrig nogen sinde kommer i gang, for lige om lidt er skolen revet ned?

Kl. 15:00

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Kl. 15:00

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Spørgeren har det jo altid med at hidse sig op over selv ganske, ganske små problemstillinger. Jeg har ikke ytret mig om, at det er en fornuftig måde at bruge offentlige midler på at installere et ventilationsssystem, kort tid før en skole skal nedrives; det har jeg hverken sagt mundtligt eller tilkendegivet skriftligt, det har jeg ikke engang tænkt.

Det, jeg forholder mig til, er, at der skal være en balance i den måde, vi i Danmark tilrettelægger vores arbejde på, så vi sikrer, at der er et ordentligt arbejdsmiljø; at mennesker ikke kommer til skade af at gå på arbejde; at vi får antallet af arbejdsulykker ned; at mennesker ikke bliver nødt til at forlade arbejdsmarkedet på grund af sygdom og nedslidning på den ene side, og at vi jo på den anden side skal have et samfund, herunder en samfundsøkonomi, til at fungere.

Som det er blevet mig oplyst fra Arbejdstilsynets side, er det ikke stillet krav om, at der skal etableres et særligt ventilationsapparat af en eller anden art. Det, man er blevet påbudt, er at sørge for, at der kommer et ordentligt indeklima, og som jeg forstår Arbejdstilsynet, kan det være, at en metode til at sikre det er, at man åbner vinduerne og sørger for, at der kommer frisk luft ind. Mig bekendt er den metode med at åbne vinduerne og sørge for frisk luft en metode, der vist ikke koster ret mange penge, ikke engang i Vestjylland.

Kl. 15:01

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgeren.

Inger Støjberg (V):

Ja, det synes jeg jo lyder rigtig godt, hvis man må nøjes med det, men det er jo så lidt mærkeligt, at Arbejdstilsynet har politianmeldt kommunen for ikke at ændre de her ting. Jeg ved endda, at skolelederen har foreslået, at man kunne åbne vinduerne, helt bogstavelig talt, for at få noget frisk luft ind. Så hvis det kan blive enden på sagen, at ministeren i dag kan sige: Hvis I bare åbner vinduerne på Snejbjerg Skole, glemmer vi alt om den sag, så kan jeg love ministeren, at jeg er meget tilfreds, og det tror jeg også at skatteyderne i Herning Kommune vil være.

Kl. 15:01

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Kl. 15:01

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Nu er det jo ikke min opgave som minister at gå ind i konkrete politisager. Det hverken kan eller skal jeg gøre som minister, så det, jeg kan give udtryk for, er den principielle politiske holdning fra min side til, hvordan vi i Danmark håndterer hele arbejdet med arbejdsmiljø. Det er selvfølgelig også min opgave at sikre, at den måde, Arbejdstilsynet bruger sine ressourcer på, er klogest.

Som jeg forstår det, er det ikke en ny sag, der her refereres til, det er en sag, der er pågået over flere år. Og det er oplyst over for mig fra Arbejdstilsynets side, at der har været adskillige henvendelser til den pågældende skole, som også er pågået over en længere periode og dermed også inden for en bredere tidsramme, i forhold til hvornår skolen skal nedrives.

Jeg skal ikke som politiker i København bestemme, og jeg vil heller ikke opfordre spørgeren til at gøre det, hvordan man skal indrette indeklimaet på hver enkelt skole i Danmark. Jeg har bare forstået det sådan, at det, Arbejdstilsynet påtaler på den pågældende skole, er, at der et dårligt indeklima, og at der er flere veje til at opnå det resultat, at der er et ordentligt indeklima, herunder at man sørger for at lufte ordentligt ud.

Kl. 15:03

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er også til beskæftigelsesministeren af fru Inger Støjberg.

Kl. 15:03

Spm. nr. S 1635

10) Til beskæftigelsesministeren af:

Inger Støjberg (V):

Mener ministeren, at det er udtryk for sund fornuft, når Arbejdstilsynet vil tvinge Herning Kommune til at foretage massive investeringer i en skole, der står foran nedrivning, og er det en praksis, ministeren ønsker, at Arbejdstilsynet viderefører i lignende sager?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 15:03

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det bliver jo lidt en gentagelse af den diskussion, vi netop har haft. Så vidt jeg kan se, er de to spørgsmål næsten enslydende, og derfor må mit svar jo også gå i nogenlunde samme retning.

Jeg er ikke sikker på, at det er korrekt, at skolen er blevet pålagt at foretage massive investeringer. Jeg vil også tro, at massive investeringer i manges øjne ikke er at betragte som det beløb, spørgeren spørger ind til. Men som det er blevet mig oplyst, er man ikke blevet

pålagt en speciel øvelse. Er man det, er det selvfølgelig en anden sag. Men som det er mig oplyst, er de indeklimaproblemer, der er på den pågældende skole, blevet påtalt, og man er også blevet pålagt at rette op på dem fra den pågældende skoles side. Det er selvfølgelig en vigtig del af Arbejdstilsynets arbejde. Når de konstaterer, at der er et problem, skal de også kunne reagere derpå.

Når det så er sagt, skal vi selvfølgelig sikre en balance og sikre, at der er et ordentligt arbejdsmiljø i Danmark. Det skal vi sikre. Det kan ikke nytte noget, at vi negligerer de problemer, der er med arbejdsmiljø i Danmark, for de er der. Der er tusindvis af danskere, der bliver syge hvert år af at gå på arbejde. Der er mennesker, der mister deres førlighed. I de værste tilfælde er der mennesker, der mister livet på grund af dårligt arbejdsmiljø. Så indsatsen for at hindre nedslidning og sikre et ordentligt arbejdsmiljø må man ikke undervurdere. Man må heller ikke i mine øjne gøre grin med det.

Når det så er sagt, skal det selvfølgelig hænge sammen på en fornuftig måde, og det skal indrettes på en sådan måde, at vores virksomheder kan producere, og at vores medarbejdere kan gå på arbejde. Og den balance har vi en fælles interesse i at sikre er der i alle sager.

Kl. 15:04

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 15:04

Inger Støjberg (V):

Er vi enige om, at Herning Kommune er blevet politianmeldt af Arbejdstilsynet i den her sag?

Kl. 15:05

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 15:05

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):
Ja, jeg forstår, at der er indgivet politianmeldelse.

Kl. 15:05

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 15:05

Inger Støjberg (V):

Godt, der er altså indgivet en politianmeldelse i den her sag mod Herning Kommune.

Jeg kan forstå, at ministeren ikke synes, at en investering på 2½ mio. kr. er at betragte som en massiv investering. Jeg tror, at ministeren udtrykte det sådan. Jeg kan sige, at det ser jeg helt anderledes på. Der kan selvfølgelig være meget stor forskel på, hvordan man ser på omgangen med skatteborgernes penge, man jeg kan sige, at for mig er en investering på 2½ mio. kr. til noget, der aldrig kommer sådan rigtigt i brug, en meget stor investering af skatteborgernes penge og en meget skidt investering. Jeg synes, at det her er mangel på fornuft. Jeg synes, at det er en fuldstændig eklatant mangel på forståelse for den situation, som vi er i rent økonomisk lige nu.

Det er ikke et spørgsmål om, at jeg negligerer arbejdsmiljøet, faktisk tværtimod. Men vi har med en kommune at gøre, der er i gang med at bygge en helt ny skole til 175 mio. kr., og så har Arbejdstilsynet politianmeldt kommunen og bedt dem om at udbedre nogle skader, hvilket vil komme til at koste 2½ mio. kr. Det er til ingen verdens nytte, vil jeg sige til ministeren.

Kl. 15:06

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg tror fortsat, at det er sådan, at præmissen for spørgsmålet ikke er helt korrekt. Det, der er blevet påtalt, er problemer med indeklimaet og dermed et potentielt dårligt arbejdsmiljø. Man har så pålagt den pågældende skole at rette op på det. Jeg tror, det beror på en misforståelse, at man er blevet bedt om at installere et særligt ventilations-system, medmindre jeg er blevet forkert oplyst af Arbejdstilsynet. Det skal jeg understrege. Men som det er blevet mig oplyst som minister, er man blevet pålagt at rette op på de problemer, der er med indeklima og arbejdsmiljø, og ikke at installere et særligt apparatur. Hvis det modsatte er tilfældet, hører jeg selvfølgelig gerne om det.

Jeg forstår også, at det er sådan, at man i flere omgange har forlænget efterkommelsesfristen over for Herning Kommune. Så det er ikke nogen ny problemstilling, vi her diskuterer. Og ligegyldigt hvordan man vender og drejer det, er det selvfølgelig sådan, at når der er en ny skole på vej, er der selvfølgelig grænser for, hvad der skal bruges af midler og tid og energi på de eksisterende bygninger. Men det ændrer jo ikke på, at ligegyldigt hvor lang tid folk er i bygninger, hvor der er et dårligt indeklima, er det noget, man skal være opmærksom på. Som det er mig oplyst, har de her problemer altså stået på i en længere periode.

Kl. 15:07

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 15:07

Inger Støjberg (V):

Hvis vi er nået så langt, at ministeren er enig i, at der skal være en grænse for, hvor mange midler man bruger, som ministeren udtrykker det, på en skole, der alligevel skal rives ned, må vi vel også kunne blive enige om nu, at skolen luftes ud i den næste tid, at de river skolen ned, bygger en helt ny og slipper for den her investering til 2½ mio. kr. Jeg vil bare sige mange tak for det svar. Det synes jeg er dejligt, og jeg er helt sikker på, at skatteyderne i Herning Kommune er enig med mig i det.

Kl. 15:08

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 15:08

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det svar, jeg giver i dag, er, at der skal være et ordentligt arbejdsmiljø på de danske arbejdspladser. Det har arbejdsgiveren et ansvar for at sikre. Det har arbejdsgiveren, hvad enten denne er offentlig eller privat. Vi har i Danmark Arbejdstilsynet dels for at sikre en god dialog med virksomhederne, dels for at sikre, at de regler, der er på arbejdsmiljøområdet, bliver overholdt.

Jeg skal ikke gå ind i en konkret sag, der indeholder en politianmeldelse. Jeg kan tilkendegive min politiske holdning, og den er følgende: Vi skal sikre et ordentligt arbejdsmiljø i Danmark. Det har stor betydning for den enkelte medarbejder. Hvis det er en medarbejder på en virksomhed, hvor der også kommer andre borgere, kan det også have stor betydning for andre borgere. Man må ikke undervurdere det faktum, at indeklimaproblemer kan have stor betydning for de børn, der er på en skole, hvis der ikke er et indeklima, der egner sig til undervisning.

Så man må ikke undervurdere, at det problem kan give andre problemer. På den anden side skal vi altid balancere tingene på en måde, så den sunde fornuft sejrer, og det bør selvfølgelig også gøre sig gældende i den her sag.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er spørgsmålet afsluttet.

Det næste spørgsmål er også til beskæftigelsesministeren, og det er af fru Louise Schack Elholm.

Kl. 15:09

Spm. nr. S 1636

11) Til beskæftigelsesministeren af:

Louise Schack Elholm (V):

Mener ministeren, at regeringen har levet op til Socialdemokraternes løfte under valgkampen om at rulle forkortelsen af dagpengeperioden tilbage og statsministerens løfte om 12.500 akutjob til de dagpengemodtagere, der stod til at falde ud af dagpengesystemet?

Kl. 15:09

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 15:09

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Mit svar på spørgsmålet er jo, at alle beslutninger, vi træffer i Folketinget, afhænger af, hvordan mandaterne falder ud efter et valg.

Det er helt rigtigt, at Socialdemokratiet stemte imod forkortelsen af dagpengeperioden. Det gjorde vi dengang i 2010, fordi vi syntes, det var et forkert tidspunkt at lave en dagpengereform på. Det mener vi sådan set stadig væk at det var.

Lige så rigtigt er det jo, at mandaterne ved folketingsvalget i 2011 fordelte sig sådan, at der var en endda massiv opbakning til de partier, der står bag dagpengereformen. Det var situationen dengang, og det er det fortsat.

Kl. 15:10

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 15:10

Louise Schack Elholm (V):

Jeg sætter pris på, at ministeren svarer på den del af spørgsmålet, der handler om, hvorvidt regeringen har levet op til det løfte om at rulle forkortelsen af dagpengeperioden tilbage, som Socialdemokraterne gav under valgkampen.

Men ministeren fik ikke svaret på, hvordan ministeren stiller sig til statsministerens løfte om de 12.500 akutjob til de dagpengemodtagere, der stod til at falde ud af dagpengesystemet. Og tingene hænger jo sammen, for man bliver ved med at fortælle dagpengemodtagerne, at man nok skal løse deres problemer.

Så hvordan stiller ministeren sig til, at man bliver ved med at sige, at det denne gang var 12.500 job, der var målrettet dagpengemodtagerne? Det lyder jo for enhver, som om vi skal regne med, at der er 12.500 dagpengemodtagere, der får de her job, men det er jo ikke det, der sker.

Kl. 15:11

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 15:11

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Der er ikke nogen jobgaranti i Danmark. Det er der ikke, det har der heller aldrig været, og jeg vil også tillade mig at tvivle på, at der på noget tidspunkt kommer en jobgaranti.

Til gengæld synes jeg jo, at vi har en gerne fælles politisk forpligtelse til at sikre, at de mennesker, der står i en svær situation, får den hjælp og den bistand og den støtte og det sociale sikkerhedsnet, der er nødvendigt. Der er en reel problemstilling på dagpengeområ-

det, og den problemstilling handler selvfølgelig om de tusindvis af danskere, der står over for, at deres dagpenget er enten lige er ophørt eller kommer til at ophøre i de kommende måneder.

Jeg tror, det er vigtigt, at der ikke er nogen, der løber fra, at det store udfald, der lige nu er af vores dagpengesystem, hænger nøje sammen med indfasningen af dagpengereformen. Derfor synes jeg jo, at ikke mindst de partier, der vedtog den dagpengereform, har et ansvar for at hjælpe de pågældende mennesker. Der kan jeg jo bare i al stilfærdighed konstatere, at den her regering har gjort mere, end den tidligere regering gjorde. Vi har lavet en midlertidig forlængelse af dagpengeperioden, vi har lavet to akutpakker, og så har vi lavet en uddannelsesordning, hvor man har mulighed for uddannelse kombineret med forsørgelse. Alt det gør vi, fordi vi ved, at der er mennesker, der står i en svær situation.

Når vi så taler om akutjobbene, er det rigtigt, at vi har lavet en aftale med både de offentlige og de private arbejdsgivere om at sikre 12.500 akutjob med henblik på så at sige at give vores langtidsløse muligheden for at komme ind i det loop, der handler om jobåbninger, men en jobgaranti kan vi desværre ikke give.

Kl. 15:12

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren.

Kl. 15:12

Louise Schack Elholm (V):

Nu var det overhovedet ikke det, jeg spurgte om. Jeg spurgte om, hvordan ministeren stiller sig til, at statsministeren lovede 12.500 akutjob målrettet de dagpengemodtagere, der stod til at falde ud af dagpengesystemet. Det vil jeg gerne bede ministeren om at svare på.

Kl. 15:12

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 15:12

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg svarede på spørgsmålet, og jeg gør det gerne igen. Vi har lavet en aftale med de offentlige og de private arbejdsgivere i Danmark om at lave en akutjobordning. Der er kommet mange jobopslag ind på den ordning. Der er nogle af vores langtidsløse, der har fået ansættelse ad den vej. Det er desværre ikke så mange, som man kunne ønske sig.

Det har aldrig været sådan i den aftale, at den indeholdt en jobgaranti, og det ved spørgeren jo godt hvorfor den ikke gør, for der findes ikke jobgarantier. Der skal naturligvis være en sammenhæng mellem det job, der udbydes, og den ansøger, der søger det, og i nogle sammenhænge har arbejdsgiver og arbejdstager kunne finde hinanden – det er positivt ikke mindst for det enkelte menneske – og i andre sammenhænge ikke.

Derfor kan den her ordning ikke stå alene og har aldrig skullet det. Den skal ses i sammenhæng med de øvrige initiativer, vi har taget på dagpengeområdet, men selvfølgelig også i sammenhæng med de aktuelle forhandlinger om en vækstplan, hvor mange af Folketingets partier er enige om, at vi skal sikre, at der etableres flere arbejdspladser.

Kl. 15:13

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgeren.

Kl. 15:13

Louise Schack Elholm (V):

Skal jeg forstå det således, at ministeren er uenig med statsministeren, når statsministeren sagde, at der er 12.500 akutjob målrettet

dagpengemodtagerne? Det lyder nemlig umiskendeligt, som om de kun er målrettet dagpengemodtagerne.

Kl. 15:14

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 15:14

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):
Nej, jeg er ikke uenig med statsministeren.

Kl. 15:14

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er spørgsmålet afsluttet.

Der er et nyt spørgsmål fra den samme spørger til beskæftigelsesministeren. Det er fru Louise Schack Elholm.

Kl. 15:14

Spm. nr. S 1638

12) Til beskæftigelsesministeren af:

Louise Schack Elholm (V):

Mener ministeren, at det er troværdigt, at politiske partier lover noget på dagpengeområdet før et valg, men gør noget andet, når partierne kommer i regering?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 15:14

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg tror, det er meget åbenlyst, at det er sådan i politik, at et parti går til valg på det, man ønsker at forandre, såfremt man får det nødvendige mandattal dertil. Og får man ikke de 90 mandater, må man jo forsøge at søge indflydelse, så godt man nu engang kan det, ligegyldigt hvor man placerer sig henne på stolene her i Folketingssalen. Vi Socialdemokrater fik ikke 90 mandater til at ændre reglerne på dagpengeområdet. Det stod klart efter valget, og det gør det sådan set fortsat. Det hindrer os imidlertid ikke i at gøre alt, hvad vi kan for at afbøde de negative konsekvenser af en hård indfasning af dagpenge-reformen og nogle i øvrigt svære konjunkturforhold.

Kl. 15:15

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 15:15

Louise Schack Elholm (V):

Mener ministeren, at det er troværdigt, at politiske partier lover noget på dagpengeområdet før et valg, men gør noget andet, når partierne kommer i regering, selv om de ikke kan få flertal? Når de ved, de ikke kan få flertal bag den politik, er det så troværdigt, at de lover det i en valgkamp?

Kl. 15:15

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 15:15

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Ethvert parti skal jo gå til valg på det, som partiet mener er den rigtige politik. Når stemmerne er talt op, når danskerne har talt, når valg-handlingen er overstået, tælles mandaterne op, og det er mandaterne i Folketinget, der bestemmer, hvilken politik der kan føres. Det er der sådan set ikke noget nyt i, og det er jo, kan man sige, vel i virkeligheden demokratiets styrke, at vi i mange sammenhænge er tvunget af givne omstændigheder til at samarbejde med hinanden og fin-

de løsninger på tværs. Og der vil jeg da sådan set gerne invitere Venstre inden for i det rum, der handler om at sikre en bedre beskæftigelsespolitik, for vi har foretaget en række ændringer på det her område, men kendetegnende for en del af beslutningerne har Venstre ikke ønsket at engagere sig i spørgsmålet, desværre.

Kl. 15:16

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak, spørgeren.

Kl. 15:16

Louise Schack Elholm (V):

Man ved jo før et valg, at der skal et flertal til for at gennemføre politikken. Ikke desto mindre gik Socialdemokraterne og SF ud før valget – og de vidste udmærket godt, at Det Radikale Venstre ikke ville bakke op om det, og de vidste udmærket godt, at meningsmålingerne ikke så ud til at give dem et flertal alene – og lovede at rulle ændringerne i dagpengeperioderne tilbage. Er det troværdigt, når man udmærket godt er klar over, at sandsynligheden for, at man kan gennemføre det, er minimal, at man så siger: Det vil vi rulle tilbage?

Kl. 15:16

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 15:16

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det er mit indtryk, at de fleste partier bestræber sig på at gå til valg på deres egen politik og ikke andre partiers politik. Det gør vi også i Socialdemokratiet. Altså, når man danner en regering med to andre partier, er det jo sådan, at man efter valget står last og brast om det regeringsgrundlag, man har kunnet opnå enighed om. Det gør jeg, og det gør alle andre i regeringen også.

Det ændrer selvfølgelig ikke på, at når vi går tilbage til valgkampen i 2011, var der da forskelle også imellem de tre nuværende regeringspartier, nøjagtig som der i øvrigt var det mellem de regeringspartier, der dannede regering før. Og sådan vil det givet også være for eftertiden. Så et parti skal selvfølgelig gå til valg på det, man gerne vil gennemføre, hvis man får mandaterne dertil, og i demokratiets hellige navn indgås der så kompromiser og pragmatiske løsninger bagefter. Sådan har det været i Danmark i mere end 100 år, og jeg håber sådan set også, at det vedbliver med at være sådan.

Kl. 15:17

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 15:17

Louise Schack Elholm (V):

Dermed er det altså borgernes egen skyld, at de troede på, at Socialdemokraterne og SF ville gennemføre ændringer af dagpengeperioden, for borgerne burde jo kunne have set, at Socialdemokraterne og SF ikke havde nogen jordisk chance for at skaffe et flertal, der ville bakke op om det her. Så det er sådan set vælgerne egen skyld, at de troede på de løfter, som Socialdemokraterne og SF gav i valgkampen. Er det sådan, jeg skal forstå ministeren?

Kl. 15:17

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 15:17

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg tror, spørgeren i sit sidste spørgsmål undervurderer danskerne. Jeg tror, de danske vælgere ved meget mere om politik, end mange måske lægger til grund. Danskerne ved da godt, at der skal et flertal

til, for at man kan få gennemført sin politik i det danske Folketing. Det er jo ikke en ny måde at arbejde på. Derfor kæmper de politiske partier selvfølgelig for at få deres mærkesager igennem. Det gælder for partiet Venstre, som det gælder for Socialdemokratiet. Men i sidste ende er det jo altså stemmerne her i Folketingssalen, der afgør, hvor vi møder hinanden, og det gælder på dagpengeområdet, som det jo i øvrigt også gælder på alle andre områder.

Kl. 15:18

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er til fødevareministeren af Anni Matthiesen, Venstre.

Kl. 15:18

Spm. nr. S 1639

13) Til fødevareministeren af:

Anni Matthiesen (V):

Forventer ministeren nu, at alle fejl er fjernet fra randzonekortene, efter at NaturErhvervstyrelsen nu har valgt at sløjfe mere end 15.000 randzoner fra kortene?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsø til ministeren.

Kl. 15:18

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Spørgsmålet går på, om jeg mener, at alle fejl er fjernet fra randzonekortene. Det korte svar på det er nej. Jeg forventer, at naturen er så dynamisk, at vi hele tiden vil komme til at skulle foretage rettelser. Randzonekompensationskortet vil også løbende blive tilrettet. Det sker, at vandløb ændrer slyngning; der bliver skabt nye søer; der bliver lavet naturgenopretningsprojekter – vi kommer til at foretage ændringer.

Når fru Anni Matthiesen spørger til de 15.000 randzoner, må jeg antage, at det drejer om de ca. 15.400 ændringsanmodninger, som NaturErhvervstyrelsen har omtalt i en nyhed tilbage fra 3. december. Den er så først kommet i Landbrugsavisen her i april. Men jeg kan fortælle, at NaturErhvervstyrelsen faktisk modtog 23.000 ændringsanmodninger fra ca. 4.900 landmænd. Det svarer til 6 pct. af de samlede vandløbsstrækninger i Danmark. Af disse ændringsanmodninger omhandlede ca. 15.400 i særlig grad f.eks. tørlagte og rørslagte vandløb, dybe plovfurer og læhegn, hvor der selvsagt ikke skal udlægges randzoner.

Så kortmaterialet afspejler ikke enhver detalje i naturen. Men i takt med at vi får ændringerne fra landmændene, som jo kender deres marker, og som også ved, når der sker ændringer, justerer vi kortene.

Kl. 15:20

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgeren.

Kl. 15:20

Anni Matthiesen (V):

Tak til ministeren for svaret. Jeg vil gerne prøve at grave lidt mere ned i den situation, som rigtig mange landmænd er i lige her og nu, kan man sige, hvor de jo selvfølgelig også tænker på, hvad de egentlig kan få af kompensation. Man kan med andre ord også spørge: Kan den enkelte landmand egentlig gå ud fra de kort, de har til rådighed, altså gå ud fra, at det også kommer til at udløse kompensation ud fra de her kort?

Kl. 15:20

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 15:20

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Det er jo klart, at hvis landmændene oplever, at virkeligheden ikke stemmer overens med de kort, så skal de indgive en ændring. Og det har de jo gjort i stor stil, og det er vældig positivt. Så jeg går ud fra, at vi har fået rettet rigtig, rigtig mange af de fejl, der måtte være. Men mit råd til den enkelte landmand er naturligvis, at han jo kun skal søge om kompensation for en randzone, som han rent faktisk udlægger.

Kl. 15:21

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren.

Kl. 15:21

Anni Matthiesen (V):

Tak. Det vil sige, at ministeren egentlig godt kan bekræfte, også her i dag, at EU jo har accepteret den danske randzonestandard og dermed også, at landmændene af den grund kan være sikre på at få kompensation.

Kl. 15:21

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 15:21

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg synes, det er vigtigt at holde fast i, at randzonestandarden er vedtaget af rigtig, rigtig gode grunde – for det første for at reducere udledningen af kvælstof, for at reducere forbruget af sprøjtgift og af fosfor og for det andet for at skabe sammenhængende natur i Danmark og så ovenikøbet også på sigt give borgerne mulighed for at komme ud i naturen, give borgerne adgang til de her naturarealer, som opstår med årene. Det er jo helt fantastisk. For at opnå det har vi simpelt hen lovet landmændene, at de bliver kompenseret for det tab, de har ved randzonerne, og de får naturligvis udbetalt deres erstatning eller kompensation.

Kl. 15:22

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgeren, værsø.

Kl. 15:22

Anni Matthiesen (V):

Tak. Til sidst kunne jeg godt tænke mig lige at høre ministerens holdning til måske, også i den her sammenhæng, at lave noget mere nabotjek. Jeg tænker med hensyn til måske også at sikre mere lige vilkår for landmænd syd og nord for grænsen – jeg tænker på jord- og randzonerne i f.eks. Tyskland. Er det noget, ministeren overvejer om man bør gøre noget mere af, altså tjekke op på, hvordan vore nabolande har gjort tingene, og dermed måske også ændre på randzonekortene?

Kl. 15:23

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 15:23

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Altså, randzonekortene er jo en konsekvens af randzonestandarden og det, at vi siger, at der skal udlægges randzoner. Vi justerer ikke kortet, afhængigt af hvad der sker i Tyskland, men man kan sige, at virkemidlet randzone jo bl.a. er en følge af EU's vandrammedirektiv, som handler om, at vi skal sørge for, at der bliver bedre vandkvalitet i vores fjorde og i vores vandmiljø. Og det er så det virkemiddel, vi har

valgt i Danmark, eller som den tidligere regering faktisk valgte, og som vi viderefører. Man kan altid diskutere, om man synes, det ene eller det andet er rigtigt. Jeg synes, det er rigtig vigtigt at holde fast i, at randzonerne giver os noget på så mange parametre. De giver ikke kun på kvælstof, men også på fosfor, på sprøjtegift, på sammenhængende natur, på adgangen til naturen for helt almindelige danskere. Så jeg er faktisk rigtig glad for randzonerne.

Kl. 15:24

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Der er et nyt spørgsmål, og det er til social- og integrationsministeren. Det er af fru Mette Hjerminde Dencker, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:24

Spm. nr. S 1545

14) Til social- og integrationsministeren af:

Mette Hjerminde Dencker (DF):

Er ministeren bekendt med de misforhold, der har præget familieplejen i Hjørring Kommune i forbindelse med kritik af døgncenteret Motellet og det private dagtilbud Drejepunktet, og som har fået massiv omtale i Nordjyske Stiftstidende, og hvilke tanker gør ministeren sig i den anledning?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 15:24

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg kender kun til de to institutioner, der bliver spurgt til, gennem pressens dækning.

Generelt er jeg allermest optaget af, om de udsatte børn får den hjælp, de har behov for, og om hjælpen er af høj kvalitet, og det er, uanset om de er anbragt eller får støtte, mens de bor hjemme. Derfor er det da klart, at det gør mig bekymret, at der ikke har været styr på indsatsen i Hjørring Kommune.

Motellet i Hjørring Kommune er en døgninstitution til børn, der anbringes uden for hjemmet. Med tilsynsreformen, som træder i kraft den 1. januar 2014, vil det være det nye socialtilsyn, som skal føre tilsyn med stedet. Drejepunktet beskriver sig selv som et dagbehandlingstilbud, der har kontaktpersonordning, skoleundervisning, sejlads osv. Det er altså et dagbehandlingstilbud og ikke et anbringelsessted, og derfor vil det ikke ligesom Motellet være omfattet af det nye socialtilsyn. Men kommunen har jo en klar pligt til at stå inde for, at de forløb, de visiterer de konkrete børn til, har den nødvendige kvalitet. Så vidt jeg har forstået, er Hjørring Kommune i øvrigt holdt op med at visitere nye børn til Drejepunktet.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at ministeriets taskforce på børneområdet skal til Hjørring Kommune for at rådgive om tilrettelæggelsen af sagsbehandlingen på området.

Kl. 15:25

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren.

Kl. 15:25

Mette Hjerminde Dencker (DF):

Tak til ministeren for redegørelsen. Nu er det jo desværre ikke kun i Hjørring Kommune, at vi på det sidste har set sager, hvor der har været omsorgssvigt af børn på døgninstitutionerne. Det har jo været massivt oppe i pressen her på det sidste, og i Dansk Folkeparti er vi glade for den aftale, vi har indgået med regeringen, men for os er det også utrolig vigtigt, at vi hele tiden kigger på, hvad det er, vi kan gøre bedre.

Et af de områder, hvor jeg tænker at vi kan forbedre det, er, når vi taler om uddannelse af personalet. Det er alt fra rengøringsassistenter til traktorførere, man sætter til at være støttepersoner for mange af de børn. Er det ikke en relevant diskussion, vi kunne tage? Og er det ikke på tide, at vi kunne optimere uddannelsesniveaet hos dem, der skal passe på vores allermest sårbare børn?

Kl. 15:26

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 15:26

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg synes sådan set, det er et rigtig godt spørgsmål, for det er meget relevant at spørge om det. Når man giver nogle af samfundets allersvageste borgere, som børn, der er anbragt uden for hjemmet, er, i varetægt til en eller anden form for institution eller et botilbud, må vi også have en forventning om, at dem, som står i den anden ende og tager imod børnene og skal tage vare på dem, både i forhold til deres uddannelse og deres velbefindende, er mennesker, der ved, hvad de har med at gøre. Derfor har vi også diskuteret det, da vi oprettede socialtilsynet, og en af de ting, som vi har taget med, er jo, at man skal tale med de børn, det drejer sig om, når man kommer ud og besøger stederne. Vi har derudover lavet nogle nye regler, der gør, at disse nye socialtilsyn, der kommer, skal give påbud; de skal godkende stederne, og de kan give påbud til stederne. Det vil sige, at hvis de kommer ud, skal de lave en vurdering af, om den pædagogik, der bliver anvendt, er i orden, og om der er for mange tilfælde af magt-anvendelse, men de skal også gå ind og vurdere, om det personale, der er på stedet, har kompetencerne til at løfte den opgave med de metoder, som de skal arbejde med.

Så den del af det har vi jo taget med, og vi har lige præcis gjort socialtilsynene så stærke og givet dem så mange muskler, at de kan give et påbud til stederne om at få bragt de her ting i orden.

Kl. 15:27

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren.

Kl. 15:27

Mette Hjerminde Dencker (DF):

Tak for det. Det, der er en stor problematik her, er faktisk, at dem, der kender til det, sjældent er dem, der bliver taget alvorligt, når de henvender sig til sagsbehandleren. Jeg har oplevet mange eksempler på, at de pårørende har henvendt sig til sagsbehandleren, eller at børnene eller de unge på døgninstitutionen har henvendt sig, og hele tiden bliver de mødt med det her med, at det selvfølgelig er klart, at de er utilfredse med, at de er her, eller med, at deres barn er anbragt der. Det, der er problemet, er jo, at lokalpolitikere i kommunen, lokalpolitikere i socialudvalget, faktisk ikke har nogen idé om, hvor meget der bliver klaget, så længe klagerne bliver affærdiget af den enkelte sagsbehandler. Så vist er det godt, at vi har det her tilsyn, og at det tilsyn også tager børnene og de unge alvorligt, men kunne vi ikke også samtidig optimere klageadgangen i kommunen, når klagerne kommer uden for tilsynsbesøgene?

Kl. 15:28

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 15:28

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Der er to ting, jeg gerne vil sige til det, der bliver spurgt om. Vi har lavet en whistleblowerordning. For det er jo rigtigt, at man nogle gange hører om enten pårørende eller unge mennesker selv eller

mennesker, der har været ansat på et sted, og så har der været en debat om, at kvaliteten på det anbringelsessted ikke er i orden. Det kan være grimme ting, der har fundet sted. Det kan være magtanvendelse, det kan være overgreb, og det kan være tvivlsomme pædagogiske metoder, som jeg vil betegne som overgreb mod de her unge og børn. Når vi har været i den her situation, har jeg siddet og tænkt: Hvorfor er de her menneskers historie ikke kommet frem før? Hvorfor har vi ikke hørt deres stemme, før der er nogle pressefolk, som begynder at interessere sig for sagen?

Derfor har vi jo gjort det sådan med vores aftale om socialtilsyn, at vi har aftalt, at der skal være en whistleblowerordning, så der på samtlige steder, hvor der er børn anbragt, eller hvor der bor voksne, fordi de ikke kan klare sig selv, skal være et skilt med et telefonnummer, hvor der står: Ser du noget, der ikke er, som det skal være, så skal du ringe hertil. Det telefonnummer går så til en hotline i Socialstyrelsen, som skal sørge for, at der bliver handlet præcis på de mistanker eller bekymringer, der bliver ringet ind om. Vi har gjort det sådan, at det her kan foregå anonymt, og det vil sige, at uanset om man er ansat på et sted, om man er pårørende, eller om man er beboer, eller hvad man er, så ved man nu, at man altid vil blive konfronteret med teksten: Ser du noget, der ikke er, som det skal være, så er det her, du skal ringe til, og når du ringer, bliver der handlet på det.

Kl. 15:29

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgeren.

Kl. 15:30

Mette Hjerminde Dencker (DF):

Jeg vil også godt vende tilbage til uddannelsesniveaet. Vi taler faktisk om de allermest sårbare børn. Vi taler om børn, der bliver anbragt på de institutioner typisk som teenagere, og forud for det har der altså været en lang historie med en masse omsorgssvigt. Som følge af disse omsorgssvigt er de gået ud og har gjort noget, som har gjort det endnu sværere for dem selv. Så det er jo virkelig nogle børn, som der skal massiv pædagogisk støtte til at håndtere. Er det så ikke på sin plads, at vi herinde i Folketinget sætter nogle rammer, så dem, der er børnenes støttepersoner, i det mindste har en pædagogisk eller terapeutisk uddannelse?

Kl. 15:30

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 15:30

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Vi har aftalt flere forskellige ting med hinanden, også noget ud over det, der ligger i tilsynet. Vi har også lavet overgrebspakken, som bl.a. drejer sig om at styrke den indsats, der er i kommunerne, så kommunerne handler tidligere, når der er børn, der har det dårligt. Der kan vi jo kun være enige om, at den indsats, der er blevet leveret, desværre har været for dårlig. Der er alt for mange børn, der har betalt en ualmindelig høj pris for, at der ikke har været kvalitet nok i kommunerne i de sagsbehandlinger, der har været på børneområdet. Det har været en landsdækkende udfordring at få rettet op på det, og det har jeg som minister taget ansvaret for, sådan set også med opbakning fra Dansk Folkeparti, og det er jeg rigtig glad for.

Der har vi jo bl.a. aftalt at børnene skal have en bisidder. Vi har også aftalt, hvordan vi skal sørge for at efteruddanne alle dem, som sidder med de her sager, så man ikke gør, som man gør i dag, hvor man efteruddanner ved at efteruddanne et par stykker ad gangen. Men vi sætter massivt ind, så man får løftet alle dem, der sidder inden for et område, så de alle sammen får den samme følelse: Nå, det var sådan, vi skulle gøre; det er sådan, vi kan få gavn af hinanden. Så vil man ikke opleve, at nogle få kommer tilbage og synes, at de

har set lyset, og så er der ikke noget, der er forandret. Så vi har løftet den del af det.

Jeg manglede at svare på anden del af det første spørgsmål. Det, der her er vigtigt for mig at sige, er, at vi har lavet en aftale om, at informationer om klager nu deles. Så det er ikke sådan, at den enkelte kommune, som sidder på informationer om, at et barn eventuelt har det skidt, ikke går videre med dem. Med socialtilsynet forpligter vi kommunen til at dele informationerne.

Kl. 15:32

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Der er et nyt spørgsmål, og det er også til social- og integrationsministeren af fru Mette Hjerminde Dencker fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:32

Spm. nr. S 1549

15) Til social- og integrationsministeren af:

Mette Hjerminde Dencker (DF):

Er ministeren indstillet på at ændre rammerne for kommunernes familiepleje, således at det ved hjælp af løbende og hyppige evalueringer udarbejdet i samarbejde med folkeskolerne sikres, at anbragte børn passer deres skolegang?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 15:32

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg er utrolig optaget af, at alle anbragte børn og unge får en ordentlig skolegang; det er nøglen til at bryde den negative sociale arv. Det gælder, uanset om barnet er anbragt i familiepleje eller om barnet er på institution, og et tæt samarbejde mellem skole og anbringelsessted er meget vigtigt. Der er i dag et krav om, at handleplanerne for alle anbragte børn skal have fokus på skolegangen, ligesom kommunen mindst hvert halve år skal vurdere, om handleplanen skal revideres. Her skal man altid se på, om indsatsen i forhold til barnets skolegang er god nok, eller om indsatsen bør ændres.

Siden den dag, vi kom i regering, har vi gjort meget for at støtte dette fokus. Vi har lavet overgrebspakken, som jeg også lige nævnte at runde før, hvor vi indfører en tydelig underretningspligt ved bekymrende skolefravær, uanset om barnet bor hjemme eller det er anbragt. Det har vi jo gjort, fordi vi har set, at i rigtig mange af de børnesager, der har været, og som har været meget tragiske, er en ting gået igen, og det har været, at barnet har haft et bekymrende skolefravær, et skolefravær, der tit ikke er blevet handlet på. Vi er også på vej med en tilsynsreform, som giver de nye socialtilsyn et tydeligt fokus på, om anbringelsesstederne gør det godt nok i forhold til børnenes uddannelsesforløb.

Når vi har gjort det, er det jo, fordi vi kan se, at rigtig mange af de børn og unge, som er anbragt, har det meget svært med at tage en uddannelse. Det kan skyldes, at de har haft en dårlig skolegang tidligt, fordi der har været massive problemer i deres hjem under deres opvækst. Det kan også skyldes andre ting. Men uanset hvad det skyldes, skylder vi de børn at give dem en særlig og en ekstra indsats, hvor vi sørger for at hjælpe dem. For hvis vi ikke gør det, ved vi, at de vil få utrolig svært ved eksempelvis at bestå folkeskolens afgangsprøve.

Derfor har vi lavet nogle af de ændringer, som jeg har beskrevet. Jeg er optaget af, at vi har lige så høje ambitioner for de anbragte børns uddannelse som for alle andre børns uddannelse. Børn skal have en uddannelse, for børn skal videre og kunne komme ud at klare sig selv. Og derfor er det efter min mening helt afgørende, at det er noget, som vi alle sammen arbejder meget seriøst med.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgeren, værsgo.

Mette Hjermand Dencker (DF):

Det optog mig rigtig meget, da jeg læste artiklerne omkring det før-omtalte Motellet, som ministeren også har læst, at lederen udtalte: Det kan være svært at få børnene til at gå i skole. Han er jo ikke den eneste leder af en døgninstitution i Danmark, der har den holdning, altså i forhold til, at nå ja, det kan være svært at få dem til at gå i skole. Det ser jeg lidt, som at man læner sig lidt tilbage og siger, at det er lidt ærgerligt. Jeg kender selv til eksempler fra andre kommuner, hvor der er 8.-klasses- og 9.-klassesskoleelever, der har været i skole 3 dage på et helt skoleår, og politikerne, lokalpolitikerne, ved ikke noget om det. For skolerne afleverer selvfølgelig protokollerne til lokalpolitikerne, men de har jo ikke mulighed for at se, hvordan det er for den enkelte, eller hvordan fremmødet er for lige netop dem, der bor på det her opholdssted.

Så derfor er det jo utrolig svært for os politikere at gribe ind, når vi ikke ved noget om det, og det er det, jeg godt vil høre ministeren om: Hvad kan vi gøre, for at lokalpolitikere og vi politikere herinde på Christiansborg bliver mere informeret, så vi bliver advaret i tide, når der er børn fra opholdssteder eller børn i det hele taget, som svigter deres skolegang så massivt?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg er ikke enig med spørgeren i, at det er svært for os at gøre noget ved det. Tværtimod mener jeg, at vi har nogle redskaber, der er lige til at gå til, nogle redskaber, som regeringen også allerede har taget i anvendelse. Lige nu har vi faktisk et lovforslag i høring, et lovforslag, som kommer til at være gældende fra skoleåret 2013-14, det vil sige det skoleår, der starter efter sommerferien, og der er nogle ændringer i loven. De ændringer vil bl.a. betyde, at vi indfører en minimumsnormering for interne skoler på ti elever, og det vil sige, at det ikke længere vil være muligt at sidde med meget få elever i et skoletilbud. For der ved vi at risikoen for, at kvaliteten simpelt hen ikke er i orden, er for stor. Vi laver også en mulighed for, at dagbehandlingstilbud og anbringelsessteder kan samarbejde om det at drive en fælles skole, lige præcis for at få flere elever til at være samlet.

Så gør vi også noget rigtig vigtigt, noget, som man burde have gjort for lang, lang tid siden: Vi fastsætter kvalifikationskrav om, at dem, som skal undervise, skal have kvalifikationer, der svarer til en lærers. Det er jo i virkeligheden absurd, at vi på rigtig mange af de her steder har folk til at undervise, som ikke er uddannet til det, og som ikke kan opfylde folkeskolens krav. Det har vi rettet op på med det lovforslag, der er i høring, det lovforslag, der vil være gældende efter sommerferien.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgeren.

Mette Hjermand Dencker (DF):

Det var lidt ærgerligt, at ministeren misforstod det, jeg sagde. Jeg siger, at vi jo kun kan gøre noget ved det, som vi ved. Og det var sådan set det, jeg mente, altså at der er rigtig meget her, som politikere-

Kl. 15:34 ne ikke får at vide, og det er jo svært at gøre noget ved det, man ikke ved. Jeg anerkender, at vi har fokus på området generelt.

Kl. 15:34 Jeg vil høre, om ministeren er enig med mig i, at når man har et opholdssted for børn og unge under 18 år, så har man også forældrerollen over for de børn og unge, med alt hvad det indebærer lige fra omsorg og kærlighed til respekt og grænser, og dermed også at vække børnene om morgenen, sikre, at de kommer op og i skole, sørge for, at der er ordentlige rammer. Som vi ser det på mange af de opholdssteder, vender børnene rundt på nat og dag, er ude om natten, ligger og sover til om eftermiddagen. Opholdsstederne vækker dem ikke, sørger ikke for, at de kommer op og i skole. Og jeg tænker: Prøv lige at tænke på, hvis det var nogle forældre, der havde den laissez faire-holdning over for deres børn. Så ville de blive indberettet, og så kunne børnene blive tvangsfjernet. Men vi politikere skal da ikke acceptere, at døgninstitutioner svigter børnene på et så vigtigt område som at passe deres skolegang.

Kl. 15:38

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Kl. 15:38

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Det er jeg jo sådan set enig i. Vi skal ikke acceptere, at der er nogen børn, der bliver svigtet; at de ikke får hjælp til at gennemføre en skolegang. Mange af de børn har haft det svært nok i forvejen og må bestemt kræve, at vi som samfund gør, hvad vi kan, for ikke bare at hjælpe dem til at få en god tilværelse, men også til at kunne få en god uddannelse.

Jeg synes, at hvis sådan noget, der bliver beskrevet her, finder sted – et opholdssted, hvor man ikke vækker børnene, og hvor der bliver vendt op og ned på nat og dag – så er det jo dybt uacceptabelt. Og så tyder det jo tydeligvis på et sted, som ikke skal være godkendt. Når vi med tilsynsreformen har lavet en styrkelse af hele området, så er det lige præcis for at få kvalitet i de tilbud, der er. For i dag ved vi, at rigtig mange kommuner køber en plads, men de køber en plads uden at vide, om kvaliteten på det sted, de køber den, er høj eller lav.

Med tilsynsreformen sørger vi for, at alle pladser får et kvalitetsstempel. Vi stiller skrappe krav til, hvad der skal til for at blive godkendt. Vi stiller krav til de kvalitetsindikatorer, man skal leve op til. Vi laver socialtilsyn, så indsatsen ikke skal ligge i de enkelte kommuner, men i stedet skal ligge i fem socialtilsyn. Vi har lavet en overenighed til socialtilsynet, som kaldes en auditfunktion. Den er placeret under Socialstyrelsen og skal holde øje med, at den læring, der finder sted i de fem socialtilsyn, dels er rigtig og dels er nogenlunde ensartet landet over. Så det vil sige, at med tilsynsreformen bliver de dårlige institutioner lukket. Der er ikke tale om, at det kun er nye institutioner, der for fremtiden skal godkendes. Vi har tværtimod aftalt, at samtlige institutioner og tilbud skal godkendes på ny. Så alle tilbud vil få besøg, og lever man ikke op til standarderne, ligger børnene og sover om dagen, kan jeg garantere, at så bliver man lukket.

Kl. 15:39

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgeren.

Kl. 15:39

Mette Hjermand Dencker (DF):

Det er også rigtig rart at vide. Jeg tænker på, om man kunne forestille sig, at man tænkte det videre på den måde, at opholdsstederne også på en eller anden måde hver eneste måned skulle rapportere til kommunen, f.eks. til socialudvalget eller skoleudvalget, hvordan hver enkelt elevs fremmøde har været i skolen. Altså sådan, at de hele tiden rapporterer, hvordan fremmødeprocenten ser ud hos de

elever, de har, så de dermed tager ansvaret for at få dem op og få dem i skole. Det er elevernes eget ansvar, hvad de kan tage af indlæring, men så der på en eller anden måde blev holdt mere øje med opholdsstederne rent kommunalt, og at de jævnlige blev målt på, om de får eleverne op og i skole. For det er jo faktisk en rigtig vigtig ting.

Kl. 15:40

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 15:40

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Det er klart, at man på et opholdssted skal have fokus på børnenes skolegang. Det har vi nu ændret i forhold til den lovgivning, der er, om, hvordan man underviser børn på interne skoler, og vi har hævet kvaliteten på den.

Men som jeg også har været inde på: Ud over at vi har lavet tilsynsreformen, har vi også overgrebspakken, som er kommet igennem Folketinget, hvor vi bl.a. har besluttet, at alle skoler skal reagere på bekymrende skolefravær. Så det vil sige, at den ændring, der bliver efterspurgt, har vi i virkeligheden aftalt, og ikke kun for børn, der er anbragt uden for eget hjem, men for alle børn. Og jeg vil gerne sige, at for mig er det en utrolig vigtig ting, for vi kan se, at for mange af de børn, der udvikler sig skidt, er bekymrende skolefravær en af de første ting, man kan holde øje med.

Det er jo ikke naturligt for et barn ikke at have lyst til at stå op om morgenen og tage i skole. Men når børn alligevel vælger ikke at tage i skole, er det, fordi de ikke trives der, eller fordi de ikke trives i deres familier. Så er der tale om børn i mistrivsel og børn, der skal have hjælp. Og derfor har vi jo lige præcis sat skolefravær ind som en af de ting, vi har særligt fokus på, når vi hurtigst muligt skal finde de børn, der har det skidt, og finde ud af, hvad det er for en hjælp, vi skal give dem for at få rettet op på deres dårligdom.

Kl. 15:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er til social- og integrationsministeren. Det er af hr. Christian Langballe, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:42

Spm. nr. S 1642

16) Til social- og integrationsministeren af:

Christian Langballe (DF):

Når det angiveligt er det iranske præstestyre, som finansierer moskébygget på Vibevej, og man kan frygte, at det iranske præstestyre også kommer til at kontrollere den religiøse propaganda, der vil udgå fra moskeen, vil ministeren så tage initiativ til, at alle trossamfunds regnskaber gøres offentligt tilgængelige, så det fremgår, hvor pengene eventuelt til et moskébyggeri kommer fra?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, minister.

Kl. 15:42

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Lad mig starte med at slå fast, at jeg på ingen måde mener, at religiøs propaganda orkestreret af det iranske regime hører hjemme i Danmark. Jeg synes derfor også, det er vigtigt, at vi har en debat om, hvordan vi forebygger radikal religiøs propaganda.

Vi har en grundlovssikret religionsfrihed i Danmark, som betyder, at borgere frit kan praktisere deres religion og etablere bedehuse til dette formål, så længe det ikke er i strid med dansk lovgivning. Og det er ikke ulovligt at modtage udenlandsk finansiering til opførelse af en moské, en kirke eller andre former for bedehuse. Det er

lovligt, når et trossamfund i Danmark modtager støtte fra udlandet til at udføre religiøse aktiviteter i Danmark, så længe støtten kommer fra lovlige kilder. Egentlig forholder det sig sådan, som spørgeren godt ved, at et trossamfund som privat forening ikke er forpligtet til at offentliggøre sit regnskab, og der findes ingen hjemmel i lovgivningen til at kræve denne indsigt.

Derimod har vi lovgivning vedrørende hvidvask, terrorfinansiering og desuden en helt særlig kontrol af pengeoverførsler vedrørende Iran. Danmark har således tilsluttet sig EU's og FN's finansielle sanktioner mod Iran. Sanktionerne mod Iran indebærer bl.a., at pengeoverførsler over en vis størrelse til og fra iranske personer og virksomheder kontrolleres. Efter den gældende EU-lovgivning er der bl.a. restriktioner på overførsel af penge til og fra iranske personer, enheder og organer, som indebærer, at hvis der modtages et større beløb fra en iransk person eller virksomhed, skal der enten ansøges om tilladelse, eller overførslen skal anmeldes til Erhvervsstyrelsen under Erhvervs- og Vækstministeriet. Jeg vurderer derfor, at vi med den eksisterende lovgivning er dækket godt ind, når det handler om kontrol og åbenhed vedrørende modtagelse af penge fra lige præcis problematiske regimer som Iran – Iran, hvis menneskesyn og behandling af minoriteter, herunder religiøse minoriteter, må siges at være ret anderledes end det danske samfunds.

Som ansvarlig for integrationsområdet er jeg selvfølgelig meget optaget af, at integrationen ikke påvirkes negativt ved modtagelse af støtte fra problematiske regimer som f.eks. Iran. Regeringen har derfor en helt særlig indsats vedrørende parallelle retsopfattelser, som skal forebygges, at religiøse sædvaner ikke praktiseres i strid med dansk ret. Som led i det arbejde skal der ses nærmere på, om og hvordan godkendelsesordningen for trossamfund kan lovreguleres, og om, hvordan der kan stilles mere lovbundne krav til trossamfundene.

Kl. 15:44

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgeren.

Kl. 15:44

Christian Langballe (DF):

Tak. Grunden til, at jeg spørger, er selvfølgelig den her stormoské, man er ved at bygge ude på Vibevej, men jeg kan også henvise til den moské, der er finansieret fra Qatar med 100 millioner. Eksemplerne er jo i hvert fald flere. Det, der foruroliger mig, og som jeg faktisk synes er grufuld, er jo, som vi udmærket ved fra udenlandske forhold, bl.a. England, at de stater, bl.a. Saudi-Arabien, Iran, Qatar osv., der finansierer de her moskeer, også bestemmer, hvilken forkyndelse der lyder. Jeg mener, det er meget sikkert, at moskeen på Vibevej er finansieret delvis af det iranske præsteskab eller i hvert fald af den iranske stat eller folk med tilknytning til Iran, og så mener jeg, det vil være rimeligt, at man i hvert fald finder ud af, hvor mange penge der er overført, og allerhelst så jeg jo, at man fik forbudt de her stormoskeer, men hvis det ikke kan lade sig gøre, at man så får åbne regnskaber. Vi har åbne regnskaber i folkekirken, fuldstændig åbne regnskaber, og det her er et trossamfund. Man kunne sagtens indbygge en lov, en paragraf, hvori der stod, at trossamfund skal have åbne regnskaber. Jeg mener ikke, det vil være i strid med religionsfrihed eller noget andet.

Kl. 15:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 15:46

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg er sådan set enig i, at vi skal være meget opmærksomme på, hvad det er for nogle penge, der kommer til Danmark, og vi skal ha-

ve Politiets Efterretningstjeneste ind over for hele tiden at foretage en vurdering af, om det betyder noget i forhold til den forebyggelse, vi rigtig gerne vil lave i forhold til antidemokratiske og ekstremistiske tendenser. Med lovgivningen og efterretningerne og forebyggelsesindsatsen mener jeg regeringen står stærkt til at tage kampen op mod de her reaktionære kræfter. Jeg er grundlæggende tilhænger af åbenhed, som der også bliver efterspurgt, også når det handler om trossamfundene, og det er bl.a. derfor, at regeringen som det første skridt og som led i strategien mod parallelle retsopfattelser igangsætter et arbejde, som skal se på, hvor og hvordan godkendelsesordningen for trossamfund kan lovreguleres, og hvordan der kan stilles mere lovbundne krav til trossamfund.

Kl. 15:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgeren.

Kl. 15:47

Christian Langballe (DF):

Tak for det. Jeg ser det jo i hvert fald som en form for imødekommenthed over for mit spørgsmål, at man faktisk vil arbejde for at gøre de her regnskaber åbne, hvilket jeg mener er fuldstændig rimeligt under alle omstændigheder.

Så vil jeg understrege, at det jo ikke er sådan nogle små hyggelige moskeer, vi taler om, hvor folk går og hygger sig med hinanden. Vi ved jo fra England, at det er moskeer, hvorfra der kommer opfordringer til omstyrtelse af det britiske demokrati; det er til stening, hellig krig, mord på homoseksuelle osv. osv.

Så jeg synes i hvert fald, at det vil være et stort skridt på vejen, hvis vi ikke kan få det forbudt, hvilket vi jo gerne vil have, at man får offentlige regnskaber, så vi kan se, hvor de penge kommer fra. Og så vi kan se, hvordan kontrollen foregår i de regimer, der donerer penge.

Kl. 15:48

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 15:48

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil gerne gentage, at jeg synes, det er vigtigt at se på, hvordan vi kan stille mere præcise lovbundne krav til trossamfundene. I dag skal trossamfundene fremlægge et årsregnskab i forbindelse med godkendelsesordningen. Hvorvidt vi fremadrettet kan stille andre krav til de her trossamfund, må bero på et grundigt forarbejde, som regeringen i regi af strategien mod parallelle retsopfattelser allerede har taget initiativ til at igangsætte. Men jeg vil gerne sige, at jeg sådan set er enig i, at vi skal et spadestik dybere. Vi bliver nødt til at finde ud af, hvad det er, vi har med at gøre.

Jeg vil også gerne slå fast, at selv om man kan være bekymret for, at der er visse kræfter i det muslimske miljø, der så at sige går den forkerte vej, så har hovedparten af de knap 215.000 borgere i Danmark, der har en muslimsk baggrund, et velfungerende liv. De arbejder, de går i skole, de studerer, de tager ansvar, deres børn går i vores børnehaver, og de bidrager positivt til det danske samfund.

Men vi har også nogle, der udgør et problem. Jeg er som integrationsminister optaget af at se de problemer i øjnene og håndtere dem ud fra de forskellige målsætninger, vi har på integrationsområdet. Og når det drejer sig om dem, der er antidemokrater, og som vil undergrave det, som vi står for og kæmper for, er jeg enig i, at vi skal have fuld opmærksomhed på, hvilke redskaber vi har, som vi kan bruge for ikke at give dem held til deres forehavende.

Kl. 15:49

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgeren.

Kl. 15:49

Christian Langballe (DF):

Jeg er jo enig med ministeren i, at der selvfølgelig findes moderate muslimer. Men det er jo ikke det, der er sagen i forbindelse med de her moskeer, hvorfra den her hadepropaganda udspringer. Der var i England en udsendelse, der hed »Undercover Mosque« – det var, så vidt jeg husker, i 2008 – hvor man gik ind med et skjult kamera og filmene de uhyrligheder, som imamer kom med. Det interessante ved den udsendelse var jo, at man udadtil så at sige talte om tolerance, dialog og alt muligt andet og indadtil førte den her hadepropaganda.

Jeg mener, at det simpelt hen er til fare for danskerne, hvis den propaganda også kommer til at udgå fra danske moskeer. Og det er jo en total underminering af integrationsindsatsen i Danmark, hvis moskeer på den måde kommer til at fungere som sådan nogle kaserne og kommandocentraler, hvorfra man dirigerer sine tropper ud til kamp imod bl.a. det danske demokrati. Jeg mener, at det er meget foruroligende.

Kl. 15:51

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Kl. 15:51

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Vi er lige nu i de forskellige politikredse i gang med at kortlægge, hvilke antidemokratiske kræfter der virker i Danmark. Det her arbejde har vi valgt at sætte i gang ikke kun for at kigge på de religiøse fundamentalister, der kan true vores demokrati, men sådan set også for at få en større viden om: Hvor er der venstreorienterede ekstremister, og hvor er der højreorienterede ekstremister? Hvad er det for nogle indsatser, vi skal sætte i gang i de forskellige politikredse i samarbejde med skoler og myndigheder? Hvad er det for nogle redskaber, vi skal bruge for at forebygge?

Jeg vil gerne sige, at ekstremisme, uanset om den udspringer af noget religiøst, noget højreorienteret, dybt kristent, det kan være mange ting, uanset hvilken label man sætter på ekstremisme, så er den farlig og skal bekæmpes. Og vi skal især sørge for, at vores unge mennesker ikke bliver fanget ind af sådan nogle kræfter.

Derfor har vi lavet kortlægningen. Vi har et rigtig godt samarbejde med Politiets Efterretningstjeneste som naturligvis også står for at holde øje med, hvad der sker i de her forskellige miljøer, og også for at intervenere i dem. Vi har mentorprogrammer, når vi ser unge mennesker, som det er gået galt for. Det er mentorprogrammer, hvor vi faktisk med succes har fået unge mennesker til igen at gå den anden vej. Jeg synes jo, at det er lige så vigtigt at have en strategi for dem, der er blevet lokket ud på det her meget frygtelige spor: Hvordan får vi dem tilbage?

Så vi har med mentorprogrammer, med PET, med kortlægningen og med de regler, vi har om hvidvask af penge, mange forskellige ting, og så har vi også det, som jeg nævnte i indledningen, nemlig at vi kan se på åbenheden og de lovbundne krav, vi har til religiøse foreninger.

Kl. 15:52

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Så er spørgsmålet afsluttet. Tak for det.

Det næste spørgsmål er også til social- og integrationsministeren, og det er stillet af fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:52

Spm. nr. S 1645

17) Til social- og integrationsministeren af:

Karina Adsbøl (DF):

Hvordan vil ministeren sikre, at kommuner lever op til retssikkerhedslovens § 3, stk. 2, om at fastsætte tidsfrister på hvert enkelt sagsområde i forhold til, hvor lang tid der må gå fra modtagelsen af en ansøgning, til afgørelsen skal være truffet?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 15:52

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg hopper fra det ene til det andet.

Det er naturligvis vigtigt, at en borger, der ansøger sin kommune om hjælp efter den sociale lovgivning, kan få at vide, hvornår han eller hun kan forvente at få en afgørelse. Man ansøger jo kommunen om hjælp, fordi man mener, man har behov for hjælp. Derfor er det naturligvis også vigtigt, at kommunerne fastsætter frister for, hvor lang tid der må gå fra modtagelsen af en ansøgning, til afgørelsen skal være truffet, og den pligt følger af retssikkerhedsloven. Derfor skal fristerne også offentliggøres, så man som borger kan finde ud af, hvad man kan forvente, i forhold til hvor lang tid det skal tage.

Når det er fastlagt i loven, at kommunen skal træffe afgørelse så hurtigt som muligt, og at kommunen skal fastsætte frister, er det af hensyn til to ting: På den ene side hensynet til borgerens ønske om hurtig sagsbehandling og borgerens kendskab til kommunens serviceniveau for sagsbehandlingstid, og på den anden side at der også skal være indsigt i kommunens lokale prioritering af, hvordan de samlede ressourcer anvendes.

Det er op til den enkelte kommune at beslutte, hvordan offentliggørelsen skal ske, men det er klart, at man ikke bare kan offentliggøre fristerne et sted, hvor man ved at ingen borger ser det. Kommunerne skal derfor sikre, at offentliggørelsen sker på en måde, der er sædvanlig i kommunen, og på en måde, så de borgere, der har interesse i fristerne, har gode muligheder for at læse det.

Social- og Integrationsministeriet har ikke en samlet oversigt over tidsfrister og offentliggørelsesmåder for samtlige kommuner, men rigtig mange kommuner har offentliggjort tidsfristerne på deres hjemmeside, hvilket kan være en nem og overskuelig måde at gøre det på. Kommunerne kan dog også vælge andre metoder.

Jeg ser ingen særlig grund til at tage initiativer for at sikre, at kommunerne efterlever reglen i retssikkerhedslovens § 3, stk. 2. Det vigtige er som sagt, at borgerne kan få at vide, hvad de kan forvente, og at de får besked, hvis fristen ikke kan overholdes i den konkrete sag.

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:54

Karina Adsbøl (DF):

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at det her område er meget vigtigt for Dansk Folkeparti, og det ved ministeren også.

I forhold til at ministeren siger, at hun ikke vil tage nogen initiativer i den forbindelse, vil jeg sige, at baggrunden for det her spørgsmål jo er de borgerhenvendelser, jeg har fået som handicapordfører. Mange borgere kan ikke se de her tidsfrister, for de er simpelt hen ikke offentliggjort på kommunens hjemmeside. Så jeg stiller det her spørgsmål, fordi jeg håber på, at ministeren så vil tage det initiativ at sørge for, at kommunerne offentliggør de her tidsfrister.

Så kunne jeg også godt tænke mig at høre ministeren om, hvem det er, der bestemmer i forhold til de her tidsfrister. Er det kommunalbestyrelsen, der bestemmer det med offentliggørelse af tidsfrister-

ne? For hvis man kan sige, at en kommune ikke følger loven og ikke overholder offentliggørelsen af de her tidsfrister, kan jeg ikke forstå, at ministeren ikke vil gøre noget i den forbindelse.

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 15:55

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Når jeg siger, at jeg ikke vil gøre noget, er det – som jeg lige har redegjort for – fordi langt de fleste kommuner har de her frister stående på deres hjemmeside. Der er også andre måder end offentliggørelse på en hjemmeside, som kommunerne kan vælge, når de gerne vil offentliggøre de her ting. De kan lave opslag, de kan skrive det i de lokalaviser, der måtte være i kommunen, og det kan være, at det er mere relevant for de borgere, som fristerne vedrører. Men man skal altid kunne ringe og få at vide, hvad fristen er.

Vi har også nogle regler om, at hvis man ikke får en afgørelse hurtigt nok, vil man kunne betragte det som et afslag, og dermed vil man kunne klage. Så jeg synes, at vi har lagt nogle forskellige retssikkerhedsgarantier ind. Der skal sådan set være frister, man skal kunne få dem oplyst, og hvis man synes, man har ventet for lang tid, kan man betragte det som et afslag, og det kan man så indgive en klage over.

Kl. 15:56

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:56

Karina Adsbøl (DF):

Jamen der blev jo vedtaget en skærpelse af loven inden for det her område i 2009 netop for at offentliggøre de her tidsfrister og netop for at tage højde for borgernes retssikkerhed. Nu kan jeg oplyse ministeren om, at der er nogle af de her kommuner, som ikke har oplyst de her sagsbehandlingstidsfrister, og som jeg forstår ministerens svar, vil ministeren ikke gøre noget i forbindelse med dem. Hun siger, at man kan ringe. Men det, det handler om, er, at en borger skal kunne gå ind og se, hvor lang tid sagsbehandlingstidsfristen er på et område. Og det er da i hvert fald i den grad meget, meget vigtigt.

Nu spørger jeg bare: Hvordan vil ministeren så sikre, at kommunerne lægger sagsbehandlingstidsfristerne frem og offentliggør dem, for ministeren kan jo ikke sige, hvor mange kommuner der i dag har gjort det? Jeg kan nu oplyse ministeren om, at det ikke er alle kommuner, der har gjort det, ifølge de beskeder og de e-mails, jeg har fået i forbindelse med det her, og så vil ministeren ikke gøre noget. Hvordan sikrer vi så, at kommunerne overholder loven?

Kl. 15:57

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 15:57

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg sagde før, at vi ikke har nogen samlet liste i ministeriet. Det er ikke sådan, at vi sidder og kontrollerer, hvordan kommunerne gør det her, men vi har kigget ud over det og kan se, at stort set alle kommuner har de her oplysninger på deres hjemmesider. Men der kan også være kommuner, der har valgt at bruge andre kanaler. Det kan være, at man har vurderet, at man har ældre medborgere, hvor det vil være mere relevant, at det er hjemmehjælperen, der har sedler med rundt, eller at det bliver offentliggjort i lokalaviserne.

Vi har lavet en lovændring herinde i fællesskab, hvor vi sådan set ikke har pålagt kommunerne, at informationen skal ske på hjemme-

siden, men på en måde der er sædvanlig i kommunen. Derfor har vi jo givet et frirum til, at man kan træffe de afgørelser om, hvordan man vil offentliggøre det, så det lige præcis giver mening i et lokal-område og for den type borgere, vi taler om.

Hvis spørgeren oplever kommuner, som ikke vil offentliggøre tidsfrister, eller borgere, der føler, at det er svært at få dem at vide, så vil jeg anbefale, at man rejser det som et politisk spørgsmål enten ved at stille det til mig eller ved at stille det til Socialudvalget i Folketinget. Så vil vi kunne tage en kontakt og sørge for, at der bliver rettet op på det. For der skal ikke være nogen tvivl om, at borgerne skal opleve, at de kan få oplyst de frister, og at de også får en hurtig afgørelse – det har vi sådan set sikret i loven.

Kl. 15:58

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Spørgeren.

Kl. 15:58

Karina Adsbøl (DF):

Så vidt jeg er orienteret, er ministeren oplyst om det her, så det forstår jeg ikke at ministeren siger. Det er i hvert fald den orientering, jeg har fået, i forbindelse med at der blev rettet henvendelse til ministeren om det her.

Men må jeg så spørge ministeren: Hvem er det så, der sætter de her tidsfrister? Er det fagchefer, der fastsætter de her frister, eller er det kommunalbestyrelsen? Det kunne jeg godt tænke mig at høre.

Så kunne jeg godt tænke mig at høre: Når nu ministeren måske får nogle henvendelser om, at der er nogle kommuner, der ikke, kan man sige, lever op til det her med at synliggøre de her sagsbehandlingsfrister, hvilke initiativer vil ministeren så tage?

Kl. 15:59

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:59

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Det er da klart, at hvis jeg får en henvendelse, der drejer sig om, at der er en kommune, som ikke vil offentliggøre de her frister, så vil jeg naturligvis tage kontakt og sørge for, at det bliver bragt i orden. Når spørgeren nævner en henvendelse, som jeg har fået, så må jeg sige, at det ikke er en, jeg på stående fod er bekendt med, men hvis det er en henvendelse, som spørgeren har, vil jeg bede om, at den bliver fremsendt til mig og til ministeriet, så jeg har den. Det vil jeg sætte stor pris på.

Til spørgsmålet om, hvem det er, der skal fastsætte de her sagsbehandlingsfrister, er det de enkelte kommunalbestyrelser, der har til opgave at inddele sagerne på det sociale område i hensigtsmæssige sagsbehandlingsområder. Antallet af frister kan på den måde være forskelligt fra kommune til kommune inden for rammerne af loven, og derfor er der jo forskellighed rundt omkring, også i respekt for at kommunerne er meget forskelligartede og handler lokalt.

Kl. 16:00

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Dermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet til ministeren for ligestilling og kirke af fru Fatma Øktem fra Venstre.

Kl. 16:00

Spm. nr. S 1637

18) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Fatma Øktem (V):

Hvad er ministerens holdning til de ti anbefalinger i rapporten »Hvordan motarbejde antifeminisme og højreekstremisme« finansieret af Nordisk Ministerråd, og agter ministeren at arbejde for at implementere rapportens anbefalinger i Danmark?

sieret af Nordisk Ministerråd, og agter ministeren at arbejde for at implementere rapportens anbefalinger i Danmark?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren for ligestilling og kirke.

Kl. 16:00

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Tak for det. Jeg bliver spurgt om min holdning til den nordiske rapport om antifeminisme og højreekstremisme, som kom tidligere på året, og om, hvorvidt jeg vil arbejde for at implementere de anbefalinger, som opsummeres i rapporten.

Antifeminisme handler grundlæggende om, at man ikke anerkender kvinders ret til ligestilling, og at kvinder ses som objekter, der ikke har eller skal have lige muligheder eller selvbestemmelse.

Mennesker, der ytrer sig om kvinders rettigheder og ligestilling, risikerer at blive chikaneret på det groveste, i værste fald med mordtrusler, og noget tyder på, at det måske også er et stigende problem. Derfor er det naturligvis noget, som vi skal være opmærksomme på, for chikane og trusler i forhold til de mange mennesker, der ytrer sig om såvel kvinders rettigheder og ligestilling som seksuel orientering, etnicitet og religion, er ikke acceptabelt på nogen som helst måde.

Det er derfor også vigtigt med en debat om fænomenet. Den norske rapport og dens anbefalinger skal netop ses i lyset af de antifeministiske tendenser, som ses på tværs af Norden.

I forhold til de ti anbefalinger, som eksperterne har opstillet, så vil jeg gerne slå fast, at det ikke er andet end, ja, netop anbefalinger fra et ekspertgruppeseminar. Det, at rapporten er finansieret af Nordisk Ministerråd, betyder altså ikke, at det er anbefalinger, som Nordisk Ministerråd eller de nordiske landes regeringer har forpligtet sig til at følge eller forholde sig til. Jeg har heller ikke som minister tænkt mig at arbejde for at implementere rapportens anbefalinger som sådan, men bifalder, at der skabes opmærksomhed omkring problemstillingerne ved antifeminisme.

Lad mig også understrege igen, at for mig er det vigtigt med en åben debat og en fortsat dialog omkring ligestilling, hvor alle naturligvis skal kunne ytre sig frit uden at blive truet eller chikaneret.

Vi skal kunne tage de nødvendige ligestillingspolitiske debatter, det være sig for og imod f.eks. øremærket barsel eller for og imod kvoter, og det fordrer selvfølgelig, at den enkelte tør stå frem og være med til at skabe en levende offentlig debat. Derfor skal vi også fortsat være opmærksom på antifeministiske tendenser, der netop i kraft af trusler og hadefulde retorik indskrænker den frie debat.

Kl. 16:02

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Spørgeren.

Kl. 16:02

Fatma Øktem (V):

Mange tak. Vi havde jo også den her debat med ministeren i sidste uge i P1, hvor jeg syntes at jeg stillede spørgsmålene gentagne gange, men sådan set ikke fik et svar af ministeren. Ikke nok med, at jeg ikke fik svar fra ministeren, jeg blev faktisk også angrebet på det groveste på en meget usmagelig måde af ministeren for et indlæg, jeg har skrevet, på baggrund af den her rapport.

Den her rapport bygger på Breiviks syn og Breiviksagen, og ministeren beskyldte mig for i mit indlæg at blande Breivik ind i sagen, hvilket for mig bare gør, at jeg må konkludere, at ministeren på daværende tidspunkt hverken havde læst rapporten eller mit indlæg. Derfor glæder det mig, at ministeren har haft tid til at kigge på det og netop nævner de konkrete anbefalinger her.

Udover at jeg synes, ministeren skylder at give mig en undskyldning for de grimme beskyldninger, der var meget usmagelige, synes jeg, at ministeren ligesom svarede lidt på mit spørgsmål, men jeg

kunne godt tænke mig at stille et meget konkret spørgsmål: Vil det sige, at de her anbefalinger ikke bliver noget, vi kommer til at se i den danske lovgivning, i ligestillingspolitikken, altså at ministeren tager afstand fra de ti anbefalinger, der ligger? Det kan der svares meget kort på, og jeg håber, at spørgsmålet er klart nok. Ja eller nej, kan ministeren garantere, at vi ikke ser det her i dansk ligestillingspolitik?

Kl. 16:04

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det ministeren.

Kl. 16:04

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg vil som det første sige, at jeg stadig synes, det er et usmageligt indlæg, specielt fordi jeg bliver blandet ind i selve Breiviksagen; jeg skulle tage afstand fra det, og jeg nævnte også nogle gange, at det mere virker, som om det er ordføreren, der ikke har læst rapporten. Men jeg skulle tage afstand fra det, så det ikke bliver implementeret i dansk lovgivning. Men prøv nu at høre her:

Trusler og chikane på grund af køn er jo strafbart. Det ville jo være fuldstændig mærkværdigt, at jeg skulle tage afstand fra det, for det er jo noget, som man ikke kan gøre, og det gælder også med hensyn til mere og bedre udveksling mellem faggrupper, der arbejder med ekstreme ideologier. Det er jo noget, der sker. Der er da mange, der arbejder med ekstreme ideologier. Altså, der er jo et armlængdeprincip, og jeg skal da ikke ud og forholde mig til og tage afstand fra det på nogen som helst måde.

Det virker meget, meget mærkværdigt, det må jeg ærligt indrømme, for nogle af tingene er jo allerede noget, der sker. Men hvis jeg kan berolige ordføreren med, at vi ikke vil tage de ti anbefalinger ord for ord, så vil jeg sige det. Det har hverken jeg eller regeringen tænkt os at gøre udover det, der allerede sker, og som er i lovgivningen, fordi man må ikke chikanere.

Kl. 16:05

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Spørgeren.

Kl. 16:05

Fatma Øktem (V):

Jeg synes, at ministeren hopper meget pænt hen over nogle af anbefalingerne, som er yderst skræmmende, synes jeg. Altså, det er sådan noget med, at der skal være en central overvågning, ikke bare af vores handlinger, men ligefrem også af vores holdninger på nettet osv., uden at der er en klar definition af, hvad antifeminisme er, og hvor det er, grænsen går i forhold til det at være antifeminist. Hvornår er man uenig? Hvornår er man på den forkerte side? Det er jo ikke sådan helt klart. Der er også noget omkring ytringer. Altså, hvornår ytrer man en antifeministisk holdning? Jeg synes faktisk, at ministeren tager meget, meget let på den her rapport, og det synes jeg i sig selv er meget bekymrende. Så er der det med pressens ytringer, altså det med, at pressen skal tage ansvar for de ytringer, der er. Her er der ikke nogen definition af, hvad det er. Men det virker bare, som om der skal lægges en dyne af kontrol ned over alle former for antifeministiske holdninger. Og stadig væk, når jeg siger det på den måde, så går det på, at der ikke er en klar linje i forhold til, hvad »antifeministisk« er.

Så jeg synes, ministeren tager meget, meget let på den her rapport, og det bekymrer mig, for en af anbefalingerne er jo også, at alle nordiske lande, der har været med til at støtte den her rapport, tager det her med. Så vil jeg bare gerne være sikker på ...

Kl. 16:06

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det ministeren, der skal svare.

Kl. 16:06

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Altså, nu er det jo ikke sådan, at Nordisk Råd og ministerrådet arbejder på den måde – og det kan jeg rolig sige, for jeg er også minister for nordiske anliggender – at fordi der er en konference, hvor man kommer med nogle anbefalinger, så skal det også implementeres. Men det er nogle anbefalinger, som man kan bruge, som man vil. Jeg vil, som jeg også sagde før i mit svar, sige, at jeg ikke har tænkt mig at implementere nogen af dem. Så vil jeg også med hensyn til det første om trusler og chikane på grund af køn sige, at det må man ikke – og det har ikke noget at gøre med de anbefalinger. Så nej, vi skal ikke tage de anbefalinger med. Det skal jo ikke være sådan, at hver gang man i forbindelse med det nordiske arbejde, hver gang man i Nordisk Ministerråd laver konferencer rundtomkring, så skal vi nødvendigvis også implementere det i dansk lovgivning.

Kl. 16:07

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Spørgeren.

Kl. 16:07

Fatma Øktem (V):

Det glæder mig. Så kan jeg forstå, at ministeren ikke vil implementere nogen af de her anbefalinger. Vi har allerede en lovgivning imod diskrimination, og den holder vi fast ved. Det vil sige, at vi ikke overtager nogen af de her nærmest ytringsfrihedsbegrænsende anbefalinger, som jeg synes nogle af dem er.

Men ministeren var inde på det med antifeminisme. Kan ministeren ikke fortælle mig, hvornår man er en antifeminist?

Kl. 16:08

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 16:08

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Der er rent faktisk noget om det, der er defineret i rapporten. Det er rigtigt, at der ikke er sådan en fast definition, men når man er antifeminist, synes jeg det er, når man kæmper imod kvinders økonomiske, sociale og politiske ligestilling og ikke vil anerkende ligestilling mellem mænd og kvinder. Altså, det er jo ikke sådan et begreb, som bare sådan ligger og svæver her. Det, som rapporten også siger, er jo, at det er tæt forbundet med yderliggående ideologier, som der også er skrevet rigtig meget om, så det er ikke sådan en bestemt ting – det er fuldstændig rigtigt.

Men igen: Jeg synes, at nu glæder ordføreren sig over, at jeg ikke vil implementere det i dansk lovgivning. Der har jo ikke været tale om det. Vi har ikke engang været i nærheden af det. Jeg har ikke snakket om det; jeg har ikke engang tænkt over det. Det eneste sted, hvor man tror det skulle implementeres, er jo rent faktisk oppe i ordføreren's hoved. Og der kan jeg bare sige: Tag det nu roligt. Det er en konference, som man havde i Oslo, der er kommet med nogle anbefalinger, og de var måske henvendt til de norske politikere også – altså, det har jo ikke noget med os at gøre.

Men jeg synes til gengæld, at selve problemstillingen, som ordføreren rejser, er rigtig interessant, og det håber jeg selvfølgelig også vi kommer til at snakke om senere, for jeg synes ikke, at man i den her debat skal kalde hinanden for alt muligt; heller ikke, som ordføreren gjorde i den her kronik, hvor jeg synes at bare det at kalde

Kvinde for yderliggående er rigtig, rigtig problematisk. Jeg synes, at vi mellem hinanden skal bruge en ordentlig omgangstone.

Kl. 16:09

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Dermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 16:10

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes på fredag den 19. april 2013, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 16:10).